

چشم طلائی

اولین مرجع کامل آثار و علانم دھینہ

گردآورنده: فرید باقری

مشاور و مترجم: علی عزیزیان

مقدمه

سال‌ها پیش وقتی برای اولین بار به امید پولدار شدن با تعدادی از دوستان کم تجربه خود جهت حفاری در بدست آوردن گنج دفینه به کوه و جنگل رفتم فکر میکردم که فردای آن روز بالاخره به تمام آرزوهای جوانی خود خواهم رسید!!! غافل از اینکه تازه شروع یک راه بسیار پریچ و خم و ناهموار بود.

در هر صورت عاقبت پس از سالها تلاش بیپرده و کورکورانه و از دست دادن میلیون‌ها تومان پول و سرمایه خود و همچنین مواجهه با ناجوانمردی‌های بسیار روزی از روزها با تلنگری کوچک به ناگاه به خود آمدم و با تحلیل و بررسی عملکرد آن سالها از دست رفته به این نتیجه رسیدم که اصلاً از ابتدا، راه را اشتباهی انتخاب نموده‌ام و به یکباره خانه نشین شدم. هر چند بدست آوردن مجدد آن همه روحیه و انرژی پیشین سخت بنظر می‌رسید ولی با کمی تمرکز و دقت بار دیگر آرام آرام به راه افتادم و نتوانستم روحیه از دست رفته خود را بار دیگر بدست آورم و از آن پس به جای اینکه بدون تفکر و تعقل دست بکار حفاری‌های آنچنانی و بی‌برنامه شوم، با خود عهد کردم که تا زمانی که توان در بدن دارم تمام هدف و زندگیم را بر روی تحقیقات علمی و هدفمند معطوف بنمایم و به جای عجله و رویاپرازی‌های پوچ و مبهم با لمس واقعیت‌ها به آرامی در این راه جدید گام برداشتم و با همت خود و همچنین تحمل و بردباری خانواده‌ام نتوانستم خود را مجدد احیا کرده و امروز نیز در خدمت شما سروران گرامی باشم. سخن را کوتاه نموده و فقط به این نکته اشاره می‌نمایم که اصلی‌ترین دلیلی که بنده تصمیم به گردآوری و ترجمه و چاپ این مجموعه ارزشمند گرفته‌ام این بود که وقتی در جنگل و کوه و بیابان سردرگم به دور خود می‌گشتم با خود آرزو می‌کردم که ای کاش کسی یا چیزی می‌توانست با راهنمایی‌های درست و اصولی به من کمک کند تا لااقل آنقدر زجر و مشقت را به خود وارد نسازم و تکلیف کار نیز هر چه سریعتر برابم روشن شود تا بجای از دست دادن زمان و نیز سرمایه خود حتی‌الامکان به زندگی خود بیش از پیش لطمه وارد نسازم! چرا که اگر به طور مثال من می‌دانستم در سنگ خوک در داخل یا زیر آن چیزی نمی‌تواند باشد و اگر قرار باشد دفینه‌ای هم داشته باشد در مکانی دیگر و در عمق بسیار زیاد می‌باشد، هیچگاه چندین روز از عمر خود را صرف شکستن سنگهای بعضاً طبیعی و ... نمی‌کردم.

در پایان با بیان اینکه بخش اعظم مطالبی که در این کتاب توسط بنده و همکاران پرتلاشم گردآوری و آماده استفاده شما عزیزان قرار گرفته است مربوط به کتابی تحت عنوان به چشم طلانی بوده که در کشور ترکیه در گذشته به چاپ رسیده است و مابقی مطلب تکمیلی، ثمره تجاربی است که در این سالها و با سختی‌های بسیار شخصاً به دست آوردم.

و صد درصد نمی‌توان گفت که تمام مطالب این کتاب صحیح و بی‌نقص است و احتمال اینکه مواردی دیده شود که در این کتاب موجود نباشد بسیار نادر بوده و بنده هم به آنها اشاراتی ننموده باشم یا وجود نداشته یا بسیار نادر می‌باشد.

ضمناً مطالب این کتاب بر اساس دیدگاهها و خواسته‌های اکثریت مشترکین عزیز تهیه و تنظیم گردید است و من باب مثال بخشهایی همچون موکلین دفینه و دعا‌های ذکر شده جهت رفع طلسم و ... مواردی می‌باشد که بنده شخصاً به آنها اشراف کامل نداشته و با مشورت افراد خبره و اساتید فن تهیه گردیده و اینجانب در این کتاب هیچ نظر و دیدگاهی در باب این مقولات اظهار ننموده و تشخیص صحت و درستی این مطالب به عهده خود خوانندگان گرامی می‌باشد.

اکیداً توصیه می‌گردد به هیچ عنوان در مناطقی که به عنوان امامزاده، معصوم‌زاده، اماکن متبرکه و مقدس و همچنین مناطقی که توسط سازمان میراث فرهنگی و جهانگردی علامت‌گذاری و ثبت گردیده است، اقدام به حفاری و هرگونه کاوش جهت بدست آوردن دفینه و گنج ننموده زیرا موارد ذکر شده نه تنها جرم سنگینی محسوب می‌گردند بلکه عواقب قانونی و مادی سنگینی نیز برای شما در پی خواهد داشت.

فهرست مطالب:

۳	گنج و گنج پژوه
۱۱	زبان علامت‌ها
۱۳	سمبل چیست؟
۱۵	نشانه یا علامت چیست؟
۱۸	منطق نهفته در علامت‌ها
۲۶	معانی مختلف در علامت‌ها
۲۸	الفبای مصری
۳۰	ارقام یونانی، رومی و میخی
۳۵	ابجد
۳۹	علامت‌های شکسته شده
۴۳	علامت‌هایی که مفهومان را نمی‌فهمید
۴۵	سمبل‌ها
۱۲۶	سمبل حیوانات
۱۶۲	معانی سمبل‌ها و نشانه‌ها
۲۶۰	بعضی از علائم رایج در گنج یابی
۲۶۲	ساروج و حلال ساروج چیست
۲۶۷	نقاط دفن در صنعت گنج و دفینه
۲۷۸	نسخه‌های گنج
۲۹۶	خط میخی فارسی باستان
۳۰۹	خط پهلوی
۳۲۱	کلید الفبای باستانی
۳۳۰	صلیب‌ها
۳۳۷	سکه‌های ایران زمین

گنج و گنج پژوه

گنج چیست؟

برای پاسخ گویی به این دو سوال، ابتدا آنها را تعریف می نمایم. به اشیاء قیمتی و ارزشمندی مانند طلا و نقره که به منظور محافظت از بلایای طبیعی، جنگها و دزدان و راهزنان، در جاهایی مانند زیر خاک، داخل دیوارها، در پای درختان، چاه ها، قنات ها و این قبیل محل ها مدفون شده است دینه یا گنج گویند.

گنج پژوه چیست؟

و اما گنج پژوه کسی است که رد این گونه گنجینه ها و اشیاء قیمتی را بوسیله علایم و نشانه ها، و هرگونه معلومات و منابع اطلاعاتی موجود دنبال کرده و برای یافتن آنها همانند یک کارآگاه تلاش می کند. و حرفه ای تلاش کرده و برای رسیدن به این هدف از هرگونه سرخ، نشانه، علامت، اطلاعات و ردی که بدست می آورد استفاده میکند. گنج پژوه دوستدار محیط زیست، دوستدار طبیعت است. برای فرهنگ و میراث فرهنگی

احترام و اهمیت قائل است. گنج پژوه تاجر است، معلم است، سیاستمدار است، دکتر است، دادستان و قاضی است، گنج پژوه مهندس است، محقق و تاریخدان است؛ گنج پژوه فردی است از افراد محترم و وطن دوست این کشور، شخصی است از اشخاص گزیده این سرزمین.

کنج پڑوه چه چیزی را جستجو می کند؟

کنج پڑوه، در جستجوی گنجینه ها، دفینه ها و ثروت هایی است که به دلایلی که در زیر به آن اشاره می شود، پنهان گشته است.

جنگها

حاکمان زورگو و مستبدی که خواستار حکمرانی به تمام دنیا بودند، جنگاوران و اقوام جنگجو، و یا مردمی که برای یافتن محل زندگی یا از میان برداشتن عناصری که زندگی آنها را تهدید می کرد مجبور به جنگ بودند؛ غنایم و ثروت هایی را که در نتیجه این جنگها بدست می آوردند در جاهایی مانند قلعه ها، پناهگاه ها، انبارها و دالان ها پنهان میکردند به امید اینکه روزی بازگشته و آنها را بردارند. در این قبیل جنگها که به مدتهای طولانی ادامه می یافت سربازان و جنگجویان بسیاری کشته می شدند و غنایمی که توسط این سربازان پنهان گشته بود همانند صاحبانشان در زیر خاک مدفون شده و مفقود می شد.

در زمان استیلاها و غارتها نیز، سربازان دور از چشم فرماندهان خود، گنجینه ها و اموالی که غارت می کردند را در آن محل پنهان میکردند تا هنگامی که بعدها دوباره گذرشان به آنجا افتاد آنها را بردارند.

همچنین اشیای قیمتی و اموالی که سربازان کشته شده در میدان جنگ همراه خود داشتند،

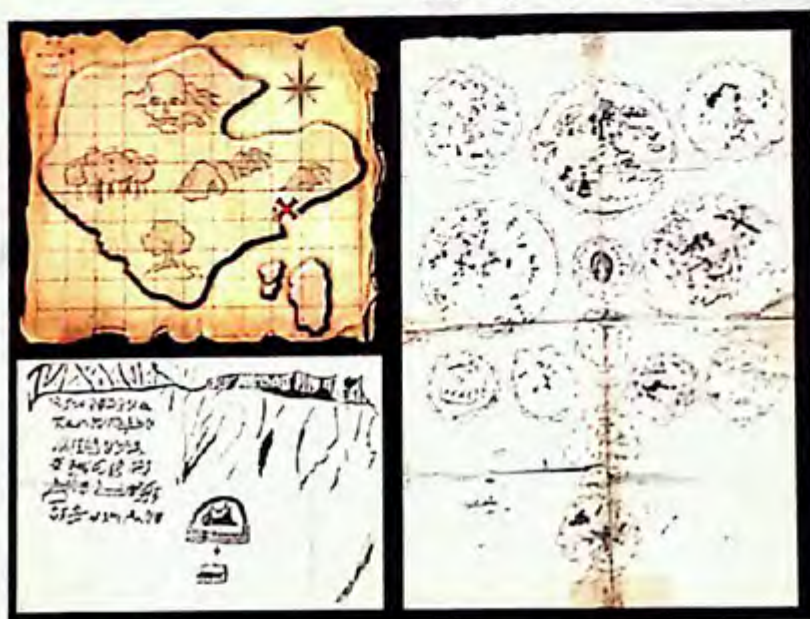

در سطح میادین جنگ پخش شده است.

گنج پژوه در سرزمین هایی که روزگاری جنگها در آن بوقوع پیوسته است، اموال و اشیائی را که در بالا به آن اشاره کردیم، به کمک ابزار آلاتی مانند فلزیابها جستجو می کند.

از مهم ترین و بارزترین این قبیل جنگها، جنگهای صلیبی است که در ظاهر به بهانه های دینی صورت می گرفت اما هدف اصلی آن غارت و به تاراج بردن اموال و ثروت های شرق و انتقال آنها به غرب بود.

دزدان دریایی، راهزنان و غارتگران

در دریاها، دزدان دریایی کشتی های تجاری را غارت میکردند، و در خشکی دزدان و راهزنان کاروانهای تجاری و اموال قبیله های کوچک کوچ نشین را غارت کرده و این گونه اموال غارت شده را در جاهایی که پیدا کردن آنها به سادگی ممکن نبود پنهان یا مدفون می کردند تا بدست دیگران نیفتد.

این افراد برای اینکه بعدها بتوانند اموال و گنجینه های پنهان شده خودشان را بیابند از علائم و نشانه هایی استفاده میکردند. همچنین میدانیم برای اینکه اشخاصی غیر از خودشان

نتوانند این گنجینه ها را بیابند، از علایم و نشانه های گمراه کننده و همچنین تله های مرگبار مختلف استفاده می شده است. گنج پژوه با دنبال کردن علایم و نشانه ها، همچنین به کمک فلزیاب ها و ابزارهای دیگر برای پیدا کردن این گونه گنجینه ها تلاش میکند.

حاکمان زمانه

حاکمان برای اینکه اموال، گنجینه ها و ثروتهای خودشان را در مقابل اشغالگران، کودتاگران و دزدان و غارتگران حفظ کنند و به منظور اینکهدر صورت از دست دادن حکومت در آینده خودشان یا فرزندانشان بتوانند دوباره حکومت را بدست گیرند، اموال و ثروت های خود را در اماکن بسیار سری پنهان و نگهداری می کردند. این ثروتها سالیان درازی در محلهایی که کسی غیر از خودشان از آن اطلاع نداشت و نمی توانست به آن دست یابد پنهان می گشت.

بسیاری از این حاکمان در نتیجه ی سوء قصدها کشته شده، و ثروت ها و گنجینه های آنان به مدت صدها سال در محل هایی که پنهان کرده اند باقی مانده است. مخفیگاه ثروتها و اموال شخصی سزار، امپراتور روم، پس از کشته شدنش هیچگاه پیدا نشد و سر آن امروزه پس از گذشت قرنها هنوز باقی است. به عنوان مثالی از زمانهای متاخر تر میتوان به ثروت کلان شاه مخلوع ایران که به دنبال انقلاب از قدرت ساقط شد اشاره کرد. این گنجینه در زمان حکومت جدید بطور تصادفی بوسیله ی چوپانی، در یک غار پیدا شد. مقدار این گنجینه آنقدر زیاد بود که برای حمل آن از ۱۲ تریلر استفاده شد.

گنجینه ها و اموال شخصی

انسانها مجبور می شدند ثروتها و اموالی که در تمام عمر برای بدست آوردنشان کار و تلاش کرده بودند را برای محافظت از دزدان و راهزنان، و یا حتی گاهی برای محافظت از افراد خانواده خودشان مخفی کنند. این مخفی کردن ها به دو صورت انجام می شد. یا قسمت بزرگی از اموال برای مدت های طولانی در جایی پنهان میشد و یا قسمت کوچکی از اموال که گاه گاهی مورد استفاده قرار می گرفت در صندوقچه ها و داخل دیوارها و جاهایی که دسترسی به آن آسان بود مخفی می گشت. بدین ترتیب در مواقع نیاز قسمتی از این اموال برداشته شده و مصرف می شد. این گونه روشها در زمانهای قدیم بخصوص از طرف کسانی که از طریق ربا خواری، با استفاده از پول، پول در می آوردند استفاده می شد.

کوچ

اموال و ثروتهایی را که در نتیجه ی کوچ، ترک شده یا پنهان می گشتند را میتوان به دو گروه زیر تقسیم بندی کرد.

۱) در زمانهای گذشته اقوام و قبیله های بسیاری زندگی کوچ نشینی داشته اند. این اجتماعات کوچ نشین در جستجوی خاک حاصلخیز و آب و هوا و اقلیم مناسب برای زندگی، دائماً در حال کوچ و مهاجرت بودند و آن دسته اموال و دارایی هایشان را که نمی توانستند با خود حمل کنند، در جایی مدفون یا پنهان می کردند. به این ترتیب بعدها در هنگام بازگشت میتوانند از اموال پنهان شده خود استفاده نمایند.

۲) گاهی انسانها در نتیجه جنگها مجبور به کوچ می شدند. برای دور ماندن از تاثیرات جنگ یا برای زندگی در مکانی که در آن احساس امنیت کنند بطور موقت به روستاها، شهرها، و سرزمینهای دیگر کوچ می کردند، و قبل از مهاجرت اشیاء قیمتی خود را در جایی پنهان می کردند.

تعداد انسانهایی که در طول تاریخ در نتیجه جنگها مجبور به مهاجرت شده اند بسیار است. گنج پژوه اینگونه وقایع را دنبال کرده و مناطقی که مهاجرت در آنها صورت گرفته است را شناسایی می کند. در این محلها، خانه ها، داخل دیوارها، حیاطها، چاه های آب، و زمینهای اطراف را جستجو می کند. اینگونه جستجو ها تنها با استفاده تکنولوژی امروزی و فلزیاب ها و ابزارآلات مخصوص امکان پذیر است.

روحانیون

در زمانهای قدیم بزرگترین موسسه های مالی عبادتگاه ها و کلیساها، و بزرگترین متخصصان امور مالی روحانیون بودند.

پایه و اساس این ثروتها و اموال را مالیاتهای مختلف و بخشش ها و نذورات تشکیل می داد. در آن زمانها صومعه ها و کلیساها در بخشهای مختلف جامعه تاثیرگذار و دارای قدرت و اختیار بودند. کلیسا به خرید

از مردم مالیاتی به عنوان مالیات کلیسا جمع آوری می شد، همچنین کلیسا از دادن مالیات به دولت و حکومت معاف بود. کلیسا، بخصوص در قرون وسطی سبب کشته شدن هزاران انسان به بهانه های مختلف، به اتهام جادوگری و فعالیت های مخالف دین شد، که بوسیله شکنجه یا سوزانده شدن اعدام شده و اموال و دارایی های آنان از طرف کلیسا مصادره می شد. به دلایلی از این قبیل،

و فروش پول و رباخواری اشتغال داشت، همچنین کسانی که به جنگها اعزام می شدند مجبور بودند اموال و دارایی های خود را به کلیسا ببخشند. هدف از این کار فراهم شدن این زمینه بود که سربازان به جای اموالی که به کلیسا بخشیده اند با غنائم جنگی بیشتری بازگردند و به غارت و یغمای بیشتری دست زنند.

کلیساها و روحانیونی که در زیر نقاب دین از کلیسا برای رسیدن به مقاصدشان استفاده می کردند، ثروت های کلانی در ابعاد و مقادیر باور نکردنی بدست آورده اند. در جاهای مختلف دنیا، اینگونه ثروتها، گاهاً بوسیله مدفون و پنهان شدن، از نسلی به نسل دیگر رسیده است، و امروزه، هنوز جنبه اسرارآمیز خود را حفظ کرده است. در کشور خودمان و در خلال جنگهای زمان نزدیک، گروه های غیر مسلمان با حمایت و جهت دهی از طرف روحانیون منصوب به کلیسا، بصورت گروهی یا جمعی طلا و جواهرات، اموال، ظروف و اشیای قیمتی خود را در یک جا جمع کرده و در اماکن مختلفی همانند تونل ها و دالان هایی که حفر میکردند، و یا در اراضی جنگلی یا کوهها، غارها، شکاف صخره ها یا چاله هایی که حفر می کردند مدفون ساخته اند. گنج پژوه برای یافتن این گونه گنج ها و کالاهای مورد بحث تلاش می کند. و به کمک ابزارآلات و فلزیابها به جستجوی این قبیل اماکن که احتمال وجود اینگونه اشیاء قیمتی در آن وجود دارد می پردازد.

معادن

خاک کشورمان همانگونه که میزبان تمدن های مختلفی در زمانهای گوناگون بوده و از این حیث ثروتمند به حساب می آید، از لحاظ معادن طبیعی بسیاری که در خود جای داده نیز ثروتمند محسوب می

شود. یکی از بزرگترین عوامل ثروتمندی دولت ها و جوامع قدیم، فلزات ارزشمندی بود که از معادن استخراج میکردند. به عنوان مثالی در این رابطه میتوان به لیدیه اشاره کرد. در عصر یونان قدیم و در غرب سرزمین آناتولی، مرماتیان یعنی آخرین خاندان از سه دودمانی که

تحت عنوان امپراتوری لیدیه حکومت کردند، به روایت هرودوت تاریخ نویس، ۱۴۱ سال بر این سرزمین حکمرانی نمودند. امپراتوری لیدیه که در اوایل قرن هفتم قبل از میلاد یکی از مهم ترین ابداعات تاریخ بشر یعنی

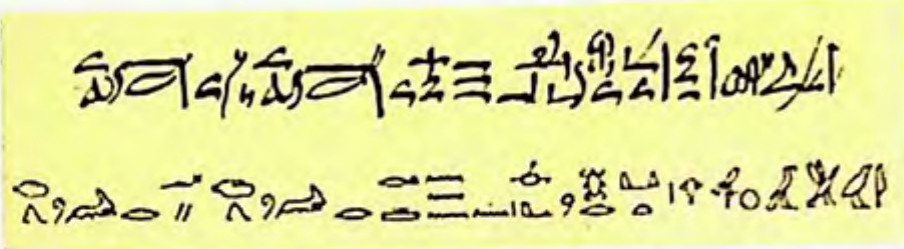
پول را اختراع کرده است، ثروتمندترین کشور زمان خود بود. یکی از مهم ترین دلایل اینکه لیدیه ثروتمندترین امپراتوری دوران خود بوده است، طلای داخل گل و لای و رسوبات دره سارد (Sart) (دره ای در نزدیکی شهر ساردیس قدیم در غرب ترکیه) بود که بوسیله رودخانه گدیز (Gediz) از رشته کوههای بُز (Boz) آورده شده و در آن اراضی ته نشین می شد.

آخرین امپراتوری لیدیه کرونیسوس (Kroisos) که با بعضی دسیسه ها در سال ۵۶۰ پیش از میلاد حکومت را به دست گرفته بود، صاحب ثروت عظیمی مثال «گنج قارون» بوده است. در طی دوران های مختلف، از زمان تمدن ها و امپراتوری های قدیم تا بعضی از زمانهای معلوم امپراتوری صفوی، در کشورمان از معادن بسیار زیادی بهره برداری میشده است و این واقعیت در کتابها و منابع بسیاری نیز آمده است، اما امروزه تعداد این قبیل معادنی که می شناسیم بسیار اندک می باشد. بقیه این معادن در دوران خاصی یا تعطیل شده و یا پنهان گشته است.

گنج پژوه با استفاده از اطلاعات و ابزارهای مختلف، برای یافتن محل این معادن یا یافتن فلزات ارزشمند استخراج شده از این معادن مانند طلا، نقره، مس و سرب تلاش میکند.

زبان علامت ها

کتابی که در دست دارید در زمینه خود یکی از اولین ها در ایران می باشد و بر این باوریم که به همین دلیل جای خالی زیادی را پر می کند. در این بخش از کتاب به نکاتی پیرامون علامت ها و نشانه ها خواهیم پرداخت.

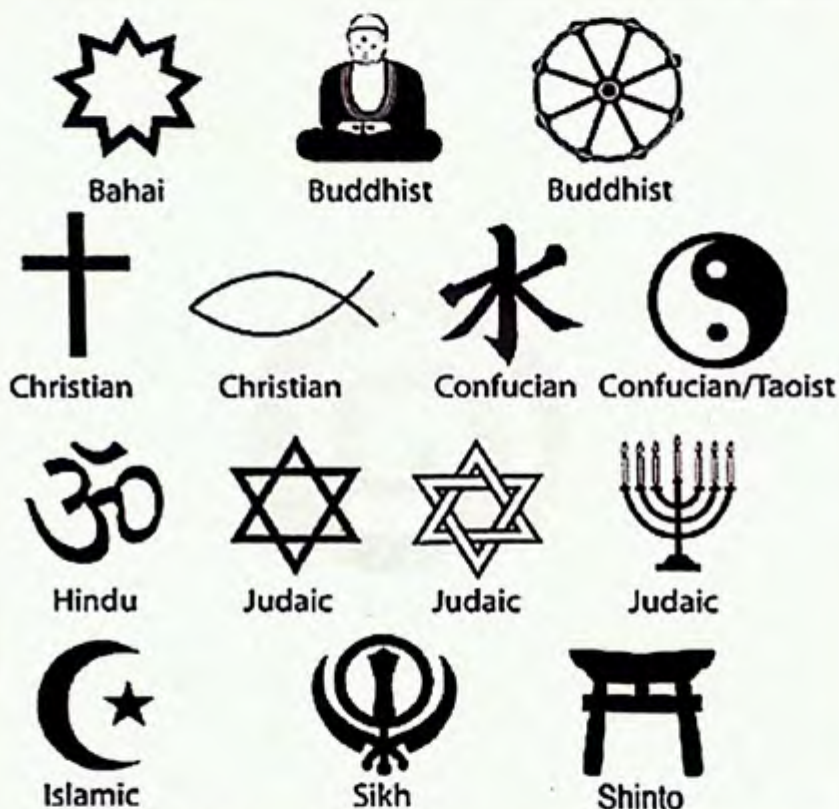
اولاً، ما مدعی این موضوع نیستیم که اطلاعاتمان در این حیطه کامل است و همه چیز را می دانیم. دنیای سمبل ها فقط مختص به ما نیست، موضوع سمبل ها و علامت ها حیطه وسیعی است که هیچکس در دنیا نمی تواند مدعی این شود که همه چیز را درباره آن می داند. بنابر این ما در اینجا قصد داریم فقط به منطق کلی موجود در این موضوع پردازیم، و به بررسی موضوعاتی را که بر روی آن اتفاق نظر وجود دارد، و بعضی از سمبل ها و علائمی که تحلیل آنها در حد اطلاعاتمان برایمان ممکن است بنشینیم، تا برخی از موانع موجود در این رابطه را از پیش روی اندیشه خواننده برداشته و راه را برای او باز نماییم. ثانیاً؛ یک تحقیق جدی در رابطه با اینکه سمبل کشف شده خاصی، چه معنا و مفهومی را می رساند، و این معلومات نتیجه تحقیقات چه کسی یا کسانی است، برای خواننده ای که در حیطه دینه و گنج فعالیت دارد یا به آن علاقمند است، زمینه مفید و بی زحمتی فراهم می کند و مانع اتلاف نیرو، هزینه و زمان او شده، و همچنین مانع از دست رفتن امیدهای او در این زمینه می گردد.

نکته ای که در این رابطه نباید فراموش کنیم این است که؛ در منطق علامت ها هیچ قانون قطعی وجود ندارد، اما در عین حال هر علامتی معنا و مفهوم خاصی را می رساند، خواه این معنا معنای دور باشد، خواه معنای نزدیک. هیچ علامت و سمبلی به خودی خود یا از روی بیکاری و سر رفتن حوصله ایجاد نشده است، و سعی در تعریف چیزهایی دارد. در هر علامتی که بصورت برجسته کاری یا کنده کاری شده ایجاد شده است، کوچکترین برجستگی یا فرو رفتگی مفهوم خاص و مطلق را می رساند. اشکال، نگاه ها، طرز ایستادن ها، و هر گونه حرکات و رفتار نقش داده شده در سمبل ها و علائم، هر کدام سعی در بیان مطلب خاصی دارند. نقوش روی علائم، خواه نقش یک انسان باشد، خواه نقش یک

حیوان، گیاه یا هر شی دیگر، اندازه های بکار گرفته شده در ترسیم اجزاء این اشکال، هر کدام به نوعی بیانگر مفهومی در رابطه با فاصله و جهت محل خاصی در محیط اطراف، مانند محل های سکونت، گورستان، عبادتگاه و امثال این می باشد. هر علامت در مناطق مختلف دنیا معنا و مفهوم یکسانی ندارد. همچنین باید توجه داشت که اگر در اینجا به مفهوم علامت خاصی می پردازیم، این مفهوم، مفهوم تقریبی و نسبی آن علامت است و نمی توان به آن بصورت قطعی نگاه کرد. سمبلی خاص در فرهنگ های مختلف معانی متفاوتی دارد. تحلیل سمبل ها و حل معمای آنها همانند بازی شطرنج می باشد. در این بازی شطرنج مابین کسی که این علائم را کشیده و از خود بجا گذاشته و کسی که سعی در پیدا کردن مفهوم آن علامتها دارد مجادله سختی در جریان است. در بعضی از فرهنگ ها و در میان بعضی از اقلیت ها، برای نشان دادن محل گنجینه پنهان شده خاصی، از بیش از یک علامت استفاده شده است، گاهی در سیستم علامت گذاری کمتر از سه علامت استفاده نمی شود. بنابراین جستجوی گنج بوسیله تنها یک سمبل یا علامت که در محل خاصی یافت شده است کار منطقی و عاقلانه ای نمی باشد. در مورد هر علامت کشف شده، علامت مرتبطی قبل یا بعد از آن ممکن است وجود داشته باشد، فقط کسی که در این کار تخصص و تجربه کافی دارد می تواند بگوید که سمبل و علامت کشف شده آخرین علامت راهنما است یا خیر. به همین دلیل نه تنها باید به معنا و مفهوم علامتها توجه کنیم بلکه یافتن منطق نهفته در ارتباط بین این علامت ها و چگونگی ترتیب آنها نیز بسیار مهم است. پس در محل کاوش میبایست تمامی اراضی اطراف را به خوبی مشاهده و بررسی کرد. در رسیدن به هدف، عواملی مانند برجستگی ها و فرو رفتگی های زمین، پوشش گیاهی و امثال این از اهمیت بسیاری برخوردار است. در اینجا قصد داریم با استفاده از دانش و تجربیات دوستان متخصص خود در این زمینه، همچنین با در نظر گرفتن اوضاع سیاسی و اقتصادی تمدن های مختلف، به بررسی علامتها و درست ترین معنایی را که ممکن است این علامت ها برسانند پردازیم. در رابطه با تعیین مسافت ها توسط سمبل ها، واحدهای اندازه گیری که هر تمدن از آن استفاده می کرده را نیز در نظر می گیریم. علاوه بر این در هنگام بررسی محل کاوش احتمال اینکه خطاهای کوچکی در هنگام علامت گذاری در اندازه گیری صورت گرفته باشد را نباید از نظر دور داشت. قبل از شروع حفاری ها تثبیت محل دقیق حفاری و عمق حفاری با استفاده از افراد متخصص و مجرب و به کمک فلزیابها و ابزارآلات اهمیت دارد. زیرا در اثر عواملی از قبیل فرسایش زمین در طول سالیان دراز، سیل، زلزله و امثال این، عمق مورد نظر ممکن است تغییر کرده باشد و عمقی

که علایم آن را نشان می دهند با عمق واقعی اختلاف داشته باشد. در این زمینه استفاده از تجهیزات حساس به عمق از اهمیت بسیاری برخوردار است. علاوه بر تمام اینها، ما حضور یک باستان شناس را در کار تثبیت محل حفاری، بسیار مفید می دانیم. یک باستان شناس هرچند همانند یک جستجوگر دفینه به قضیه نگاه نمی کند اما علم باستان شناسی و دانش او می تواند مانع از تلاش در جهت اشتباه و بیهوده گردد.

سمبل چیست؟

معنی کلمه سمبل در فارسی «نماد» است. ریشه کلمه سمبل، کلمه «Symbolon» است که در زبان قدیم مصری بکار می رفته و مفاهیمی همچون با هم بحث کردن، کنار هم قرار دادن، در یک جا جمع کردن و بستن را می رساند. این کلمه پس از آنکه به زبان یونانی قدیم راه یافته، به شکل کنونی درآمده است. در بعضی از واژه نامه ها سمبل به معنای «یک چیز مشخص تری که در تعریف یک چیز مشکل تر مورد استفاده می گیرد» و یا «قانون عمومی، اصل و قاعده، تفکر اساس، دانش، علایمی که برای بیان فکر» نیز آمده است. سمبلیسم را به اختصار میتوان بصورت «دانش عمومی، بیان حقایق به روش ساده و قابل فهم» تعریف کرد. یک سمبل علامتی است که سعی دارد مفهومی را به قطعی ترین، مشخص ترین، ساده ترین و طبیعی ترین شکل ممکنه بیان کند.

سمبل‌ها در نتیجه کدام نیاز به وجود آمده‌اند؟

انسان، به اقتضای فطرت و نوع خلقتش، تمامی اطلاعات و رازهای راجع به زندگی اش را نمیتواند با همگان به اشتراک گذارد. هر انسانی در دنیایی که در آن زندگی می‌کند، رازها و اسرار سر بسته زیادی در درون خودش دارد. وجود اطلاعات سری در زندگی اجتماعی به دلایل مختلفی مانند دلایل نظامی، دفاعی، فرهنگی و غیره، یک امر طبیعی است. انسان تمامی ایده‌ها و افکار خود را به راحتی نمی‌تواند با دیگران در میان گذارد. به دلایلی نظیر مواردی که به آن اشاره شد، انسان همیشه از فاش کردن افکار و دانش خود بصورت واضح و بی پرده در میان همگان خودداری کرده است و به نوعی به بیان آنها بصورت سر بسته فقط در میان کسانی که لازم است از آن اندیشه‌ها و حقایق اطلاع داشته باشند دست زده است. این گونه ارتباط با دیگران و بیان حقایق به این شیوه، در طول گذشت سالیان و قرون متمادی قسمتی از طبیعت وجود آدمی گشته است. سه دلیل اساسی بیان حقایق بصورت سر بسته را می‌توانیم به شکل زیر بیان کنیم:

۱- در تمام زمانها و تمام جوامع، برای کسانی که درباره حقایق خاصی اطلاع داشته‌اند همیشه خطرانی وجود داشته است که باعث خودداری این عده از بیان حقایق بصورت آشکارا می‌شده است.

۲- تکامل انسان و تکامل دانش و آگاهی‌های او بصورت تدریجی صورت می‌گیرد. در جهان حقایقی وجود دارد که هنوز زمان آشکار شدن آن برای همگان فرا نرسیده است. عده زیادی از انسانها در زمانی خاص ظرفیت اطلاع داشتن از این گونه حقایق را نداشته‌اند. اطلاع داشتن از حقایقی خاص نه تنها برای آنها مفید نبوده بلکه می‌توانسته مضر باشد. به همین دلیل بعضی از حقایق از کسانی که هنوز ظرفیت دانستن و درک آنها را نداشته‌اند مخفی مانده است.

۳- بعضی از حقایق همانند نوعی سلاح هستند و اطلاع داشتن دیگران از آنها، بخصوص کسانی که نیت‌های سو در سر دارند می‌تواند بسیار خطرناک باشد. به همین دلیل بعضی حقایق نباید به دست افراد نا اهل بیفتند. شاید امروزه نگاه کردن به شی یا موجود خاصی در طبیعت معنا و مفهوم مستقیمی به ما نرساند اما در روزگاران قدیم که هنوز خط ابداع نشده بود یا در میان انسان‌ها عمومیت نداشت، انسان از اشکال اشیاء و موجودات مختلف موجود در طبیعت برای بیان منظور خود استفاده می‌کرده است. در آن دوران انسان از اشکال مختلف مانند نقش حیوانات و گیاهان مختلف استفاده می‌کرده و این اشکال را بر روی سنگها و درختان رسم می‌کرده است.

نشانه یا علامت چیست؟

انسان های قدیم برای انتقال افکار، اندیشه ها، خواسته ها و انتظارات خود از اشکال موجود در طبیعت استفاده می کردند. برای این منظور اشکالی را بکار می بردند که با افکار و اندیشه های آنان ارتباط داشته باشد و بتواند مفهوم چیزی که قصد بیانش را دارند را برساند. و این امر مستلزم این بوده است که طبیعت را به دقت زیر نظر بگیرند و پدیده های مختلف آن را بخوبی بشناسند. اشکالی که بوسیله این انسانها استفاده می شده است، نقش کوهها، دره ها، رودها، دریاچه ها، خورشید، ماه و غیره بوده است.

نکته مهم دیگری که در اینجا قصد داریم به آن اشاره کنیم این است که هر شکل و علامتی یک سمبل نیست و بین این دو تفاوت وجود دارد. سمبل ها اکثراً علامت ها و اشکالی هستند که در میان انسان ها بیشتر جنبه عمومی داشته و نشان دهنده افکار و اعتقادات مشترک بین خیلی از انسان ها و ملت ها می باشند.

به عنوان مثال داستان خلقت حضرت آدم (ع) و حوا، طوفان نوح، به صلیب کشیده شدن

حضرت عیسی (ع) و ... در طول سالیان دراز و متمادی و با بهره گرفتن از افسانه ها و انتقال سینه به سینه، در بین انسان ها عمومیت یافته است و خود این افسانه ها هم بر روی آنها تاثیر گذاشته اند. می توان این وقایع و داستانها با استفاده از سمبل ها بیان کرد. اینگونه موضوعات کاملاً جنبه عمومی و جهانی به خود گرفته است. از جهتی، سمبل ها می توانند نشان دهنده اعتقادات دینی، جغرافیای محل زندگی، و خصوصیات روحی ملت ها و جوامع مختلف نیز باشند.

در مقابل خصوصیت عمومیت سمبل ها، علامت ها و نشانه ها خواه با سمبل های خاصی در ارتباط باشند یا نباشند، بیشتر مختص یک شخص، یک گروه یا جوامع کوچک خاصی می باشند و نشان دهنده اندیشه ها، خواسته ها و احساسات آنها، گاه نیز مشخصه و تعریف کننده یک طرح و کار مربوط به آنها هستند.

این یک واقعیت است که هر سمبل، علامت و شکل اسرار آمیزی که همیشه و در همه جا نقش یکسانی داشته و به همان صورت خاص رسم می شود، اشکال خیالی و بی معنی نمی باشند. ممکن است زبان ملت ها و جوامعی که اینگونه اشکال و سمبل هایی را استفاده می کنند متفاوت باشد اما سمبل های استفاده شده در بین آنها یکسان است. این قبیل اشکال و نقوش خاص جنبه عمومی و جهانی پیدا کرده اند.

تمامی سمبل ها جنبه اسرار آمیز و راز گونه ندارند. موضوعاتی وجود دارد که گاهاً بیان آنها بصورت مستقیم و آشکارا بعضی انسانها و گروه ها را ناراحت می کند و در دنیای امروز نیز مثال های زیادی میتوان از آن زد، در این شرایط، نشانه ها و سمبل ها وارد عمل شده و برای بیان همان موضوعات اما بصورت سربسته و غیر مستقیم بکار گرفته می شود. گاهی نیز سمبل ها و علامت ها فقط به عنوان وسیله ای برای بیان موضوعات بصورت اختصاری و به منظور صرفه جویی در جا و زمان، و جلوگیری از نوشتن ها و توضیحات طولانی تر استفاده می شود.

یکی از موضوعات و اندیشه های تاثیر گذار در نوشتن این کتاب، موضوعات دینی و فلسفی می باشند که سمبل ها در داخل آنها به وفور استفاده شده اند. در اینجا سعی داریم اشاراتی به این موضوعات نیز داشته باشیم.

سمبل ها و نشانه هایی که در متون باستانی آمده است در بسیاری از موارد ریشه در باورها و اعتقادات و اندیشه های دینی دارد. مثال های مختلفی در این رابطه در قسمت سمبل ها آورده شده است.

بسیاری از این سمبل ها در متون مقدس نیز به نوعی استفاده شده اند، حتی منبع اصلی

بسیاری از سمبل های عهد قدیم را همین متون مقدس تشکیل می دهند. دلایل اصلی جای گرفتن سمبل ها در متون مقدس را اینگونه می توانیم توضیح دهیم: تفاوت های ذهنی و فرهنگی انسانها: تمامی انسانها تفاوت های ذهنی با هم دارند و همچنین در جوامع و محیط های کاملا متفاوتی بزرگ شده و زندگی می کنند و خود این جوامع نیز دارای فرهنگ های متفاوتی چه از نظر کیفیتی و چه از نظر سطح کمیته هستند، به همین دلایل ذهنیت، طرز فکر و ظرفیت درک و فهم آنها با هم متفاوت است. هر انسانی قدرت و ظرفیت فهم و درک هر دانشی را ندارد. بعضی از معلومات عمیق و وسیع بجای اینکه باعث پیشرفت و تعالی بعضی از انسان ها شود ممکن است سد راه پیشرف آنان یا سبب به هم ریختگی ذهنی و یا حتی گمراهی آنان گردد. سطح درک و فهم انسانها با هم متفاوت است.

کتب مقدس دارای خصوصیت عمومی و جهانی بودن هستند و از طرف خدا برای تمامی انسانها با هرگونه خصوصیات فکری و سطح درک و فهم نازل شده اند و به همین دلیل در قالبی نازل شده اند که برای عموم انسانها قابل درک و فهم باشد. متون کتب مقدس باید طوری باشد که هر انسان با هرگونه ذهنیت و درک و فهمی که دارد بتواند از آن بهره مند گردد و در عین حال معلومات موجود در داخل کتاب باعث به هم ریختگی و مشکلات ذهنی برای او نشود و دانش هایی که خارج از ظرفیت درک و فهم اوست را در کتاب نیابد. بدین ترتیب هرچقدر که سطح دانش و درک و فهم یک انسان ارتقاء یافت و افق دید او وسیعتر شد، با خواندن همان کتاب می تواند به معلوماتی در سطوح بالاتر و مناسب سطح ذهنی خود دست یابد. تنها روشی که این امر را امکانپذیر می سازد سمبولیسم است. سیستم سمبولیسم سیستمی است که در تناسب با «اصل تدریج» (تکاملی که بصورت آنی صورت نگرفته و در طول زمان و بصورت پله به پله و مرحله به مرحله انجام می پذیرد) این امکان را به انسان ها می دهد تا حقایق را بصورت تدریجی یاد گرفته و درک نمایند. میتوان گفت که یکی از دلایل اینکه در کتب مقدس بعضی از حقایق بصورت روشن و واضح و بعضی دیگر بصورت سربسته بیان شده است همین امر می باشد.

شرایط زمانه و سطح تکامل: یکی از دلایل شکل گیری و استفاده از سمبل ها در کتب مقدس، نامناسب بودن شرایط زمانه و ناکافی بودن سطح تکامل انسانها برای درک حقایق موجود در کتاب است. در زمانی که کتاب نازل شده. به عنوان مثال از سطح علمی ناکافی انسانها در زمانی که کتاب نازل شده می توان نام برد؛ با گذشت زمان و تکامل علم بشر، انسانها در آن متون متوجه حقایقی می شوند که در نگاه اول و اعصار گذشته به آن پی

نبرده بودند. اینگونه کشف حقایق در کتب مقدس هنوز ادامه دارد و ادامه خواهد یافت.

منطق نهفته در علامت ها:

استفاده از اشکال و علائم توسط انسانهای اولیه، در ابتدا در جهت رفع مشکلات و سختی های زندگی بود، بعدها در امور اقتصادی (خرید و فروش کالا، ایجاد پول، حساب و امور نظیر این) مورد استفاده قرار گرفت، اما ما در اینجا سعی داریم بیشتر به جنبه استفاده از علائم و نشانه ها در زمینه گنجها و دفینه ها بپردازیم. بنابراین به نوعی وارد یکی از

بخشهای «علم کتیبه خوانی» (Epigraphy) می شویم.

مطالبی که در این زمینه در کتاب خواهیم آورد ارتباطی به علم باستان شناسی نداشته و قسمتی از آن نمی باشد. در واقع باستان شناسان کار گنج پژوهان و جستجوی گنج و دفینه را بیشتر یک کار سینمایی به حساب می آورند نه یک کار علمی. از یک نظر اینطور فکر کردن آنان به نوعی درست است؛ ما نیز بوسیله تجربیات بسیاری که در طول سالیان دراز در این کار بدست آورده ایم به این نتیجه رسیده ایم که تقریباً تمامی کسانی که در ایران به کار گنج پژوهی مشغولند، کارشان را از روی هیچ علم خاصی انجام نمی دهند. اطلاعاتشان در این زمینه کاملاً بی اصل و اساس بوده و آنها را از راه شنیدن از دیگران بدست آورده اند. همواره باید به این امر توجه داشته باشیم که علامت های هم شکل گاهی معانی متفاوتی را می رسانند.

علاوه بر اینکه از جنبه های مختلفی به بررسی علامتها خواهیم پرداخت، خواستار آن هستیم که موارد زیر را نیز به اطلاع خوانندگان برسانیم:

هر علامت با تمدنی که از آن علامت استفاده کرده، همچنین سطح علمی، بافت اجتماعی، وضعیت اقتصادی، وضعیت سنی مردم آن تمدن و موارد دیگری از این قبیل ارتباط نزدیکی دارد.

هر علامت و سمبل با توجه به معیارهای زیر باید مورد بررسی قرار گیرد:

- رمزهای ارقامی

- رمزهای الفبایی

- رمزها و سمبل های دینی

- علائم اجتماعی

- اشکال حیوانات

- اشکال سکه ها و پوینها

- موجودات طبیعت

در مورد هر علامتی که پیدا می کنیم قبل از هر چیز باید این نکته را بررسی و مشخص کنیم که آیا علامت مذکور مربوط به یک گنج است یا خیر. بدین ترتیب از تلاش های بیهوده در راستای کشف گنجی که وجود خارجی ندارد، و هدر دادن پول، زمان و امیدهایمان جلوگیری خواهد شد.

گنج پژوهی که امروزه در بسیاری از جاها به عنوان یک حرفه تلقی می شود، برای مردم ما تنها عبارت است از شنیدن یک سخن در این رابطه و به دنبال آن، به دست گرفتن بیل و کلنگ. در حالیکه گنج پژوهی عرصه ای است که از جهات بسیاری نیاز به تخصص دارد. متداول ترین محرک در میان جستجوگران گنج در کشور ما شنیده ها و روایات است. به محض اینکه علامت یا نقشی را بر روی سنگی در کوه یا مزرعه یا حیاط خانه می بینند، خیال پولدار شدن به سرشان زده و به محاسبه این امر می پردازند که چگونه و کجا را حفاری نمایند. اصلاً به این موضوع فکر نمی کنند که علامتی که دیده اند نشان یک دفینه است یا نه. همچنین برای اینکه بفهمند چگونه گنج خیالی خود را پیدا کرده و از داخل زمین بیرون آورند، موضوع را به اطلاع اطرافیانشان رسانده و نظر آنها را جویا می شوند. یکی از مواردی هم که ما زیاد به آن برخوردیم، داستانهایی است که پدر بزرگ ها و مادر بزرگها درباره گنج هایی که در زمینهای اطراف مدفون است تعریف می کنند. شاید روزی شخصی را دیده باشند که شینی یا مقدار پولی را در زمین چال می کند، شاید هم روزگاری خودشان مقداری پول در جایی خاک کرده اند و در بستر مرگ می خواهند جای آن را به فرزندانشان نشان دهند و ...

بسیاری از جستجوگران گنج در اغلب جستجوهای خود بدون اینکه چیزی پیدا کنند به کار جستجو پایان می دهند؛ در صورتی که جستجوی گنج دقت بسیار و بررسی دقیق نیاز دارد. گاهی دو سنگ نوشته مشابه یا دو علامت مشابه بر روی دو سنگ قبر قدیمی می توانند علامت دهنده گنج باشد و تفاوت اندک مابین این دو نشانه مشابه ممکن است اشاره کننده به محل گنج باشد. گاهی شکستگی کوچک گوشه تخته سنگی میتواند نشان دهنده راستای گنج پنهان شده باشد. گاهی یک علامت فلش، نقش یک ماهی یا حیوانی که به سمت خاصی قرار گرفته همانطور که می تواند نشانگر جهت گنج باشد، در عین حال می تواند برای گمراه کردن، درست جهت خلاف را نشان دهد.

فرهنگ ها، اعتقادات، و طرز فکر کسانی که این علائم و نشانه ها را بکار برده اند خیلی مهم است. این کار مکتب و آموزشگاه خاصی ندارد، در این رابطه قوانین دقیقی که حتما باید رعایت می شده است هم وجود ندارد. اعتقادات، فرهنگ، طرز فکر و حتی شرایط روحی کسی که این علامت ها را باقی گذاشته است مهم ترین عامل مشخص کننده پیام این علامتها می باشد. و حل این قبیل معماها و کشف این قبیل رمزها به هیچ وجه کار آسانی نیست.

برای کسانی که می خواهند از این کتاب به منظور پیدا کردن گنج کمک بگیرند باید متذکر شویم که: هیچ پنهان کننده گنجی علامتی مبنی بر این که «گنج من در فلان جا پنهان شده است، بروید و آن را بردارید» از خود باقی نمی گذارد. این رفتار هم با طبیعت انسان مغایر است و هم با منطق این کار. کسی که ثروت و گنجینه ای را پنهان می کند این کار را به این منظور که دیگری از راه رسیده و به راحتی اموال او را بردارد و برود، انجام نمی دهد، و علائم و نشانه هایی که می گذارد برای راحت کردن کار جستجوگر گنج و به زحمت نینداختن او نیست.

علائم و نشانه ها به منظور گم نکردن محل اشیا پنهان می شود قرار داده می شوند. برای یافتن منطق نهفته در این علامت ها نیز به همان اندازه که دانش اهمیت دارد، تجربه هم لازم است. امروزه اغلب کسانی که به این کار مشغولند، بیشتر از آنکه به دنبال یافتن مفهوم علامت هایی که آنها را به گنج می رساند باشند، به کمک سمبل هایی که مفهوم کلی و عمومی دارند و نیازی به حل معمای آنها نیست، به دنبال کشف گورستانها و آثار باستان هستند. پس از کشف این گونه آثار قدیمی نیز به حفاری محوطه مشغول می شوند تا شاید بتوانند چیز ارزشمندی برای خودشان بیابند.

مفهوم علامت ها و مفهوم سمبل ها دو مقوله جدا از هم می باشند. سمبل ها بیشتر جنبه

عمومی و جهانی دارند و در دنیا بصورت سیستم مشترکی در آمده‌اند که در همه جا از آنها بصورت مشابه استفاده شده است. به همین دلیل برای فهمیدن یک سمبل باید دانش و معلومات خاصی داشته باشیم.

اما در مورد نشانه‌ها و علامت‌های گنج‌ها موضوع کمی متفاوت است، برای فهمیدن این علامت‌ها و حل معمای آنها بیشتر از دانش و معلومات، به هوش و درایت بالا نیاز است، در اینجا تجربه مهم‌تر از علم و دانش می‌باشد.

در این زمینه تنها کسی می‌تواند از شانس موفقیت بالایی برای رسیدن به هدف برخوردار باشد که در زمینه باستان‌شناسی تحصیلاتی داشته، تا اندازه‌ای به علم کتیبه‌خوانی و کتیبه‌ها حاکم باشد، در زمینه سمبل‌ها معلومات و اطلاعاتی داشته باشد، با حروف و ارقام عبری، سریانی، ارمنی، رومی، بیزانس و ایرانی آشنایی داشته و در کنار تمام اینها از تجربیاتی در زمینه گنج‌یابی برخوردار باشد.

با این حال امروزه ارزش این کار تا حدی پایین آورده شده است که در قهوه‌خانه‌ها و محافل مختلف بحث آن می‌شود و انسانهای زیادی تنها بخاطر دیدن یک نشانه یا شنیدن یک روایت شروع به کندن زمین کرده و به دنبال گنج می‌گردند.

بدتر از این، سودجویان و متقلبانی هستند که ادعای تخصص در این کار و دانستن زبان علامت‌ها را می‌کنند، مردم را فریب داده و باعث می‌شوند تا انسانها به حفاری‌های بی‌اساس و تخریب آثار باستانی دست زنند. در ضمن، از رمالان و دعا نویسان و جن‌گیرها و متقلبان دیگر هم میتوان نام برد که دستی در اینگونه کارها دارند.

علاوه بر همه اینها، کتاب‌هایی در این زمینه چاپ شده است که تمام متن آنها تشکیل شده است از مطالب بی‌اصل و اساس، مطالب ساختگی و نامربوط.

کار جستجوی گنج بیشتر از آنکه یک کار حفاری باشد، یک هنر است. هنر تحقیق و بررسی، هنر تقویت احتمالات وجود گنج، هنر کشف رمز علائم و نشانه‌ها. هر شکل و نشانه‌ای علامت یک گنج نمی‌باشد. اگر در سرزمین ایران هر شکل و نشانه‌ای که پیدا می‌شود علامت یک گنج بود، الان تمام مردم کشورمان ثروتمند بودند. دولت می‌توانست به تمام افراد کشور در ازای انجام ندادن هیچ کاری حقوق‌هایی با مقادیر بالا پرداخت کند. در زمینه گنج‌پژوهی و یا تحقیقات باستان‌شناسی، ارقام از اهمیت زیادی برخوردارند. خیلی از حروف یک ارزش رقمی نیز دارند و این موضوع ممکن است چه در حیطة باستان‌شناسی و چه در حیطة گنج‌ها و دفینه‌ها مورد استفاده قرار گرفته شده باشد. بطور مثال حرف یا علامت (X) هم می‌تواند نشانگر یک مقبره یا علامت یک سوگند (تایید چیزی)

باشد و در عین حال می تواند معادل ارزش رقمی آن در زبان رومی یعنی عدد ۱۰ مورد استفاده قرار گرفته شده باشد.

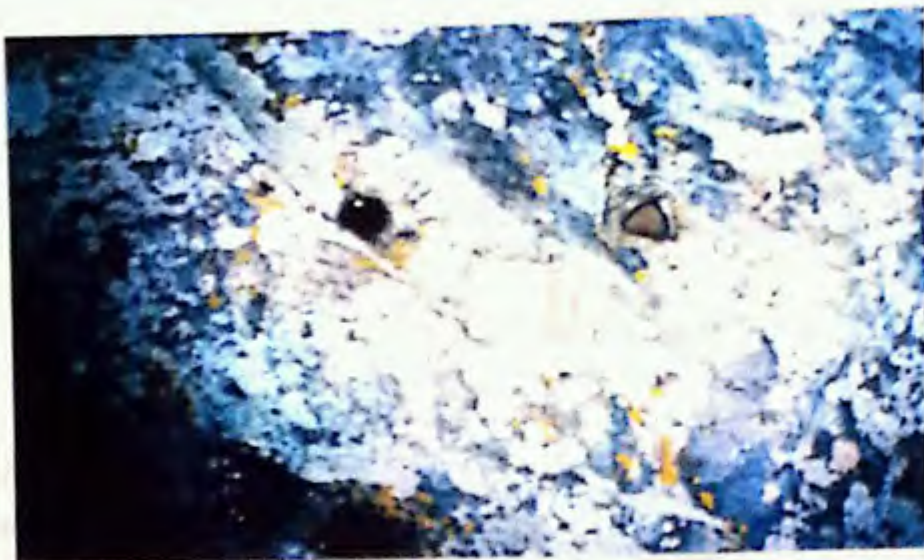
به عنوان مثالی دیگر حرف (L) را می توان نام برد که اگر به عنوان رقم رومی در نظر گرفته شود نشانگر عدد ۵۰ می باشد اما در عین حال معانی مختلف دیگری را نیز می تواند برساند، مثلا اگر بصورت برجسته و در داخل یک مستطیل قرار داده شود به معنای یک قفل است و مفهوم شروع یا پایان پذیرفتن یک چیز را می رساند. (شکل ۱) همچنین می تواند علامت گنجینه ای از پول و جواهرات باشد، یا نشان قبر انسانی که در زمان حیات ثروتمند بوده است. نکته مهمی که باید به آن توجه شود این است که این علامت در کجا و به چه شکل و چه موقعیتی قرار گرفته و استفاده شده است. از حرف (L) در تمدن های مختلف و به گونه های مختلف مانند برجسته کاری یا کنده کاری شده استفاده شده است. گاهی یک علامت علاوه بر این که وجود چیزی را نشان می دهد، خصوصیات آن علامت

شکل: ۱

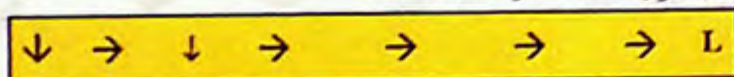
علامت (L) در وسط تصویر فوق مشهود می باشد

نیز می تواند اطلاعاتی در مورد آن چیز خاص به ما بدهد. بطور مثال یک نشان کنده کاری شده بر روی یک صخره می تواند نشان وجود یک قبر باشد، در عین حال عمق این کنده کاری می تواند نشانگر عمق آن قبر، و یک نقطه یا خط بر روی آن شکل می تواند نشان دهنده راستایی باشد که باید قبر را در آن جهت جستجو کرد، اندازه شکل کنده کاری شده هم می تواند در ارتباط با فاصله قبر از محل صخره اطلاعاتی به ما بدهد. (شکل ۲) بدین ترتیب یک علامت کوچک کنده کاری شده بر روی

شکل ۲

یک صخره می تواند ما را از وجود یک قبر، جهت، عمق و دوری و نزدیکی آن مطلع سازد. گاهی برای فهمیدن اینکه یک علامت با حرف یا رقم خاصی که در نوشته یا کنیه ای بکار رفته چه مفهومی را می رساند، باید بدانیم که آن نوشته مربوط به کدام زمان می باشد. برای مثال علامت اولیه ای که برای بیان عدد ۵۰ استفاده می شده است در طول سالها دچار تحول شده و در هر دوره از زمان به شکل خاصی نشان داده شده است تا اینکه در قرن اول قبل از میلاد بصورت (L) در آمده است.

همانطور که در شکل بالا مشاهده می کنید، تمام این علامت ها نشانگر عدد ۵۰ هستند اما اگر یک جستجوگر گنج اطلاعاتی درباره این موضوع نداشته باشد، با دیدن یکی از دو علامت اول بر روی یک صخره، آن را به عنوان یک فلش برداشت کرده و هدف خود را در راستای آن فلش جستجو خواهد کرد. و پیداست که اینگونه جستجوها هیچوقت به هدف نخواهند رسید.

همین علامت فلش در صورتی که سر آن رو به پایین ↓ باشد: در عهد یونان قدیم نشانگر زن یا اندام جنسی زن بوده است و به شکلی که سر فلش رو به بالا باشد: ↑ مفهومی مرد را می رسانده است.

برای اینکه مفهوم یک سری علامت کشف شده را هر چه بهتر متوجه شویم باید بدانیم متعلق به چه کسانی و چه دوره ای از زمان می باشند.

ما در این کتاب به بررسی چندین علامت و سمبل و مفاهیمی که این سمبل ها و علائم می توانند برسانند خواهیم پرداخت؛ اما از آوردن بسیاری از علائم و اطلاعات بی اساس

مربوط به آنها که در جاهای زیادی نیز آورده شده و در بین مردم دست به دست می گردد اجتناب می کنیم. برخی از دلایل این کار از قرار زیر است.

به موارد زیادی از سنگ قبرهای قدیمی برخورده ایم که مطابق ذهنیت و فرهنگ مرسوم آن دوران و در میان آن مردم، بر روی آن بجای استفاده از نوشتار، از علایم و اشکال استفاده شده است. این علایم و اشکال، بیانگر اطلاعاتی در مورد انسانی است که در آنجا خاک شده، اطلاعاتی همانند شغل، مقدار ثروت و دارایی، کارهایی که در زمان حیات انجام داده است، علت مرگ، عناوین و القاب و غیره.

همچنین بعضی علامت ها وجود دارند که نظیر آن در هیچ جای دیگر یافت نمی شود و تنها مخصوص شخصی است که آن را از خود به جای گذاشته. درک مفهوم واقعی آن برای هیچ کس ممکن نمی باشد. مشکل اصلی جستجوگران گنج پیدا کردن علایم نیست، مشکل اصلی خواندن و کشف رمز این علایم است. بسیار اتفاق می افتد که در نزدیکی یا درست در کنار یک گنج حفاری و جستجو انجام می شود، بر روی زمینی که گنج در زیر آن پنهان است قدم گذاشته می شود، اما در نهایت بی خبر از گنجی که آنقدر نزدیک بوده است، هیچ چیزی پیدا نمی شود. یکی از دلایل اصلی این امر این است که بسیاری از جستجوگران گنج خودشان هم نمی دانند که چه کار می کنند و چه کار باید بکنند، نمی دانند چه می خواهند و به دنبال چه چیز می گردند. به همین منظور برای کسانی که در جستجوی گنج و علایم گنج هستند توصیه هایی داریم.

- در اراضی در سطح وسیعی مشاهده و بررسی انجام دهید، و برای کار مشاهده از چشم غیر مسلح استفاده کنید.

- تپه های کوچک و بزرگ چیزهایی نیستند که در طول سالها از بین بروند، اینگونه تپه ها و دیگر عوارض طبیعی منطقه، مانند کوهها و دره ها را در اوقات مختلف روز و در شرایط مختلف نور خورشید مورد بررسی قرار دهید و به دنبال تشابه ها و ارتباط ها در میان آنها بگردید.

- کار بررسی عوارض طبیعی زمین را در سطح وسیعی انجام داده و بطور مداوم این سوال را از خودتان پرسید که اگر من جای او بودم گنج را در کجا پنهان می کردم. بدین ترتیب سعی کنید تا مناسب ترین محل برای پنهان کردن گنج را بیابید.

- چشمه ها و محل های خروج آب از زمین، بخصوص در زمان های اخیر، از اهمیت بسیاری برخوردارند. ممکن است خشک شده یا بسته شده باشند؛ بر روی یافتن آنها تمرکز کنید.

• اگر در محل، علایم و نشانه هایی یافتید، حتما با یک شخص آگاه و متخصص در این زمینه مشورت کنید و نظر او را بپرسید و سعی نکنید خودتان آن علایم را بدون آگاهی تعبیر و تفسیر نمایید.

• اغلب اوقات علامت نشان دهنده یک گنج تنها یکی نمی باشد؛ اگر علامت و نشانه ای یافتید، نواحی اطراف آنرا به دقت جستجو کرده و مورد مشاهده قرار دهید و از نبود علامت های دیگر مطمئن شوید. اگر علامت های دیگری بیابید پی بردن به رمز این علایم، و در نهایت پیدا کردن گنجینه پنهان شده برایتان آسان تر خواهد شد.

• گاهی بین علامت ها ممکن است ترتیب خاصی برقرار باشد؛ در اینصورت برای یافتن ارتباط بین آنها تلاش کنید و همیشه احتمال وجود علایم انحرافی و گمراه کننده را نیز در نظر داشته باشید. این قبیل دغینه ها معمولا گنجینه های بزرگی هستند؛ باز هم مشورت با یک متخصص را توصیه می کنیم؛ شاید کمک گرفتن از یک متخصص و شخص آگاه به معنای تقسیم گنجینه باشد، اما حریص بودن و کمک نگرفتن نیز خستگی و به نتیجه نرسیدن را به همراه دارد.

• پس از انجام مشاهدات در سطح وسیع، سعی کنید محوطه جستجوی خود را کوچک تر کرده و به ۱۰۰ متر مربع کاهش دهید. محوطه جستجوی کوچکتر یعنی نزدیک تر شدن به هدف و بیشتر شدن احتمال موفقیت. و در آخر اینکه، اگر از هوش و استعداد خوبی برای خواندن علامت ها و کشف رمز آنها برخوردارید، بیشتر مسئله برای شما حل شده خواهد بود. از مراجع قانونی مجوزهای لازم را بگیرید، اگر مانع قانونی خاصی وجود ندارد می توانید کار حفاری را شروع کنید.

معانی مختلف علامت ها:

همانطور که قبلاً نیز اشاره کردیم، ممکن است یک علامت در همه جا مفهوم یکسانی را نرساند. همچنین علایم و سمبل هایی نیز وجود دارند که در همه جاهاایی که استفاده شده اند تقریباً یک معنای مشترک و واحدی را می رسانند و نشان دهنده فکارتی کم و بیش یکسان هستند. علاوه بر اینها علامت ها و اشاراتی نیز وجود دارند که نظیر آن در هیچ جای دیگر نیست و مخصوص به شخصی است که از آن استفاده کرده است.

یکی از سختی های کار جستجوی گنجینه ها خواندن علایم و نشانه ها و کشف رمز آنها است. نباید فراموش کنیم کسانی که گنجینه ای را پنهان می کنند و به امید اینکه روزی بازگشته و محل آن را پیدا کنند علایم و نشانه هایی قرار می دهند انتهای با هوشی هستند. شاید آنها به منظور پیدا کردن مناسب ترین محل برای پنهان کردن گنجینه خود و مناسب ترین روش های پیدا کردن آن گنجینه پنهان شده، روزها و هفته ها اندیشیده باشند این گونه طرز تفکر در بیشتر علامت ها و نشانه های گنج ها مشهود است. هیچ کس درست در بالای محلی که گنجینه اش را دفن کرده، تخته سنگی که بر روی آن اثر اینجا گنج وجود دارد، نوشته شده باشد قرار نمی دهد.

در اینجا اولین کاری که باید انجام دهیم این است که برای فهمیدن اینکه گنجینه بوسیله چه کسانی و در چه دوره ای از تاریخ و پنهان گشته است تلاش کنیم. فهمیدن این موضوع نیز این مجبوریست را به دنبال دارد که اطلاعات و معلوماتی درباره طرز فکر آن مردم، سمبل ها و علایم دینی آنها، و مهم تر از همه خط و الفبایی که از آن استفاده می کرده اند داشته باشیم.

در این کتاب قسمتی از ارقام و حروفی که در سرزمین ایران زیاد به آنها بر می خوریم را بررسی خواهیم کرد. اما به یاد داشته باشید گاهی ممکن است علایمی که با آن سر و کار دارید و یا مفهوم و ارتباط بین آن علایم، نتیجه طرز نگرش و طرز فکر شخصی پنهان کننده گنجینه باشد. در این گونه موارد برای یافتن مفهوم علایم و فهمیدن منطق نهفته در آنها تلاش ذهنی بسیاری لازم است، و در صورت امکان باید به شخص متخصص و مجرب این کار رجوع کرده و از او کمک گرفت. داشتن اطلاعات در زمینه تاریخ و باستان شناسی، آشنایی با علم کتیبه خوانی، داشتن معلومات در زمینه سمبل ها و علایم، در کنار تمام اینها داشتن هوش و درایت بالا و همچنین تجربیات در زمینه گنج یابی، احتمال رسیدن به هدف را بالا می برد.

انسان های عهد قدیم مانند ما از ارقام و حروف الفبا استفاده نمی کردند. اولین نمونه خط و الفبا در حدود قرن ۱۵ قبل از میلاد و توسط اقوام سامی (اقوامی ساکن در مناطقی مانند لبنان، فلسطین، اردن و مناطق صحرای سینای امروزی) ابداع شده است؛ یعنی در حدود ۳۵۰۰ سال پیش.

در ادوار اولیه ای که خط استفاده می شده، بیشتر از علامت ها و اشکال مختلف برای این کار استفاده می کرده اند. خط بعدها بوسیله الفبای یونانی به شکل پذیرفته شده ای در میان تقریبا تمام ملتها در آمد که بصورت مشترک از آن استفاده می کردند.

وقتی نگاهی کلی به تاریخ خط داشته باشیم، می توان به این نکته پی برد که تقریبا تمامی گونه های الفبایی که امروزه از آن استفاده می شود از نسل الفبای فنیقی هستند.

ایران بخاطر شرایط جغرافیایی خاصی که دارد سیر تکاملی تقریبا تمامی انواع الفبا را به خود دیده است. تمدن های زیادی بر این سرزمین حکومت کرده و هر کدام نیز آثاری از خود بجا گذاشته اند. مواجه شدن با آثار این تمدن ها و به تبع آن مواجه شدن با انواع سمبل ها، علامت ها و حروف و ارقام الفبایی در شرق تا غرب این سرزمین امکانپذیر است.

در این قسمت از کتاب مثال هایی از انواع ارقام و حروفی را خواهیم آورد که زمانی در این سرزمین و در میان اقوام مختلف ساکن آن استفاده شده، و یا به نوعی به میان آنان راه یافته و شناخته شده است. این مثال ها کم و بیش منشاء همان علایم و نشانه هایی هستند که گنج پژوهان با آنها مواجه می شوند.

الفبای مصری:

در بعضی از مناطق کشورمان دیدن آثاری بجای مانده از فرهنگ و تمدن مصری امکانپذیر است. با در نظر گرفتن سیر تاریخی تکامل الفبا ها، در اینجا ابتدا به بررسی بعضی از حروف و ارقام الفبای تمدن فراعنه می پردازیم. الفبای استفاده شده در تمدن مصرگونه ای از انواع الفبای تصویری است که امروزه با نام هیروگلیف (Hieroglyph) شناخته می شوند. مشخصه این

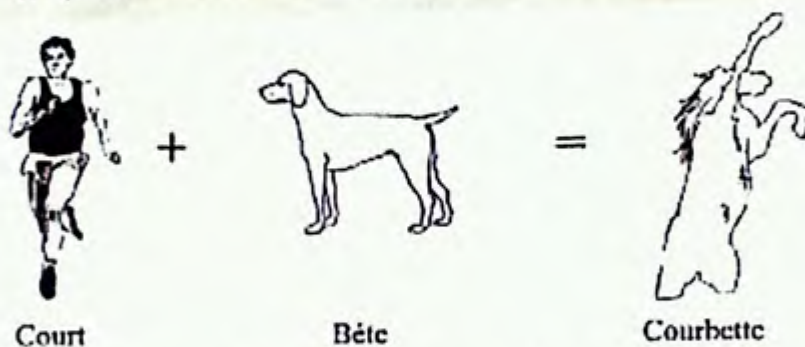
الفبا این است که در آن بجای حروف از تصاویر و علائم و سمبل ها استفاده شده است. در اینجا می خواهیم به طرز نگرش کلی الفبای تمدن مصر اشاره ای داشته باشیم. سر و کار داشتن با تصاویر و سمبل ها در کار جستجوی گنج یک قاعده کلی می باشد. برای همین نگاه کردن به موضوع با این طرز نگرش می تواند برای جستجوگران گنج مفید واقع شود.

بطور مثال می خواهیم واژه پرتقال را تعریف کنیم و بنویسیم؛ اولین چیزی که به فکر می رسد این است که تصویر این میوه را برای این منظور رسم کنیم. در این صورت توانسته ایم پرتقال را بدون اینکه با حروف نوشته باشیم بوسیله تصویر آن نشان دهیم. اما در هیروگلیف به این طریق عمل نمی شود. روش پیچیده تری بکار گرفته می شود.

بطور مثال از کنار هم قرار دادن اشکال طلا (Or) و فرشته (Ange) برای نوشتن واژه پرتقال (Orange) استفاده می شود. البته برای این مثال ما از واژگان فرانسوی استفاده

کردیم اما اساس کار به همین صورت است. به عنوان مثالی دیگر، فرض کنید می خواستند بر روی دو پا ایستادن یک اسب (Courbette) را بنویسند، برای این کار ابتدا انسانی در حال دویدن (Court) و به دنبال آن تصویر یک حیوان (Bete) را رسم می کردند.

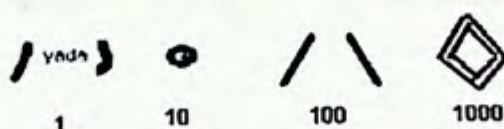
در این دو مثال می بینیم برای اینکه تصویر بلند شدن یک اسب بر روی دو پا و یا تصویر یک پرتقال بطور مستقیم کشیده نشود، از دو تصویر دیگر برای نشان دادن هر کدام از آنها استفاده شد. بدین ترتیب این کار به شکل پیچیده تر و اسرار آمیزتری در آمد که شاید خواسته آن مردم نیز در همین راستا یعنی پیچدگی و اسرار آمیزی بیشتر و خط و القبای کاملتر بوده است.

اگر با این طرز نگرش به خیلی از سنگ نوشته ها و کتیبه ها نگاه کنیم می توانیم موضوع را به خوبی درک کنیم در غیر اینصورت فهمیدن آنها برایمان ممکن نخواهد بود؛ مثلا شخصی با دیدن تصویر طلا که در مثال اول مطرح کردیم احتمالا تصور می کند که گنج یافته است و برای پیدا کردن آن شروع میکند به کندن زمین. در اینجا نیز ارقام استفاده شده در تمدن مصر را می بینیم:

1	10	100	1000	10000	100000	10 ⁶

فرهنگ و تمدن کرت:

بعضی از حروف و ارقامی که در بعضی از مناطق کشورمان به آنها بر می خوریم می تواند مربوط به دوران تمدن کرت باشد. در زیر به عنوان نمونه به چند مورد از این علائم اشاره می کنیم.

ارقام یونانی، رومی و میخی:

الفبا و ارقام رومی و یونانی هم در خود این تمدن ها و هم در تمدن های بعد از آنها استفاده شده اند. الفبای تمدنهای بعد به الفباهای رومی و یونانی شباهت داشته و به مدت طولانی در دنیا از آنها استفاده شده است. بیشترین ارقام و حروف استفاده شده در دنیا مربوط به تمدن یونان و روم می باشد.

در زیر سیستم رقمی مربوط به این تمدن ها را مشاهده می کنید. در بسیاری از علامت ها و نشانه های کنجینه ها از این ارقام و حروف استفاده شده است.

1	I	
5	Λ ya da V ya da ∩ ya da U	
10	X ya da O	
50	Λ ya da V ya da M	سیستم شمارش
100	X ya da ⊕	
500	Λ ya da X	
1000	* ya da ⊗ ya da *	

تحول عدد ۵۰ در طول قرون متمادی:

∇ → ↓ → ∩ → ⊥ → ⊥ → L

50

چگونگی تحول و شکل گیری عدد ۱۰۰۰:

I	V	X	∇	*	⊗	⊗
1	5	10	50	100	500	1000

در خیلی از مواردی که به آن برخورد کردیم، حتی در میان کسانی که متخصص خواندن خط به حساب می آیند، کسانی بودند که از تحول و دگرگونی اشکال اینگونه ارقام و علائم خبر نداشتند. علم کتیبه خوانی (Epigraphy) علمی است که نیاز به تخصص بسیار بالایی دارد، این رشته در دانشگاه ها به عنوان یکی از علوم پایه تدریس می گردد. ما در این کتاب سعی کردیم مطالب را از جنبه وسیع و پیچیده علمی و دانشگاهی مورد بررسی قرار نداده و بیشتر به مطالبی پردازیم که برای خوانندگان آن بتواند مفید واقع شود. در عین حال

در تالیف مطالب این کتاب از نظرات و تجربیات استادان و متخصصان این رشته استفاده کرده و از آنها کمک گرفته ایم.

در این کتاب در حد مقدور سعی کردیم تغییرات و تحولات علایم و ارقام یونانی و رومی در طول گذشت دوران های مختلف این تمدن ها را مورد بررسی قرار دهیم. در تاریخ کشورمان فرهنگ و تمدن های روم و یونان بسیار تاثیر گذار بوده اند و نیاز داشتن معلومات و اطلاعات در مورد حروف و ارقام این تمدن ها برای کسانی که در این سرزمین به کار پژوهش گنج مشغولند مبرم و اجتناب ناپذیر است.

در بسیاری از کتیبه ها و سنگ نوشته ها تعیین تاریخ قدمت آن تنها با بررسی حروف و علایم نوشته شده بر روی آن امکان پذیر است. به همین دلیل تعیین قدمت (و خواندن) برخی از آثار که نوشته های بر روی آنها کوتاه است یا هیچ چیز بر روی آنها نوشته نشده، بسیار مشکل است؛ همانند سنگ قبرهایی که تنها نام اشخاص بر روی آنها نوشته شده، یا تکه نوشته های کوتاهی که معنای خاصی را نمی رسانند، کتیبه های مربوط به نذورات و غیره.

1 •	10 ⊙	100 B
2 :	20 ⊙⊙	200 BB
3 ∴	30 ⊙⊙⊙	300 BBB
4 ∷	40 ⊙⊙⊙⊙	400 BBBB
5 ∸	50 ∩	500 BBBBB
6 ∺	60 ∩⊙	600 BBBBBB
7 ∻	70 ∩⊙⊙	700 BBBBBBBB
8 ∼	80 ∩⊙⊙⊙	800 BBBBBBBBB
9 ∽	90 ∩⊙⊙⊙⊙	900, BBBBBBBBBB

نباید هر متن رومی و یونانی را که بر روی تکه سنگی یا صخره ای دیدیم یک علامت گنج به حساب آوریم. این گونه نوشته ها می تواند معانی مختلفی داشته باشد، مثلا نشان دهنده یک قبر باشد یا نشانگر آدرس و غیره. این نوشته ها حتما باید خوانده شود تا مفهومی مشخص گردد. نوشته هایی هم وجود دارند که بصورت رمزگونه می باشند و بطور مستقیم هیچ معنای خاصی را نمی رسانند.

گاهی از حروف برای نشان دادن ارقام استفاده شده است و گاهی نیز کاملا برعکس، برخی از کده کاری ها یا ارقام ممکن است نشان دهنده حروف و جمله خاصی باشند. در زیر به چند مثال در رابطه با این موضوع اشاره خواهیم کرد.

یا وزن بکار گرفته می شده است که در شهر ها و محل های سکونت باستانی، بر روی صخره ها و سنگها میتوان نمونه های آن را مشاهده کرد. گاهی حتی می توان از روی این گونه علائم نوع جنس (طلا، نقره، مس و غیره) سکه هایی که مدفون شده است را فهمید.

الفبای مسیحی سده فنیقی	الفبای یونانی			الفبای لاتین یونانی
	یونانی قدیمی Etrusca	یونانی مرکزی Miletic Koinon	یونانی غربی Doric	
'Alif	Α	Α	Α	Alpha
Bet	Β	Β	Β	Beta
Gamma	Γ	Γ	Γ	Gamma
Delta	Δ	Δ	Δ	Delta
Eta	Ε	Ε	Ε	Epsilon
Waw	Ϝ	Ϝ	Ϝ	Digamma*
Zayn	Ζ	Ζ	Ζ	Zeta
Het	Η	Η	Η	Eta
Tet	Θ	Θ	Θ	Theta
Yod	Ι	Ι	Ι	Iota
Kaf	Κ	Κ	Κ	Kappa
Lamed	Λ	Λ	Λ	Lambda
Mim	Μ	Μ	Μ	Ma
Nun	Ν	Ν	Ν	Na
Samakh	Ξ	Ξ	Ξ	Ksi
'Ayin	Ο	Ο	Ο	Omicron
Pi	Π	Π	Π	Pi
Sadl	Ϻ	Ϻ	Ϻ	San*
Qaf	Ϙ	Ϙ	Ϙ	Koppa*
Rash	Ρ	Ρ	Ρ	Rho
Shin	Σ	Σ	Σ	Sigma
Taw	Τ	Τ	Τ	Tau
	Υ	Υ	Υ	Upsilon
	Ϙ	Ϙ	Ϙ	Phi
	Χ	Χ	Χ	Khi
	Ψ	Ψ	Ψ	Psi
	Ω	Ω	Ω	Omega

الفبای یونانی در زمانهای مختلف

ردیف ارقام در الفبای ارمنی

حروف ارمنی		اسم حروف	معادل صدایی		ارزش رقمی
حروف بزرگ	حروف کوچک		صداهای ارمنی شریف	صداهای ارمنی خرس	
Ա	ա	ayp/ayb	a	a	1
Բ	բ	pén/bén	p	b	2
Գ	գ	kim/gim	k	g	3
Դ	դ	ta/da	t	d	4
Ե	ե	yétch	é	ye / c	5
Զ	զ	za	z	z	6
Է	է	é	é	é	7
Ը	ը	et	e	e	8
Թ	թ	to	t	t / th	9
Ճ	ճ	je	j	j	10
Ի	ի	ini	i	i	20
Լ	լ	lyoun	l	l	30
Խ	խ	khé	kh	kh	40
Ծ	ծ	dza/tsa	dz	ts	50
Կ	կ	gen/ken	g	k	60
Հ	հ	ho	h	h	70
Ձ	ձ	tza/dza	tz	dz	80
Ղ	ղ	ghad	gh	gh	90

در جدول زیر ارزش رقمی هر یک از حروف و اعداد خط میخی را مشاهده می کنید. توضیح اینکه اعداد در بعضی نسخ سنگی و پوستی دوران اسلامی به عنوان رمز استفاده گردیده است.

1	Մ	11	◀Մ	21	◀◀Մ	31	◀◀◀Մ	41	◀◀◀Մ	51	◀◀◀Մ
2	ՄՄ	12	◀ՄՄ	22	◀◀ՄՄ	32	◀◀◀ՄՄ	42	◀◀◀ՄՄ	52	◀◀◀ՄՄ
3	ՄՄՄ	13	◀ՄՄՄ	23	◀◀ՄՄՄ	33	◀◀◀ՄՄՄ	43	◀◀◀ՄՄՄ	53	◀◀◀ՄՄՄ
4	ՄՄՄ	14	◀ՄՄՄ	24	◀◀ՄՄՄ	34	◀◀◀ՄՄՄ	44	◀◀◀ՄՄՄ	54	◀◀◀ՄՄՄ
5	ՄՄՄ	15	◀ՄՄՄ	25	◀◀ՄՄՄ	35	◀◀◀ՄՄՄ	45	◀◀◀ՄՄՄ	55	◀◀◀ՄՄՄ
6	ՄՄՄ	16	◀ՄՄՄ	26	◀◀ՄՄՄ	36	◀◀◀ՄՄՄ	46	◀◀◀ՄՄՄ	56	◀◀◀ՄՄՄ
7	ՄՄՄ	17	◀ՄՄՄ	27	◀◀ՄՄՄ	37	◀◀◀ՄՄՄ	47	◀◀◀ՄՄՄ	57	◀◀◀ՄՄՄ
8	ՄՄՄ	18	◀ՄՄՄ	28	◀◀ՄՄՄ	38	◀◀◀ՄՄՄ	48	◀◀◀ՄՄՄ	58	◀◀◀ՄՄՄ
9	ՄՄՄ	19	◀ՄՄՄ	29	◀◀ՄՄՄ	39	◀◀◀ՄՄՄ	49	◀◀◀ՄՄՄ	59	◀◀◀ՄՄՄ
10	◀	20	◀◀	30	◀◀◀	40	◀◀	50	◀◀		

ابجد

ابجد ترتیب قدیمی حروف الفبای عربی و سیستم محاسبه ای است بر مبنای ارزش رقمی هر یک از این حروف.

مطابق منابع علمی موجود در زمینه خط عربی، ترتیب ابجد اولین ترتیب حروف الفبای عربی می باشد و مطابق متون دینی قدمت حروف ابجد به زمان آفرینش حضرت آدم (ع) باز می گردد.

ابجد در اصل ترتیب و ترکیبی می باشد که در قدیم برای راحت تر حفظ کردن حروف الفبای عربی استفاده می شده است. با توجه به ترتیب حروف، هشت کلمه بی معنی تشکیل می شود که نخستین کلمه آن ابجد می باشد و به همین دلیل نیز این ترتیب به عنوان ابجد معروف شده است. کلمات تشکیل دهنده این مجموعه از این قرار است: أَبْجَدٌ، هُوَزٌ، حُطَى، كَلَمَنْ، سَعْفَصٌ، قَرَشَتْ، تُخَذُ، ضَظْفٌ.

در زبان ترکی به آخرین کلمه از این ترتیب یک لا اضافه کرده و بصورت ضظفلا می خواندند، پس از خواندن تمام کلمات نیز جمله «فتبارک الله احسن الخالقین» که قسمتی از آیه ۱۴ سوره مومنون است خوانده می شده.

گاهی در بعضی منابع حروف ابجد اینگونه نیز تعریف شده است: «ترتیب حروف الفبایی است که در ادبیات عرب، فارسی و ترکی برای ساختن تاریخ، طرح معما و علوم پنهانی استفاده می شده است.»

درباره حروف ابجد حدیث هایی نیز وجود دارد اما بنابر نظر عالمان دینی این حدیث ها معتبر نبوده و قابل اطمینان نمی باشند.

در یک روایت منسوب به حضرت علی (ع) و ابن عباس، هشت کلمه حروف ابجد کلماتی است که حضرت آدم (ع) در مراحل مختلف فاصله زمانی بیرون رانده شدن او از بهشت تا زمان توبه به زبان آورده است. در روایت دیگری هر کدام از حروف شش کلمه اول نشانگر یکی از اسماء حسنی می باشند یعنی این شش کلمه اول از ترکیب حروف اول زیباترین نامهای خداوند تشکیل شده اند. طبق یک نظریه هر یک از حروف ابجد با رعایت ترتیب خود اشاره دارند به چهار عنصر اصلی تشکیل دهنده کائنات یعنی آب و خاک و باد و آتش؛ در این زمینه آثار ادبی و کتابهای مختلفی نوشته شده است.

در طول تاریخ و در زمینه های مختلف بسیار پیش آمده است که وقتی چند چیز مختلف را بوسیله ارزش رقمی حروف ابجد با هم مقایسه کرده اند، به شباهت ها و نتایج عجیب

و غیر قابل توضیحی رسیده اند؛ همین امر باعث شده است که هم کسانی که در این کار مشغولند و هم مردم عادی به این باور رسند که حروف ابجد اسرار و خصوصیات فوق العاده ای در خود نهفته دارند.

گفته می شود که ارزش عددی دو کلمه «الله» و «هلال» مطابق با حساب ابجد برابر با ۶۶ است، یعنی شکل هلال نماد «الله» است.

در توضیح جمله «کار را به ۶۶ سپردن» که اصطلاحی رایجی است در میان مردم کشورمان، گفته می شود که به همان دلیلی که ذکر آن شد، این جمله مفهوم «کار را به خدا واگذار کردن» را می رساند.

می توان بوسیله این روش به کلمات هم از نظر معنایی و هم از نظر ارزش رقمی نگاه کرد. در نتیجه امکان هنرنمایی ها و طرح معما های مختلف را فراهم می کند. به همین دلیل حروف ابجد در نزد شاعران محبوبیت کسب کرده و بسیار مورد استفاده قرار گرفته است. در دنیای اسلام حروف ابجد در زمینه های بسیاری همانند علم نجوم، ادبیات، معماری، تصوف و غیره مورد استفاده قرار گرفته شده است. همچنین در علوم مرتبط با اسرار غیبی، علم جفر، علم وفق (اوقاف) و در زمینه های سحر و جادو هم بسیار استفاده شده است.

در میان عموم مردم نیز از حروف ابجد استفاده های مختلفی می شود؛ یکی از اینها این است که از حروف معادل تاریخ تولد در پیدا کردن اسامی فرزندان و نامگذاری آنها استفاده می کنند. اما بیشترین استفاده ای که از حروف ابجد در میان عموم رواج دارد زایچه، طالع بینی، طلسم، تعویذ و دعا نویسی، و امثال این می باشد. در زبان فارسی مطالب و آثار بسیاری در ارتباط با اینگونه موضوعات وجود دارد که در کل به آنها عنوان «ستاره نامه» اطلاق می شود. طلسم بدوح (یا مثلث غزالی) منسوب به امام محمد غزالی یکی از این نمونه ها می باشد که در میان مردم بسیار مورد توجه است.

ابجد	ا	۱	بکان
	ب	۲	
هوز	ح	۳	دهگان
	ز	۴	
حلمی	ح	۵	صدگان
	م	۶	
کلین	ک	۷	
	ل	۸	
سمنس	س	۹	
	م	۱۰	
قرشت	ق	۱۱	
	ر	۱۲	
شند	ش	۱۳	
	د	۱۴	
سنتخ	س	۱۵	
	ت	۱۶	
	ع	۱۷	
	ج	۱۸	
	چ	۱۹	
	ح	۲۰	
	ط	۲۱	
	ظ	۲۲	
	ع	۲۳	
	ف	۲۴	
	ق	۲۵	
	ک	۲۶	
	گ	۲۷	
	خ	۲۸	
	د	۲۹	
	ذ	۳۰	
	ر	۳۱	
	ز	۳۲	
	س	۳۳	
	ی	۳۴	
	ع	۳۵	
	پ	۳۶	
	ب	۳۷	
	ت	۳۸	
	ث	۳۹	
	ج	۴۰	
	چ	۴۱	
	ح	۴۲	
	ط	۴۳	
	ظ	۴۴	
	ع	۴۵	
	ف	۴۶	
	ق	۴۷	
	ک	۴۸	
	گ	۴۹	
	خ	۵۰	
	د	۵۱	
	ذ	۵۲	
	ر	۵۳	
	ز	۵۴	
	س	۵۵	
	ی	۵۶	
	ع	۵۷	
	پ	۵۸	
	ب	۵۹	
	ت	۶۰	
	ث	۶۱	
	ج	۶۲	
	چ	۶۳	
	ح	۶۴	
	ط	۶۵	
	ظ	۶۶	
	ع	۶۷	
	ف	۶۸	
	ق	۶۹	
	ک	۷۰	
	گ	۷۱	
	خ	۷۲	
	د	۷۳	
	ذ	۷۴	
	ر	۷۵	
	ز	۷۶	
	س	۷۷	
	ی	۷۸	
	ع	۷۹	
	پ	۸۰	
	ب	۸۱	
	ت	۸۲	
	ث	۸۳	
	ج	۸۴	
	چ	۸۵	
	ح	۸۶	
	ط	۸۷	
	ظ	۸۸	
	ع	۸۹	
	ف	۹۰	
	ق	۹۱	
	ک	۹۲	
	گ	۹۳	
	خ	۹۴	
	د	۹۵	
	ذ	۹۶	
	ر	۹۷	
	ز	۹۸	
	س	۹۹	
	ی	۱۰۰	

(جدول حروف ابجد)

غیر از مواردی که نام برده شد، از اساس کار حروف ابجد برای ایجاد و گسترش برخی سیستمها و «الفبا های رمز» که کاربرد های خاص دارند استفاده شده است. در حروفیه و بکتاشیه (دو فرقه از تصوف) و در کل، در آثار ادبی مربوط به تمام شاخه ها و فرقه های تصوف، آثار منظوم و مثنوی بسیاری در ارتباط با بعضی از اسرار و خواص حروف ابجد می توان یافت.

تقریباً همه کسانی که با اموری مانند طلسم سر و کار دارند و کسانی که در جستجوی گنج به عنوان راهنما حضور می یابند، از آثار اشاره شده در بالا استفاده می کنند. پایه و اساس اغلب علوم خواص و معارف سری را حروف ابجد تشکیل می دهند. البته تنها آشنایی با حروف ابجد و ارزشهای رقمی آنها برای ساختن، فهمیدن یا شکستن طلسم کافی نیست. یکی از اشخاص شناخته شده و متخصص و مسلط در این امور، بخصوص در زمینه جستجوی گنج، در طی دیدارهایی که با او داشتیم بصورت مختصر و مفید اینطور بیان کرد که اموری مانند عزائم، احضار ارواح (و جن ها)، علوم خواص، جفر و غیره کار هر کسی نیست. بخصوص کسانی که در انجام عباداتشان کوتاهی می کنند هیچ گاه نمی توانند در اینگونه امور موفق باشند.

می گفت؛ بسیاری از کسانی که در احضار ارواح و امور نظیر آن مشغولند، بخاطر آگاهی نداشتن از علوم صرف و نحو که به نوعی پایه و اساس زبان عرب را تشکیل می دهد،

همیشه در کار خود ناموفق هستند. برای موفقیت در این زمینه غیر از علوم صرف و نحو، تسلط بر علم وفق نیز لازم است. اغلب کسانی که امروزه به این قبیل امور مشغولند، تنها کاری که انجام می دهند «تقلید کردن» است نه چیز دیگر.

در میان یهودیان و مسیحیان نیز از محاسبات رقمی نظیر حروف ابجد استفاده شده است. بخصوص بر روی سنگ قبرها به نمونه های زیادی از اینگونه کارها بر می خوریم.

یکی از نمونه های این قبیل محاسبات در مسیحیت، مسئله آلفا و امگا است. این دو حرف، حروف اول و آخر الفبای یونانی را تشکیل می دهند. آلفا و امگا در مسیحیت نماد کلید علم و کائنات می باشد. طبق بیان انجیل حضرت عیسی (ع) خود را آلفا و امگا، یعنی ابتدا و انتهای همه چیز نامیده است. با این بیان حضرت عیسی (ع) خودش را با «روح القدوس» یعنی وجود خداوند مترادف قرار داده است.

مسئله آلفا و امگا در مسیحیت اثباتی است بر مسئله تثلیث. مطابق با انجیل متی، در هنگام غسل تعمید حضرت عیسی (ع) جبرائیل در شکل یک کبوتر بر آن حضرت ظاهر شده است. در زبان یونان ارزش رقمی کلمه کبوتر (Peristera) برابر با عدد ۸۰۱ است، یعنی مجموع ارزش رقمی دو حرف آلفا و امگا.

A و Ω

1 800

Alfa + Omega = عیسی

Π Ε Ρ Σ Τ Ε Ρ Α

80 5 100 200 300 5 100 1

Peristera (کبوتر) = جبرئیل

علامت های شکسته شده

برای کسانی که در امور جستجوی گنجینه ها فعالیت دارند، یکی از مهم ترین عوامل یا حتی گاهی مهم ترین عامل در رسیدن به گنج، علامت های موجود در طبیعت می باشند. این نشانه ها که در زیر خاک یا بر روی صخره ها قرار داده می شوند، یکی از راه های رسیدن به محل های سکونت قدیمی، مزارها، گنجینه ها و اشیای دفن شده در زیر زمین می باشند.

چیزهایی که در حیطه باستان شناسی به عنوان «سمبل»، در زبان انگلیسی «Symbol» و در اصطلاح میان گنج پژوهان «نشانه» یا «علامت» شناخته می شوند در واقع یک نوع الفبا هستند. نوشته هایی هستند که با خواندن آنها به خیلی از راه حل ها و نتایج می رسیم. علم کتیبه خوانی (Epigraphy) که یکی از شاخه های باستان شناسی است وجه علمی و دانشگاهی این کار می باشد.

در درس های رشته کتیبه شناسی و کتیبه خوانی، موضوعات مربوط به خط ها و سیستم های علامت گذاری قدیمی که وسیله بیان اندیشه های تمدن های گذشته بوده و با تکنیک های دفن گنجینه ها، فرهنگ و آیین های کفن و دفن مردگان و فرهنگ زندگی آنها در ارتباط هستند، در حد امکان مطرح می شود. با استفاده از این علم و این قبیل معلومات، باستان شناسان نیز در بسیاری از موارد موفق شده اند بوسیله علامت هایی که گذشتگان از خود بجا گذاشته اند مکان هایی که نسبت به وجود آنها شبیهاتی وجود داشته، یا اماکنی که محل آنها جستجو می شده، یا اماکنی که فقط افسانه و صحبت آنها وجود داشته را کشف کنند. در نتیجه کسانی که در حیطه علمی و آکادمیک این کار فعالیت دارند نیز از وجود این اشکال و علائم بهره می برند، برای رسیدن به نقاط مورد نظرشان از راهنمایی این نشانه ها استفاده می کنند.

کسانی که به دنبال گنجینه ها هستند نیز به نوعی از راهنمایی های این علائم و نشانه ها استفاده کرده و به کمک آنها در رسیدن به هدفشان تلاش می کنند. اما تمامی اطلاعات این گروه دوم در این زمینه از راه شنیدن بدست آمده است. به همین دلیل نیز بیشتر اوقات هنگامی که با یکی از نشانه هایی که در طبیعت گذاشته شده است روبرو می شوند شروع می کنند به کندن اطراف آن علامت.

در صورتی که، به احتمال زیاد پیدا کردن گنجینه در زیر هیچ «اولین علامت» کشف شده ای ممکن نمی باشد. اما در اینجا استثنا هم وجود دارد و آن هم مواردی هستند که شیء

دفن شده یک گنجینه نبوده و یک قبر یا مشابه آن می باشد که فقط جنبه تاریخی دارد. اما اگر موضوع گنجینه در میان باشد گفته ما صادق است و انسان های قدیم که خیلی زرنگ تر از ما بوده اند هیچگاه درست در زیر علایمی که از خود بجا می گذاشتند پول قرار نداده اند.

هر گونه نشانه موجود در طبیعت اگر اشاره به پول یعنی گنجینه ای ارزشمند داشته باشد به احتمال بسیار زیاد بین آن نشانه و گنجی که به آن اشاره دارد مسافت معلومی وجود دارد. متخصصانی که توانسته اند تمدن های گذشته و طرز تفکر انسانهایی که در زمان آن تمدن ها زندگی می کردند را تا اندازه ای تحلیل کرده و بفهمند، به کمک راهنمایی یک علامت، بدون استفاده از هرگونه ابزار و تجهیزات، و با خطای بسیار کم می توانند شیء پنهان شده را بیابند.

بطور مثال تصویر یک تپانچه یا یک مار یا تصویر مرغی در کنار جوجه هایش جای یک شیء دفن شده را نشان می دهد. یک فرد متخصص هنگامی که با اینگونه نشانه ها روبرو می شود با تخمینی بسیار نزدیک می داند که شیء پنهان شده در چه عمقی قرار دارد. در اینجا همانقدر که معلومات و تجربیات شخص متخصص اهمیت دارد، سالم بودن علامتی که می بایست بررسی شده و ما را به هدف برساند نیز اهمیت دارد.

به عنوان مثال، اگر در جایی از تصویر یک تپانچه صحبت شود احتمال وجود گنجینه ای مطرح است. کسی که در مورد نشانه خبر می دهد چیزی که دیده است یا می داند را تعریف می کند؛ اما در خیلی از موارد نیز با چنین سخنانی روبرو می شویم؛

- من قبلا دیده بودم اما در حال حاضر شکسته شده است.
- من ندیدم اما برادم و یا فلان شخص دیده بود، اما الآن شکسته است.
- من دیده بودم اما با وجود اینکه دوباره بارها رفتم و گشتم پیدایش نکردم.
- نشانه درست در همینجا بود، ما آنرا شکستیم.

در مورد نشانه ها و علایمی که به این صورت تخریب یا نابود می شوند، حتی اگر شخص متخصص باشد هیچ حرفی برای گفتن نخواهد داشت. در نتیجه پیدا کردن شیء یا اشیاء مورد نظر خیلی مشکل یا حتی غیر ممکن خواهد بود.

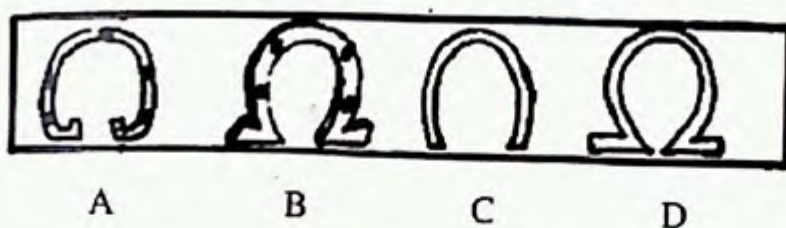
در اینگونه موارد تنها کاری که می توان انجام داد تکیه کردن به توضیحات و گفته های شخصی است که نشانه را دیده بوده، اما در اینجا این مشکل وجود دارد که کسی که از زبان علامت ها چیزی نمی داند در مورد علامتی که قبلا دیده است حرف زیادی برای گفتن نخواهد داشت.

۴۱

با این مثال می‌توانیم این موضوع را بهتر توضیح دهیم؛ شخصی نزد ما آمده و از پیدا کردن تصویر یک «نعل» بر روی صخره ای خبر می‌دهد. این سمبل در زمینه گنج پژوهی واقعا خیلی مهم است. لازم است که همان علامت در دو جای مختلف به تصویر کشیده شده باشد. یکی از آن نعل ها می‌بایست درست در اندازه نعل یک اسب بوده و دیگری باید کمی کوچکتر باشد. علاوه بر این، جای میخ‌هایی که بر روی نعل به تصویر کشیده شده است و تعداد آنها دارای اهمیت می‌باشد.

هنگامی که از شخصی که نزد ما آمده درباره این موضوعات می‌پرسیم درباره چیزهایی که بخاطر می‌آورد تردید داشته و با قطعیت نمی‌تواند پاسخ گوید. بعلاوه، شاید هیچ خبری از علامت نعل دوم نداشته باشد. از اینکه جهت تصویر نعل به کدام طرف بوده است و اینکه آیا در کنار نعل کنده کاری یا برجستگی کوچکی به اندازه نخود وجود داشته است یا نه هیچ اطلاعی ندارد. چیزهایی که بیان کردیم تنها یک بخش از موضوعاتی است که درباره علامت یک نعل باید به آن دقت شود.

این موضوع هم وجود دارد که آیا تصویر دیده شده واقعا تصویر یک نعل بوده است یا خیر. زیرا دو تصویر متفاوت دیگر بسیار شبیه به نعل وجود دارد که گنج پژوهان زیادی از آنها اطلاعی ندارند.

اشکال A و B تصویر یک نعل هستند.

نشانه نعل

تصویر C علامت یک غار یا یک تونل می‌باشد.

تصویر: C

تصویر D آخرین حرف از الفبای یونانی، یعنی امگا می باشد و در زمینه گنج ها در بسیاری از موارد به طلا و یا ارزش بسیار بالایی اشاره می کند.

تصویر: D

در اینجاست که هنگامی که درباره تصویر شکسته شده ای سوالی می پرسیم، اگر کسی که آنرا دیده است معلوماتی درباره آن نداشته باشد، قادر به پاسخگویی نبوده و نمی تواند تصویر را تعریف نماید. در اینگونه موارد شخص متخصصی که از زبان علامت ها آگاه است کار زیادی از دستش بر نمی آید و حرف زیادی برای گفتن نخواهد داشت. خیلی از مواقع انسانهایی که علامتی را پیدا می کنند برای اینکه دیگران آن را نبینند و دستشان به گنج نرسد، علامت را شکسته و از بین می برند. گاهی نیز صاحبان اراضی به دلیل خسته شدن از رفت و آمد گنج پژوهان دست به تخریب علائم می زنند. مورد قابل توجه دیگر این است که برخی از اندهانها بخصوص کسانی که در روستاها زندگی می کنند گاهی سنگها و ستونهای سالمی را که در خرابه های یک منطقه باستانی نزدیک محل سکونت خود پیدا می کنند از جای خود برداشته و به خانه می برند و در ساختن دیوار از آنها استفاده می کنند. اگر تکه سنگی که با خود برداشته اند شکل دلخواه آنها را نداشته باشد نیز آنرا در اندازه و شکلی که می خواهند تراش داده و می شکنند. در هر حالت انجام چنین کارهایی اصلا درست نمی باشد. این کار نه به کسی که نشانه ای را دیده و از بین برده و نه به دیگران فایده ای نمی رساند.

در این رابطه حقیقت دیگری وجود دارد که فکر می کنیم بیان آن در اینجا می تواند مفید واقع گردد؛ برخی از اقلیتهایی که اجدادشان در بسیاری از جاهای ایران اقامت داشته و پس از خیانت به مردم ایران از این سرزمین تبعید شده اند، برای اینکه مکان پولهای اجدادشان پیدا نشود دست به تخریب نشانه های موجود در خاک کشورمان می زنند. گاهی نیز این بیگانگان برای تخریب سمبل ها و نشانه های مربوط به دینه ها و گنجینه ها اشخاصی از

میان هموطنان خودمان را اجیر می کنند.

علامت هایی که مفهومتشان را نمی فهمید

نشانه هایی که در طبیعت پیدا می کنید را تخریب نکنید. علایمی که مفهوم آنها را نمی فهمید و برای حل معمای آنها کنجکاو هستید را در حد امکاناتی که دارید بوسیله دوربین عکاسی یا دوربین فیلم برداری ثبت کنید.

هرگونه اثر تاریخی که پیدا می کنید (همانند ستون های تاریخی، سر ستون، سنگ قبر و امثال این) و یا با هرگونه وضعیت مرتبط با حیطه باستان شناسی که روبرو می شوید، وضعیت موجود را به هیچ عنوان تغییر ندهید و در کوتاه ترین مدت به مراجع مرتبط تاریخی و فرهنگی یا مسئولین موزه ها اطلاع دهید. اینکه آیا از دست ما کمکی برای شما ساخته است یا نه موضوع دیگری است، اینگونه موارد احتمالا با موضوع گنجینه ها ارتباطی ندارند.

از علایم و نشانه هایی که پیدا می کنید تنها با دادن نام شهر یا منطقه ای که آنها پیدا کرده اید ما را مطلع سازید، گروه های متخصص ما توضیحات لازم در ارتباط با نشانه ای که یافته اید را در کوتاه ترین زمان و از کوتاه ترین طریق ممکنه به اطلاع شما خواهند رساند. توجه داشته باشید که ما فقط برای فهمیدن نوع تمدن ها یا اقلیت هایی که در آن منطقه زندگی کرده اند نام منطقه ای که علامت در آن یافته اید را از شما درخواست می کنیم. نام روستا، محله، کوچه، آدرس اراضی و یا هیچگونه جزئیات دیگر در مورد محل علامت را به ما یا به هیچ کس دیگر ندهید.

هنگامی که می خواهید ما را از علامت ها و سمبل هایی که یافته اید مطلع سازید، می توانید با خیال راحت با استفاده از هر کدام از موارد پست، فکس و یا اینترنت این کار را انجام دهید. اگر جوابی خصوصی از ما می خواهید نوشتن آدرس یا شماره تلفنی که بتوانیم بوسیله آن با شما ارتباط برقرار کنیم را فراموش نکنید.

این مورد را نیز به یاد داشته باشید که بسیاری از علامت ها ممکن است به تنهایی هیچ مفهوم خاصی نداشته باشند؛ به همین دلیل با بررسی زمینهای اطراف علامتی که یافته اید از نبود علایم دیگر مطمئن شوید. کوچکترین جزئیات از اهمیت بالایی برخوردارند. چاهها، تپه های کوچک، بلندی ها و فرو رفتگی ها، چاله ها، صخره هایی که دستکاری شده اند یا حالتی غیر معمولی دارند، درختان کهنسال، مخصوصا درختانی همچون سرو کوهی یا کاج، چشمه ها و نهر های جاری یا خشک شده، تپه بلندی در منطقه، و جزئیات در مورد جهت ها را تا حد امکان برای ما شرح دهید. چیزهای کوچک و بی اهمیت در نظر شما، از نظر ما اهمیت زیادی خواهند داشت.

اگر در اطراف، در کنار یا بر روی علامتی که یافته اید بررسی هایی انجام داده اید، در اینصورت مطلع کردن ما از چیزهایی که یافته اید می تواند در پیدا کردن مفهوم علامت مفید واقع شود.

در اینجا موضوع مهم دیگر مسئله اندازه ها است. قرار دادن برخی اشیاء در کنار موضوعاتی که از آنها عکس می گیرید یک روش کلی است برای تخمین اندازه ها. گنج پژوهان اغلب برای این کار از اشیائی مانند پاکت سیگار یا گوشی تلفن همراه استفاده می کنند. اینگونه اندازه گیری های کلی تا زمانی که هنوز اندازه گیری های دقیق و میلیمتری در مورد ابعاد علامت مانند طول، عرض و عمق آن انجام نشده است، کفایت کرده و بسیار مهم است. در یک اندازه گیری نسبی، اندازه های کوچکی در حد ۲ سانتیمتر، در مورد مشخص کردن مکان هدف می تواند ۲ تا ۴ متر اختلاف ایجاد کند.

۴۵

سمبل‌ها

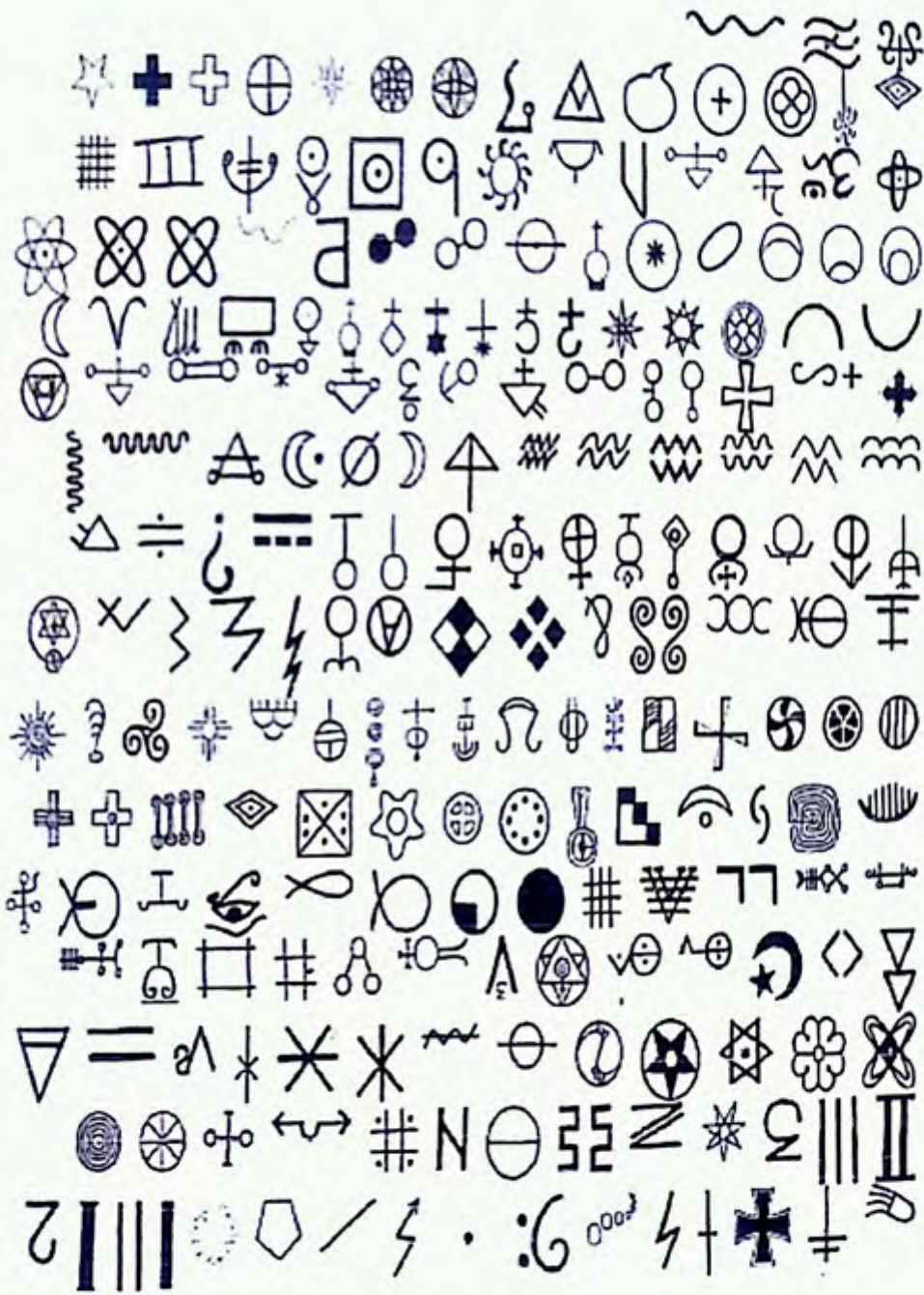

FV

FA

سمبل ۱:

سمبلی است که گاهی در کار پنهان کردن گنج و دفینه استفاده شده است. اگر به همراه تصویر یک خانه یا تصویر هیروگلیفی دیگری مورد استفاده قرار گیرد مفهوم اتاق را می تواند در بر داشته باشد. از این سمبل و موارد مشابه آن در عهد یونان باستان بسیار استفاده شده است. سمبلی مشابه این سمبل در یکی از شهرها روی یک سنگ پیدا شده است.

این سمبل می تواند نشان یک پناهگاه زیر زمینی مخفی نیز باشد. در موارد زیادی به همراه تصویر و یا یک راه پله بکار برده شده است. این سمبل و موارد مشابه آن در بسیاری از موارد در جهت حرکت عقربه های ساعت رسم شده اند، با این حال گاهی نیز شکلی در جهت خلاف عقربه های ساعت دارند. استفاده از این شکل در هر دو جهت ذکر شده، در یونان باستان به عنوان یک شکل تزئینی رایج بوده است.

سمبل خانه

سمبل ۲

 = این سمبل در بسیاری از جاهای دنیا دیده شده است. راز

واقعی آن کشف نشده است اما به عنوان علامت منطقه مسکونی (یا خرابه ها و بقایای یک منطقه مسکونی) تفسیر می شود. یکی از قدیمی ترین سمبل های تاریخ است. بدون تردید مفهوم یک هزارتو (بنای پیچ در پیچ) را بیان می کند.

نمی دانیم از این سمبل برای اولین بار در چه دوره ای از تاریخ استفاده شده است اما در میان اشکال و سمبل هایی که در نواحی شمالی رشته کوههای آلپ و در منطقه Val Camonica بر روی تخته سنگهایی پیدا شده اند می توان آن را دید. با اینکه در مورد

قدمت دقیق آن اطمینان نداریم اما حدودا به ۳۰۰۰ سال پیش باز می گردد، و بر روی سنگها و صخره های صاف و صیقلی استفاده شده است. این شکل بر روی یک گلدان اتروریایی (Etruria) باقی مانده از سال ۵۵۰ قبل از میلاد دیده می شود. بعدها در حدود سالهای ۳۰۰ قبل از میلاد از این سمبل بر روی سکه های تمدن کرت استفاده شده است. هنگامی که از دید خودمان به موضوع نگاه کنیم، باید این را مد نظر داشته باشیم که این سمبل می تواند به عنوان علامت یک راه مخفی یا مسیرهای انحرافی و گمراه کننده زیر زمینی استفاده شده باشد.

سمبل ۳

 = یک علامت قدیمی می باشد. در دوران باستان و در خط چینی به مفهوم طلوع آفتاب یا به بیانی، به مفهوم یک روز جدید بکار می رفته است. در زمانهای بعد در غرب و در ستاره شناسی به همین مفهوم بکار رفته است. در عین حال برای نشان دادن قسمت پایین دایره خورشید نیز بکار رفته است.

خط افقی سمبل نشان دهنده سطح زمین است و شکل دایروی سمبل نمادی است جهانی برای نشان دادن خورشید.

در باستان شناسی می تواند بیانگر این باشد که برای مشاهده بعضی از نوشته های موجود بر روی تخته سنگی خاص به نور خورشید نیاز است. در مناطق اطراف این گونه سمبل ها می بایست تحقیقات و بررسی هایی دقیقی انجام شود.

سمبل ۴

 = در اینجا با سمبلی که مفهوم «اخطار» یا «دقت کنید» را می رساند روبرو هستیم. در اروپای شمالی این سمبل به مفهوم «مراقب باش ممکن است بازداشت شوی» بکار می رفته است؛ اما در ایران تا به امروز به موردی که این سمبل در آن استفاده شده باشد بر نخورده ایم.

سمبل ۵

Φ = به این سمبل چه در زمینه باستان شناسی و چه در گنج یابی ممکن است برخورد کنیم. این سمبل در بعضی از تقویم های قدیمی نشان دهنده عدد ۱۵ می باشد. Φ این سمبل همانند سمبل مشابهی در خط چینی Φ به مفهوم وسط و میان نیز بکار رفته است.

سمبل ۶

Φ = این سمبل برای نشان دادن نقطه وسط دو چیز بکار رفته است. از نظر منطقی تفاوتی بین این سمبل و سمبل بالا (سمبل ۵) وجود ندارد. سمبل بالا که شکل دایره در آن بکار رفته، ممکن است معنای کلی تقسیم شدن و تقسیم بندی را برساند یا نشانگر یک اتاق زیر زمینی تقسیم بندی شده باشد، و در این سمبل مستطیل می تواند نشانگر یک قبر باشد. شی پنهان شده هر چیزی که هست احتمالاً در بخشی که دو قسمت را از هم جدا می کند پنهان شده است. در موردی مشابه، خط وسط نشان دهنده بهشت است که بین زندگی بر روی زمین (زندگی دنیوی) و زندگی در زیر زمین (آخرت) قرار گرفته است.

سمبل های حضرت عیسی (ع):

در زمینه فعالیت های جستجوی گنج اشتباهات بسیاری در خواندن و تفسیر علائم صورت می گیرد. کسانی که هیچ گونه معلومات و اطلاعاتی در این زمینه ندارند هنگامی که اغلب از شنیده های خود در این کار بهره می گیرند اشتباهات زیادی انجام می دهند. علاوه بر اینها متقلبانانی که ادعای داشتن تخصص در این زمینه را دارند، این وضعیت را بدتر می کنند. در این میان این میراث تاریخی ما است که آسیب می بیند و همچنین تلاش، پول و زمان عده ای که به دنبال کشف گنجینه ها هستند هدر می رود.

در زیر بعضی از اینگونه علائم را که به غلط تفسیر می شوند را می آوریم، این سمبل ها که همگی اشاره به حضرت عیسی (ع) یا موضوعاتی مرتبط با او دارند، سمبل های شماره ۷ تا سمبل شماره ۱۶ را در بر می گیرند.

سمبل ۷

= این سمبل در کار جستجوی گنج به گونه های متفاوتی تفسیر و تعریف شده است. خیلی از این گونه تفسیرها پوچ و بی اساس هستند. در میان سمبل های غربی این سمبل علامتی است که برای نشان دادن عدد ۱۰ بکار می رود. (ریشه در علامت X در زبان لاتین دارد).

علاوه بر این در قبرستانها و بر روی مزارها این سمبل می تواند نشانگر صلیب باشد، و یا نشانگر یک قبر نیمه باز.

سمبل ۸

= یکی از اشکالی است که در کلیساها بسیار مورد استفاده قرار گرفته است. یکی از گونه های زیاد سمبلهایی است که تمثیل کننده حضرت عیسی (ع) می باشند. همانطور که در سمبل ۱۴ نیز مشابه آن را خواهید دید، این شکل نشانگر دو حرف اول و آخر حروف الفبای یونانی یعنی آلفا و امگا است که صلیبی بر روی آن قرار گرفته است. مفاهیم «از اول تا به آخر (از ازل تا ابد) بر روی هرچیز صلیب قرار دارد» یا «عیسی اولین و آخرین است» را می رساند.

سمبل ۹

= این سمبل را می توان در الفبای هیروگلیف مصری نیز مشاهده کرد. در صورت رسم شدن بصورت عمودی سمبلی است که در زمانهای بعد از تمدن مصر به عنوان سمبل حضرت عیسی (ع) بکار رفته است. یکی از معانی دیگر این سمبل معصومیت یا بکارت می باشد که بر روی قبرها استفاده شده است. در فرهنگ و فلسفه عبرانی این (سمبل برای نشان دادن معصومیت بکار رفته است. در ایران گاهی بر روی سنگ قبرها با این سمبل روبرو می شویم که نشان دهنده این است که در آن مزار بانویی معصوم و (احتمالا) باکره دفن شده است.

سمبل ۱۰

این سمبل نشان دهندهٔ حالهٔ اطراف ماه است. در میان ذهنیت های دوران باستان در مفهوم درختِ اسرار آمیزِ بادام نیز استفاده می شده است.

با اقتباس از سمبل های دوران کثرت پرستی و چند خدایی (Paganism) به داخل اشکال و سمبل های دینی مسیحیت راه یافته است. در مسیحیت این سمبل بیشتر به عنوان نماد حضرت عیسی (ع) بکار رفته است.

همانطور که کسانی که با موضوع در ارتباط هستند می دانند؛ نقاشان و تصویرگران دوران باستان در اغلب تصاویری که در آن خدایان را رسم کرده اند اشکال هاله مانندی مثل این سمبل را در اطراف سر خدایان به تصویر کشیده اند. در این سمبل مفهوم عشق به جنس مخالف، محبت، همراهی و با هم بودن، به وسیلهٔ دو نیم حلقه بیضی شکل که به یک میان آمده اند به تصویر کشیده شده است.

در دوران های قدیمی تر زمان مسیحیت مفاهیم جنسی و مشابهات آن به مرور زمان از سمبل خارج شده و فقط برای نشان دادن بکارت و معصومیت استفاده شده است؛ در نتیجه بصورت سمبلی برای نشان دادن یکی از وجوه حضرت مریم در آمده است که در اعتقادات مسیحیت رابطی است بین خداوند و حضرت عیسی (ع) که ارتباط پدر و پسر با هم دارند. امروزه اگر با چنین سمبلی در اثنای کار جستجوی گنج مواجه شویم، نشان دهندهٔ این موضوع خواهد بود که در آن محل بانویی معصوم و باکره دفن شده است.

در بسیاری موارد این علامت در کار گنج پژوهی به عنوان شکل «چشم» برداشت می شود که اینگونه تفسیر اشتباه است. همانطور که در بالا به آن اشاره کردیم این شکل برای تمثیل خدایان استفاده می شده و در عین حال مفهوم قدرت بسیار را به همراه دارد.

دو نیم هلالی که یک حلقهٔ بیضی شکل را تشکیل می دهند تمثیل گر حضرت مریم؛ و خطوطی که در خارج به آن متصل هستند توصیف کننده حضرت عیسی (ع) می باشند؛ و این مفهوم قدرتی که در سطح جهان انتشار یافته است را می رساند.

به این دلیل که این سمبل در هر جایی و در مورد هر کسی استفاده نمی شود، گاهی پیدا شدن آن در مناطقی مانند محوطهٔ کلیساها ممکن است نشانگر گنجینهٔ پنهان شده ای از طلا نیز باشد. نباید این سمبل را با سمبل مشابه آن یعنی سمبل «قرص خورشید» که به شکل دایره رسم می شود (نه بیضی) اشتباه گرفت.

سمبل ۱۱

= سمبلی است که هم امروزه و هم در زمانهای گذشته در کلیساها استفاده می شده است. این سمبل تمثیل کننده یکی از ارکان و آیین های مسیحیت به نام مراسم تدهین و مسح کردن بیماران با روغن مقدس می باشد.

این سمبل بر روی بعضی از سکه های دوران های مسیحیت نیز به چشم می خورد. این سمبل تمثیل کننده نام حضرت عیسی (ع) می باشد. سه حلقه قسمت پایین سمبل، در علم کیمیا سمبل روغن می باشد؛ از این رو این سه حلقه در این سمبل نماد روغن مقدس حضرت عیسی (ع) را تمثیل می کند. در دایرة المعارف های باقی مانده از قرن هجدهم این سمبل با مفهوم روغن حضرت عیسی (ع) تعریف شده است. هنگامی که به موضوع از دید گنج پژوهی بنگریم، وجود این سمبل بر روی یک مزار یا در یک کلیسا مفهوم یک چیز تقدیس شده یا مفهوم تقدیس کردن را به همراه دارد.

سمبل ۱۲

= سمبلی است که از ترکیب دو حرف X و P بوجود آمده است. با اینکه در حالت کلی حرف X نشانگر عدد ۱۰ می باشد، اما در اشکال و سمبل های دینی تمثیل کننده صلیب می باشد. ترکیب X و P در اینجا یکی از سمبل های شناخته شده حضرت عیسی (ع) را تشکیل داده است.

این شکل در بناها و اماکنی که از آن استفاده شده است، مفهوم نذر حضرت عیسی (ع) یا پناه بردن به آن حضرت را می رساند. این سمبل در قدیم بر روی بسیاری از سکه ها نیز استفاده شده است.

سمبل ۱۳

= بسیاری از سمبل های استفاده شده در مسیحیت به عنوان نماد حضرت عیسی (ع)، اشکالی شبیه به این سمبل را دارند. این گروه اشکال در حالت کلی از ترکیب حروف اول شکل یونانی نام «عیسی» به وجود آمده اند. مطابق گفته بی اساس بعضی از افراد نا آگاه، علامت X در همه جا مفهوم «گنج در همینجا است» یا «ده قدم به جلو بروید» را

نمی‌رساند.

حروف X و P در زبان یونانی ارتباط نزدیکی با حروف K و R دارند. در بسیاری از موارد حروفی مانند P، K و R که بر روی سکه های قدیمی به چشم می خورد مرتبط با حضرت عیسی (ع) می باشند. احتمال دارد حروف I، H و S مخفف عبارت *Jesus Habemus Socius* یعنی «عیسی نجات بخش» و یا «عیسی راهنمای ماست» باشد.

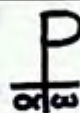
سمبل ۱۴

 = این سمبل نیز به همان شکل که در بالا گفته شد بوسیله حرف P و صلیبی که در زیر به آن وصل شده، حضرت عیسی (ع) را نمادینه می کند؛ و اما شکل مثلثی Δ که در قسمت پایینی سمبل وجود دارد بیانگر مفهوم پادشاهی می باشد، در عین حال خبر دهنده منشاء قدرت خطرناکی نیز می تواند باشد.

بدینوسیله این سمبل در بر دارنده سه مفهوم اساسی زیر می باشد:

۱. مثلث خداوند، عیسی و روح القدس (پدر، پسر و روح القدس) Δ
۲. بیانگر پادشاه بودن حضرت عیسی (ع) و همچنین این موضوع که او دارای قدرت مجازات می باشد. Δ
۳. بیانگر اینکه شخص فوت شده و یا کلیسای معلوم تحت پوشش روحانیت حضرت عیسی (ع) قرار دارد.

سمبل ۱۵

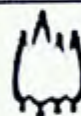
 = این سمبل از نماد حضرت عیسی (ع) و حروف اول و آخر الفبای یونانی یعنی آلفا و امگا تشکیل شده است.

این سمبل نمادی است از نمادهای حضرت عیسی (ع) که مفهوم «اول و آخر» یا به بیان دینی «ازل و ابد» را در بر دارد.

حرف P نماد حضرت عیسی (ع) می باشد که بر روی یک صلیب قرار گرفته است، و با نوشته شدن حروف اول و آخر الفبای یونانی نیز خواسته شده است تا مفهوم عیسی (ع) اولین و آخرین است بیان شود. سمبلی است که تنها در قبرستان کلیساها و یا در مکاهایی که روی داد مرگی در آن به وقوع پیوسته است استفاده می شود.

مکانی که این علامت در آن پیدا شود محل دفن افرادی با موقعیت اجتماعی بالا همانند یک پادشاه، یک کشیش یا یک فرمانده می باشد. همچنین آن محل محوطه یک کاپسا نیز می تواند باشد.

سمبل ۱۶

= سمبلی است که بیشتر در خاورمیانه (لبنان) و در موارد گهگاهی در ایران نیز استفاده می شده است. یکی از سمبلهای حضرت عیسی (ع) می باشد. این سمبل ماهیچه‌ها همانند شفقت و مهربانی، رشد کردن، بزرگ شدن و به تنهایی قد کشیدن، یا مفهوم بلند قدی نیز می تواند داشته باشد؛ درختان گونه سدر و سرو درختان همیشه سبز بوده و عمری بسیار طولانی دارند.

درخت سرو هم در اسلام و هم در مسیحیت بر روی سنگ قبرها به عنوان نماد مرگ یا فانی بودن استفاده می شود. درخت سرو که عطر خاص و منحصر به خودش را دارد و در بهار و زمستان همیشه سبز است، در اسلام و بعضی از عقاید کمتر تحریف شده مسیحیت وحدانیت خداوند را نمادینه می کند.

به سادگی تکان نخوردن شاخه های آن نماد صبر و بردباری می باشد. خم بودن شاخه های سر درخت سرو نماد کردن خمیده (خضوع و خشوع) در برابر پروردگار، و عجز و ناتوانی در برابر او است. درخت سدر چه در زمان باستان و چه در روزگار خودمان نماد زندگانی ابدی بوده است. این نماد بر روی بسیاری از سنگ قبرهای دوران های شرک و کثرت پرستی و دوران های بعد از آن مشاهده می شود. استفاده این سمبل در مورد اشخاصی در موقعیت های اجتماعی بالا همانند ملکه ها و پادشاهان که زندگانی ابدی برای آنها تعنی می شده است رواج بیشتری داشته است. وجود این سمبل بر روی سنگ قبری نشانگر این است که صاحب مزار شخص مهمی بوده است.

سمبل معادن، عناصر معدنی و سمبل های مختلف دیگر:

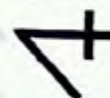
سمبل ۱۷

= سمبل مهمی است. روبرو شدن با آن در هر جایی از کشورمان امکان پذیر نیست.

زیرا در امور مرتبط با عنصر طلا بکار برده می شده است. این سمبل بخصوص در مورد معادن استفاده می شده است، به همین خاطر پیدا شدن آن در جایی می تواند لزوم جستجوی آن محوطه برای یافتن معدن را به دنبال داشته باشد. به عنوان سمبل معدن موادی که همراه طلا و در طلا کاری استفاده می شده است نیز شناخته می شود. شباهت زیاد آن با سمبل هایی که برای طلا بکار برده می شود مشهود است.

سمبل ۱۸

= یکی از سمبل های شناخته شده علم کیمیا است. عموماً به عنوان سمبل «موم عسل» از آن استفاده می شده است. در برخی از کاربرد های دوران باستان، از آن برای نشان دادن اشیا یا گنجینه ای که در یک انبار یا اتاق زیر زمینی یا چاه آب و امثال آن مدفون می شده استفاده می کرده اند. این گونه دینه ها ممکن است گنجینه ای ارزشمند نباشند؛ ممکن است پس از چال کردن یک شی مقدس و نذر شده در زمین، مرده ای را بر روی آن دفن کرده باشند.

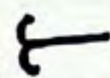
سمبل ۱۹

= این سمبل قبل از هر چیز به عنصر سرب اشاره می کند. سمبل سولفور نیز در سمت چپ به همراه یک صلیب به آن اضافه شده است، که در کل نشان دهنده محوطه کاری در داخل یک معدن می باشد. این گونه علامت ها در بیشتر موارد ماهیت یک تابلو را دارد. نشان دهنده این موضوع می باشند که مکان علامت گذاری شده به چه منظوری استفاده می شود و مواد استخراج شده چه عناصری می باشند.

اضافه شدن صلیب به سمبل ممکن است نشان دهنده اعتقادات دینی کارگران آن معدن باشد، و یا نشان دهنده اعتقادات دینی حکومت و مردم سرزمینی که معدن در آن قرار دارد.

سمبل ۲۰

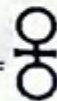
= این سمبل مفهوم «در داخل نگاه داشتن» و یا «قفل است» را می رساند. بیشتر

در کلیساها یا در محل های مشابه آن که گروههای مختلف انسانها در آنجا زندگی می کنند به چشم می خورد.

گاهی این سمبل را در معادن، بر روی در اتاقها و مخازنی نصب می کرده اند که مواد استخراج شده و آماده استفاده پس از تصفیه و جداسازی غل و غش از آنها، درون آن نگهداری می شده است.

هنگامی که با این منطق به موضوع نگاه کنیم، این سمبل می تواند علامت وجود مکانی باشد که در درون آن فلزات یا مواد معدنی ارزشمندی قرار دارد، و یا اشیای تاریخی یا دفینه ای در آنجا پنهان است.

سمبل ۲۱

 = این سمبل کاملاً مربوط به موضوع رنگها است و نشانگر رنگهای سرخ و زرد می باشد. بخاطر این خصوصیت، در طول تاریخ به عنوان نماد زعفران، مس زرد، و مس آمیخته شده با آهن شناخته شده است.

در حیطه باستان شناسی می بایست در جستجوی ارتباطی با موضوع بیان شده در بالا باشیم؛ در این سمبل مشاهده می کنیم که دو اتاق یا گور جدا از هم بوسیله علامت صلیبی به هم متصل شده اند. توجه کنید که اتاق ها (یا قبرها) از نظر ساختمانی کاملاً از هم جدا می باشند اما از نظر خانوادگی یا بوسیله سلسله مراتب خاصی با هم ارتباط دارند. مطابق با عقاید مسیحیت دو انسانی که در کنار هم دفن شده اند و احتمالاً در یک دوره زمانی مرده اند، بصورت جدا از هم خاک نشده اند. همچنین در مورد کلیساها و اماکنی همانند عبادتگاه ها نیز می توانیم با منطق مشابهی به موضوع نگاه کنیم. در این حالت، دو اتاق موجود در آن محل هر دو از لحاظ دینی مقدس و هر دوی آنها در وضعیتی یکسان قرار دارند.

این سمبل را می توانیم نشانه اشیا و فلزاتی که مطابق آیین های مختلف کفن و دفن در کنار شخص دفن می شده است یا هدایایی که به همراه مرده دفن می کرده اند نیز به حساب آوریم.

۶۰

سمبل ۲۲

 = این سمبل نماد «اجاق آتش» می باشد که از قرن هفدهم به بعد در اروپا و دنیای مسیحیت بسیار استفاده می شده است و به نوعی در فرهنگ سرزمین ایران نیز راه یافته است.

بیشتر از اینکه در مورد اجاق هایی که در خانه ها از آنها استفاده می شده بکار برده شده باشد، سمبلی است که در مورد اجاق ها و کوره هایی استفاده می شود که جنبه حرفه ای تری داشته (همانند کارگاه ها و معادن و غیره) و در کارهایی در ابعاد بزرگ تر از آنها استفاده می شده است.

جستجوی بقایای کارگاهی در محوطه یک معدن، در محلی که این علامت پیدا شده است کاری خلاف منطق نمی باشد.

سمبل ۲۳

 = یکی از سمبل های مهم دوران باستان می باشد. نشان دهنده ظرفی است محکم و مقاوم که در درون آن فلزات را ذوب می کرده اند. پیدا شدن دیگ ها یا ظروف بزرگ ریخته گری در محلی که این سمبل وجود دارد این موضوع را تصدیق می کند. مطابق با منطق و مطابق با روش کار ریخته گری، این سمبل معمولا در مناطقی یافت می شود که در نزدیکی آن آب موجود باشد؛ بطور مثال رودخانه، چشمه یا دریاچه ای در آن نزدیکی وجود داشته باشد.

این سمبل گاهی بوسیله اشکال دیگری نیز نمایش داده می شود.

سمبل ۲۴

 = سمبلی است که در کار ذوب فلزات استفاده می شود و هم معنی سمبل قبلی است که در بالا توضیح داده شد. همان موارد ذکر شده در بالا گاهی با این سمبل نشان داده می شود.

این سمبل به اندازه نصف سمبل ظرف مانندی است که برای نشان دادن قبرستان های خانوادگی استفاده می شده است؛ به همین دلیل ممکن است علاوه بر نشان دادن محل

ذوب فلزات در عین حال نشان دهنده محوطه کار خانوادگی نیز باشد.

سمبل ۲۵

 = سمبلی است که در ایران به ندرت به آن بر می خوریم اما بخصوص در اروپای غربی بسیار مورد استفاده شده است. سمبلی که در کار ذوب فلزات از آن استفاده می شده است.

باید توجه کنید که این سمبل به همراه گونه های مختلف آن ممکن است در نزدیکی ضرابخانه ها نیز استفاده شده باشند. همچنین باید توجه داشت که در کار ذوب فلزات عناصر بسیاری مانند آهن، برنز، نقره، مس و برنج استفاد می شده است.

سمبل ۲۶

 = سمبلی است که امروزه نیز در مورد ظروف آزمایشگاهی استفاده می شود. این سمبل توسط کیمیا گران قرن هفدهم بکار برده می شده، و سمبل ظرفی است که در ذوب فلزات از آن استفاده می کرده اند.

سمبل ۲۷

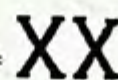
 = مطابق با چیزی که در دایره المعارف دیدرو (Denis Diderot) نوشته شده است، این شکل سمبل آهنگری یا کوره آتش می باشد. در افسانه های یونان Heista (در روم Vesta) خداوند آتش و اجاق خانه می باشد. این سمبل مفهوم اجاق را به تصویر می کشد. این سمبل و جایگاه قرار گرفتن Vesta و سمبل مثلثی شکل دیگری که بر روی آن به عنوان نماد آتش قرار می شود هر دو در نتیجه طرز فکر مشابهی به وجود آمده اند. در کار گنج پژوهی برای یافتن یک اجاق یا کوره می تواند مورد استفاده قرار گیرد. این سمبل به احتمال زیاد در محوطه ای استفاده شده است که اجاق خانه یا معدنی در آنجا وجود داشته است.

سمبل ۲۸

= کناره های خارجی این سمبل نشان دهنده یک ظرف محافظ است. این شکل سمبلی است که در موضوعاتی مانند محافظت جسد انسان یا محافظت و نگهداری مواد غذایی و گیاهی استفاده می شده است. قسمت مثلثی شکل داخل سمبل با توجه به جهت قرار گیری آن، سمبلی است که به عنوان نماد زن بسیار استفاده شده است. با توجه به مواردی که گفته شد، ممکن است این سمبل نشان دهنده محل نگهداری جسد زنی باشد که در زمان حیات از موقعیت اجتماعی بالایی در اجتماع برخوردار بوده است. بدین ترتیب این سمبل می تواند نشان قبر یک زن باشد، اما در هر صورت برای اینکه این مفهوم را داشته باشد باید به شرایط محیط اطراف نیز توجه داشت، زیرا همین سمبل توسط کیمیاگران برای نشان دادن مفهوم گیاهی بسیار ظریف نیز استفاده شده است.

سمبل ۲۹

= این سمبل در حالت کلی در مورد کارهایی از قبیل ذوب کردن، تصفیه، پالایش و یا تقطیر فلزات یا مواد دیگر استفاده می شده است. انجام این قبیل امور در هر جایی امکان پذیر نمی باشد، به همین دلیل برای این منظور مکانهایی مشخص و شرایط ویژه ای باید محیا باشد. این سمبل یکی از سمبل هایی است که انسانها از زمانهای قدیم تا زمانهای نزدیک عصر خودمان برای این قبیل کارها استفاده می کرده اند. در سرزمین ایران که میزبان بسیاری از تمدن ها بوده است در بعضی جاها ممکن است با این سمبل روبرو شویم. گاهی این سمبل به اشتباه به مفهوم عدد ۲۰ رومی تفسیر شده و موجب این می شود که در اطراف آن به جستجوی گنج مشغول شوند. در یکی از کتاب هایی که در زمینه علامت ها چاپ شده بود، این علامت اینگونه تعریف شده بود که در دو قدمی این علامت گنج وجود دارد و در صفحه دیگری از همین کتاب نوشته شده بود که در بیست قدمی این علامت گنج وجود دارد، ما با دیدن این تعاریف بسیار تعجب کردیم.

سمبل ۳۰

 = این سمبل سمبلی است که از ترکیب دو سمبل مختلف، یعنی که یکی از اینها سمبل مس و دومی یکی از سمبلهایی که برای طلا بکار برده می شود تشکیل شده است.

در مورد این سمبل در باستان شناسی تا به حال به موردی بر نخورده اند که وجه دیگری غیر از موردی که گفته شد مورد نظر باشد، به همین دلیل به احتمال زیاد این سمبل، سمبل مس جلا داده شده یا مس سرخ می باشد. همچنین امکان دارد به عنوان سمبل یک کارگاه ذوب فلزات و یا سمبل معدن طلا و مس نیز استفاده شده باشد.

سمبل ۳۱

 = سمبلی است که با عمل دیدن و یکی از کارایی های چشم در ارتباط است. در این سمبل سه خصوصیت و بخش مجزا وجود دارد. قبل از هر چیز مثلث تثلیث (پدر، پسر و روح القدس) در آن به تصویر کشیده شده است. خطوط اطراف مثلث نیز سعی در نشان دادن مفهوم مقدس بودن ابدی تثلیث و همچنین انتشار یافتن این عقیده در سطح جهان دارد. و در آخر تصویر چشمی که در داخل مثلث قرار گرفته است، سعی در به تصویر کشیدن یکی از خصوصیات خداوند، یعنی خصوصیت شاهد همه چیز بودن و خصوصیت بینا بودن او را دارد.

از لحاظ باستان شناسی در مکانی که این سمبل قرار گرفته است و در جهت راستای نگاه چشم داخل سمبل، به طور حتم یک مزار یا محلی که اتفاقی مقدس در آنجا به وقوع پیوسته است قرار دارد؛ زیرا هدف این بوده است که آن چشم نگاهش را به آن نقطه خاص متمرکز کرده و آنجا را زیر نظر داشته باشد.

با این گونه طرز فکرها در دوران های باستان بسیار می توان روبرو شد. جستجوگران گنج می دانند که در راستای نگاه این سمبل یک مزار یا چیز مشابهی قرار دارد.

سمبل ۳۲

 = سمبلی است که در زمان های کهن رواج بسیار داشته و در بسیاری از مناطق

۶۴

استفاده می شده است. دایره موجود در سمبل تمثیل گر دنیا و مثلث داخل آن تمثیل گر اعتقاد تثلیث می باشد. دنیایی به مرکزیت پدر، پسر و روح القدس را به تصویر می کشد. سمبلی است که برای نشان دادن اعتقاد تثلیث ایجاد شده است. سمبلی است که بر روی قبرها، در کلیساها و دیگر اماکن مقدس بسیار زیاد استفاده شده است. ممکن است شکل دایره در دوران باستان نشان دهنده طرز فکر دیگری هم بوده باشد. مفهوم آخرت بی پایان و ابدیت. این سمبل بر روی سنگ قبرها و در قبرستان ها نیز استفاده شده است.

سمبل ۳۳

∇ = در دوران باستان و زمانهای بعد از آن توسط کیمیاگران به عنوان سمبل گل استفاده شده است. گاهی ∇ به این شکل نیز نشان داده شده است. هنگامی که به همراه سمبل روغن ∞ استفاده شود نشانگر گلی است که در ساختن آن از روغن مقدس استفاده شده است. این سمبل از ترکیب سمبلهای عناصر (خاک ∇) و (آب ∇) تشکیل شده است.

اگر برای مزار شخصی از گل و روغن مقدس استفاده می شده است این بدین معنا است که شخص مورد نظر شخص محترمی بوده و از نظر اجتماعی مقام و منزلت بالایی داشته است. با این عمل چنین اشخاصی به اقامت ثلاثه (پدر، پسر و روح القدس) امانت می شده اند و معمولا از این سمبل بر روی سنگ قبر آنها استفاده می شده است. این گونه قبرها معمولا به شکل گورپشته (یا گورته - در زبان انگلیسی: Tumulus) می باشند.

سمبل ۳۴

$\triangle$ = شاید شکل مثلث بعد از شکل دایره از اولین اشکال هندسی باشد که انسان در تصاویرش از آن استفاده کرده است. شکل مثلث در تصاویری که انسان های ماقبل تاریخ بر روی صخره ها از خود به جای گذاشته اند بسیار به چشم می خورد. در تمام دنیا و توسط ملت های مختلف هر دوران معانی گوناگون و بسیاری به این شکل داده شده است. سمبلی که در اینجا آورده ایم یک مثلث متساوی الساقین می باشد. مثلثی با این خصوصیت

۶۵

مفاهیم متفاوتی را می‌رساند. این سمبل در حالت کلی هنگامی که سر آن رو به بالا باشد با مفاهیمی همچون آتش و قدرت الهی در ارتباط است. علاوه بر این در زمینه باستان‌شناسی در بسیاری از موارد به عنوان سمبل مرد شناخته می‌شود.

در اسلام و مسیحیت، در ساخت مناره مساجد یا بام کلیساها طرز فکر تقریباً مشابهی تأثیر داشته و همواره سعی بر این بوده که اینگونه بناها هم از نظر بلندی و هم از نظر راستا، در امتداد رسیدن به قدرت الهی بنا شوند.

در تمامی زمانها حتی دوران ماقبل تاریخ این سمبل کم و بیش در معانی مشابه این بکار رفته است.

سمبل ۳۵

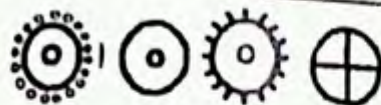
✧ = این سمبل در ایران بیشتر مخصوص نواحی غرب و شمال غرب کشورمان می‌باشد. در مناطق اطراف رودهای دجله و فرات این سمبل نشان‌والا ترین خدا یعنی خدای خورشید (Shamash) بوده است. در مسیحیت سمبل صلیب ستاره‌ای (Crux) می‌باشد. در دوران‌های قدیم مخصوصاً در زمان تمدن روم بر روی سنگها و تابلوهای راهنمایی که در جاده‌ها قرار داده می‌شده از این سمبل استفاده می‌کرده‌اند. در ایران به ندرت یافت می‌شود. در صورت پیدا شدن آن، اولین احتمالی که به ذهن خطور می‌کند این است که آن مکان بر سر راهی قدیمی قرار داشته و محل تقاطعی در آن جاده بوده است. در کلیساها و بعضی از اماکن متعلق به دوران مسیحیت نیز به عنوان یک صلیب تزئینی ممکن است استفاده شده باشد.

سمبل ۳۶

∞ = سمبلی است متعلق به دوران ماقبل تاریخ. از فرهنگ‌های دوران کثرت پرستی (پاگانیزم) وارد مسیحیت نیز شده است. بیشتر در زمان تمدن روم و بر روی سنگهایی که در جاده‌ها و تقاطع‌ها قرار داده می‌شده (Milestone) استفاده می‌شده است. در میان تصاویر متعلق به ۱۵۰۰۰ سال قبل که در غاری در اروپا کشف شده است دیده می‌شود. دادن هر گونه مفهومی به آن امکان‌پذیر نمی‌باشد.

سمبل ۳۷

= حلقه (دایره) تمثیل کننده کمال، تداوم و گردش

طبیعی جهان می باشد.

مطابق تعبیر مسیحیت خورشید مرکز جهان می باشد، منشاء برکت و دشمن بدی و تاریکی است. دایره ای که در درون آن نقطه ای قرار دارد نشان دریافت نور خورشید توسط دنیا و آمدن بهار است. در رسوم مسیحیت این حلقه بخاطر ویژگی کمال آن تمثیل گر خداوند می باشد.

حلقه ای که در داخل آن صلیب قرار دارد نماد یک هزاره می باشد؛ نشان دهنده مرکز و چهار گوشه دنیا است. این حلقه که به چهار قسمت تقسیم می شود تمثیل کننده چهار عنصر آب، باد، خاک و آتش نیز می تواند باشد. حلقه ای که به دو قسمت تقسیم شده دو قطب مختلف همانند شب و روز، بهار و زمستان، مرگ و زندگی را تمثیل می کند. دو حلقه تو در تو مفهوم دو جنسیتی را تمثیل می کند. این سمبل گاهی بخاطر شباهت، به غلط به معنای چاه تفسیر می شود.

حلقه ای که به شکل گل می باشد، نماد آرامش خاطر و فراموش کردن و یا نماد خوابیدن می باشد؛ نماد عنکبوت یا پرتو های نور خورشید نیز می تواند باشد. در حالت کلی، حلقه ها و تمامی انواع سمبل هایی که از آنها ساخته می شوند نماد گردش بی پایان، نشان بی انتهایی و بی پایانی زندگی انسان می باشند.

سمبل ۳۸

= دایره قدیمی ترین شکل شناخته شده در تاریخ بشریت می باشد. در بسیاری از کشفیات زمان ماقبل تاریخ تصویر دایره به چشم می خورد. حتی اگر مقصود و مفهوم کشیدن این شکل ها در آن دوران برایمان نا آشنا باشد، امروزه می دانیم که انسان آن زمان با به تصویر کشیدن این شکل بر روی دیواره غارها و صخره ها سعی در رساندن مفهومی داشته است.

دایره در مقبول ترین مفهوم خود در میان تمامی ادوار سرگذشت بشریت، نشان دهنده تکه کوچکی از یک واحد بزرگ می باشد که به قسمت های کوچکتری تقسیم شده است. این مفهوم کلی هنگامی که از جنبه بعضی موضوعات خاص به آن نگاه شود مفاهیم متفاوتی

را می‌رساند.

از جنبه باستان‌شناسی با اینکه در تمدن‌های مختلف مفاهیم بسیار و متفاوتی را در بر دارد، اما بیشتر تمثیل‌کننده مفاهیمی همچون دنیا، کره زمین و پادشاه می‌باشد.

از نظر رسم این سمبل‌ها علاوه بر تصاویری به شکل دایره، می‌توانند در قالب‌های تزئینی دیگری مانند کاری‌هایی حلقوی شکل به عمق تقریبی یک سانتی‌متر نیز باشند. اینگونه حلقه‌ها معمولاً اندازه‌هایی حدود ۲۰-۱۵ سانتی‌متر الی ۴۰ سانتی‌متر می‌توانند داشته باشند.

خیلی از جستجوگران گنج‌نگامی که با یکی از این حلقه‌ها مواجه می‌شوند گمان می‌کنند که در اطراف باید دیگری به اندازه دهانه همان حلقه وجود داشته باشد، در صورتی که این تصور اشتباه است. در مورد گنجها چنین علامتی که نشان پول و گنجینه باشد وجود ندارد.

حلقه بطور خلاصه، اشاره دارد به ابدیت، گردش بی‌پایان و جاودانگی.

اینگونه حلقه‌های کنده کاری شده در زمان تمدن یونان، روم و بیزانس بسیار استفاده شده است. اغلب در نزدیکی اینگونه حلقه‌های کنده کاری شده در ابعاد بزرگی مانند دهانه دیگ، به علامت‌های + و یا X نیز می‌توان برخورد. این علامت‌ها می‌توانند مفهوم سوگند یا تایید داشته باشند، همچنین علامتی برای نشان دادن محل یک گور یا محل اشیای پنهان شده نیز می‌توانند باشد.

سمبل ۳۹

سمبلی است که استفاده از آن رواج بسیار داشته است. همان‌طور که می‌دانیم علامتی که مثل + و یا X در اشکال صلیب نشان دهنده پایان زندگی دنیوی و سمبل مرگ می‌باشند، اما این سمبل برخلاف صلیب‌نگامی که بر روی سنگ قبری باشد مشخص‌کننده تاریخ تولد می‌باشد.

این سمبل از زمانی که سیستم‌های تاریخ‌گذاری وارد زندگی انسان شده‌اند، به همراه حروف، ارقام یا علامتی که بتوان تاریخ تولد شخص را با آن نشان داد استفاده می‌شود. سمبلی است که هیچگاه به تنهایی مورد استفاده قرار نمی‌گیرد. علاوه بر اینکه مفهوم واقعه تولد را می‌رساند، لازم است بر روی سنگ قبر یا کتیبه‌ای که بکار برده می‌شود به همراه تاریخ و یا عبارتی که نشان از خرسندی مربوط به آن تاریخ است استفاده شود.

سمبل ۴۰

= این سمبل بالا ترین، والا ترین، زیباترین، چیزی که هیچ قدرت و حاکمیتی بالاتر از آن وجود ندارد را تمثیل می کند، به بیان دیگر سمبلی است که به عنوان نماد پادشاه استفاده می شود.

این گونه دوایر تو در تو در فرهنگ و طرز فکر دوران باستان مفهوم در بر گرفتن، تحت نفوذ داشتن یا تحت حمایت گرفتن محوطه، منطقه یا وسعتی خاصی را داشته اند. این سمبل نیز که ساختاری مرکزی دارد یکی از انواع اینگونه اشکال می باشد که در کل مفهومی غیر از مفاهیم گفته شده را نمی رساند. این سمبل مطابق نظر بسیاری از جستجوگران گنج، علامت سه دیگ یا سه دفینه نمی باشد.

سمبل ۴۱

= به احتمال زیاد سمبل قرص خورشید می باشد. سندی مبنی بر اینکه در ایران مشابه آن یافت شده باشد در دست نداریم. بهتر است مفهوم آن با توجه به خصوصیت تقسیم شدن آن به چهار قسمت تعبیر شود. احتمال می دهیم که سمبلی مربوط به عصر برنز بوده و نماد آینه باشد.

سمبل ۴۲

= در بعضی از مثالهایی که آوردیم گفته شد که تقسیم شدن یک دایره یا هر شکل هندسی دیگر بصورت عمودی، اشاره به شیئی در قسمت وسط دارد؛ در اینجا با شکلی روبرو هستیم که بصورت افقی تقسیم بندی شده است. در اینجا دایره تعبیر متفاوتی است از کره زمین؛ نمادی است برای نشان دادن زندگی، که به دو بخش زندگی دنیوی و زندگی پس از مرگ تقسیم شده است. انسانی که دو وجه زندگی یعنی دنیا و آخرت (عالم پس از مرگ) را دیده است، (ابتدا زندگی بر روی زمین و پس از آن مرگ) این دو بخش زندگی را به نوعی تجربه کرده است. این سمبل با این مفهوم بسیار زیاد استفاده شده است.

صلیب بالای سمبل سعی در بیان این مفهوم دینی دارد که در زیر سایه مسیحیت پس از پایان یافتن زندگی دنیوی زندگی اخروی در آرامش و امنیت آغاز می گردد. در قرن هفدهم و در کیمیاگری به عنوان سمبل اکسید سرب (شنگرف، زنجرف، سولفور جیوه) نیز استفاده می شده است.

سمبل ۴۳

☉ = در این سمبل اگر نقطه ها به این شکل ☺ روی هم قرار گیرند این شکل سمبل نمک دریا خواهد بود که در کیمیاگری استفاده می شده است. در حالتی که نقطه ها بصورت افقی و کنار هم قرار می گیرند در گروه سمبلهایی که در غرب (اروپای غربی) استفاده می شده است مفاهیمی همچون خطر، در اینجا تو را بازداشت خواهند کرد یا تحت نظر هستی را به همراه داشته است. ممکن است این دو نقطه در بعضی جاها نشان دهنده مفهوم «چشم» نیز باشند، در این صورت ممکن است در راستایی که سمبل به آن نگاه می کند قبری یا نشانه و علامت دیگری وجود داشته باشد.

سمبل ۴۴

∞ = در اینجا دایره بزرگ نماد دنیا و زندگی می باشد و حلقه های کوچک قرار گرفته در درون آن نشان دهنده بعضی از امور و فعالیتهای مربوط به منطقه، به بیانی، دنیاهای کوچک دیگری می باشند. ممکن است این سمبل نشان وجود یک معبد که بخشی از عالم معنوی است (دایره بزرگ) و فعالیتهای خاصی مربوط به عالم مادی (دو حلقه کوچک) باشد. بطور خلاصه می توان گفت دایره بزرگ در اینجا نشان کلیسا یا عبادتگاهی است که مکانی است مقدس و ثابت؛ و دو حلقه کوچک درون آن نشان کارها و امور دنیوی است که در این معبد انجام می شود. در اینجا لازم است گفته شود که دیده شده بعضی از متقلبان و متخصصان قلبی نماد جهالت، این سمبل را به غلط بصورت «در یک قبر دو جسد وجود دارد» تعبیر می کنند.

سمبل ۴۵

= همانطور که در سمبل قبلی نیز نمونه آن را مشاهده کردید، در اینگونه سمبل ها دایره بزرگ نشان دهنده دنیایی است که در آن زندگی می کنند و یا نشان دهنده کره زمین می باشد، و اشکالی که در درون این دایره بزرگ قرار داده می شوند معانی متفاوتی داشته و به امور یا خصوصاتی در دنیا یا در یک منطقه خاص اشاره می کنند.

می توان گفت که بوسیله سمبل شبیه به این، اطلاعاتی در ارتباط با تعداد خانه ها، قبرها یا کلیساها و اماکن مقدس موجود در آن منطقه ممکن است داده شده باشد. این تعداد به نسبت تعداد اشکال موجود در درون دایره بزرگ خواهد بود.

بنابر این چون در این سمبل تعداد اشکال داخل دایره کم است و نمی تواند اشاره به تعداد خانه های یک منطقه داشته باشد، امکان دارد اشاره داشته باشد به تعداد اماکن مقدس آن منطقه.

اگر بخواهیم بصورت قطعی تر بیان کنیم، این سمبل می تواند به تعداد قبرهای موجود در منطقه و یا تعداد گنجینه های دفن شده در داخل یک کلیسا در نزدیکی آن سمبل اشاره کند.

سمبل ۴۶

= حالت چرخانده شده (۴۵ درجه در جهت عقربه های ساعت) سمبل متعلق به خدای دریاها Poseidon می باشد که به عنوان سمبل آذرخش نیز استفاده می شده است.

این سمبل در دوران باستان به عنوان سمبل خاکستر نیز استفاده می شده است، همچنین در مناطقی همانند معابد، قربانگاه ها و قبرستان ها نیز یافت می شود.

این سمبل به مفهوم سوزاندن نیز می تواند باشد و ممکن است در نزدیکی آن سمبل محلی وجود داشته باشد که عمل سوزاندن چیزی یا چیزهایی در آنجا صورت می گرفته است. شکلی است مرتبط با اجساد و نباید آنرا با مفهوم اجاق اشتباه گرفت.

سمبل ۴۷

= سمبل است که از به هم پیوستن دو نیم دایره تشکیل شده است. هنگامی که

۷۱

بصورت عمودی یعنی همانطور که در این شکل دیده می شود قرار گیرد، مفهوم کلی وادی مرگ را بیان می کند.

هر کدام از نیم دایره ها بصورت مستقل دنیا و آخرت را تمثیل می کنند. بصورت تو در تو قرار گرفتن آنها در اینجا مفهوم اسرار آمیزی غیر از مکان یا منطقه مرگ را بیان نمی کند. وادی مرگ یا به بیان دیگر وادی مردگان در خیلی جاها با سمبل دیگری (سمبل ۴۸) نیز نشان داده می شود.

سمبل ۴۸

= سمبلی رایجی است برای مفهوم وادی مرگ. از به هم پیوستن دنیایی (حلقه ای) که بر روی محور بی نهایت در حال گردش است (سمبل دایره) و زندگی ای که پایان یافته است (ابطال شده است) (سمبل X) بوجود آمده.

طبق گفته بعضی از افراد نا آگاه با مفهومی همچون «دیگ یا ظرفی وجود دارد که روی آن علامت گذاری شده است» هیچ گونه ارتباطی ندارد. جایی که این سمبل در آنجا پیدا شود به احتمال زیاد محل یک قبر (یا قبرستان) می باشد.

سمبل ۴۹

= این سمبل و موارد مشابه آن در اصطلاح رایج بین جستجوگران گنج به نام «پای غاز» شناخته می شود. این گونه سمبل ها سمبل هایی هستند که در امتداد رود های دجله و فرات و همچنین در اروپا بسیار استفاده شده و به تعداد زیادی یافت می شوند. گاهی به عنوان سمبل گوزن شمالی (Moose) نیز استفاده می شود.

از نظر باستان شناسی، در قبرستان ها بسیار با آن رو برو می شویم، سمبلی است که در مورد گورستان های خانوادگی بکار برده می شده است، در حالت خاص گاهی نیز نشانگر قبر یک مرد می باشد.

سمبل ۵۰

= سمبلی است که در دوران باستان در برخی از مناطق به عنوان سمبل روز اطلاع

۷۲

رسانی (اعلان، دعوت) استفاده می شده است. همانطور که در تصویر ملاحظه می کنید مفهوم انتشار از پایین به سمت بالا از شکل فهمیده می شود. با توجه به این خصوصیت که در شکل مشهود است، سمبل مفهوم اعلان و دعوتی از جانب یک فرد به جمع را می رساند. علاوه بر این، شکل کاسه مانندی که در سمبل وجود دارد نماد جشن و شادی است. در نتیجه این سمبل به بیانی، سمبل اعلان شادی و سرور می باشد.

این سمبل بیشتر در میادین تجمع مردم در خرابه هایی باقی مانده از شهرهای قدیمی، اماکن تجمع دینی، قریانگاه ها و اماکن مختلف گرد هم آیی یافت می شود.

سمبل ۵۱

= از سمبلهای دوران باستان و یکی از سمبل هایی است که مفهوم جمع کردن (جمع شدن) را می رساند. شکل سمبل حرکتی (تجمع) از محیط اطراف به سمت یک مرکز را تداعی می کند. به این دلیل که این سمبل سمبلی در ارتباط با یک مکان مقدس می باشد، دایره واقع در وسط آن تمثیل گر یک مقام اداره کننده همانند کشیش یا پادشاه است. خطوط عمود شده به مرکز نیز تمثیل گر گرایشی است از مناطق اطراف به سمت مکان مقدس.

اینگونه اماکن می تواند یک معبد، کلیسا یا میادین تجمعی باشد که در آنها اطلاع رسانی های برای خلق انجام می شده است.

به سمبل های مشابه این از جهت ساختار چهار تایی آن نیز می توان نگاه کرد، این سمبل می تواند تمثیل کننده چهار عنصر از یک کلیت خاص باشد که در یک جا جمع می شوند. بطور مثال چهار مذهب مسیحیت (کاتولیک، پروتستان، ارتدکس و ایوانجلیسم) یا چهار عنصر طبیعت. (آب، باد، خاک و آتش)

ارتباط اینگونه سمبل ها که ساختار چهار تایی دارند با اشکال هندسی مانند مستطیل و مربع را نیز مد نظر داشته باشید.

سمبل ۵۲

= سمبل دیگری است برای روزهای اطلاع رسانی. در مقایسه با سمبل قبلی که

۷۳

به این منظور بکار می رفت (سمبل ۵۰) در جاهایی از آن استفاده می شده که ساختار اجتماعی یا فرهنگ عمومی ضعیف تر داشته اند.

یکی از موارد دیگری که از این سمبل استفاده می شده، میادین تجمع و خوش گذرانی بوده است. در اینگونه میادین با روشن کردن مشعل هایی مکان (و زمان) تجمع را مشخص می کرده اند.

در کار جستجوی گنج نیز اگر بررسی ها با دقت لازم انجام شود، به راحتی می توان فهمید که از این سمبل برای علامت گذاری میادین استفاده می شده است.

سمبل ۵۳

☐ = می تواند مفاهیمی همچون دیوارهای چرخان یا پیچ در پیچ و ساختارهای پر پیچ و خم زیر زمینی را در بر داشته باشد. یکی از اشکال الفبای هیروگلیف مصری می باشد. در ایران و از لحاظ باستان شناسی می تواند نشان یک تونل زیر زمینی، یک مخزن یا انبار زیر زمینی، یک جان پناه، یک مخفی گاه، یک پناهگاه پر پیچ و خم (هزارتو) و یا کوره، اجاق و امثال این ها باشد.

امروزه در جاهایی که از این قبیل علائم در آن پیدا می شود، از سطح زمین دری یا مدخلی به داخل تونل های زیر زمینی وجود دارد، مدخلی همانند یک چاه، یک صخره جاسازی شده با ظاهری طبیعی یا یک درخت قدیمی.

نکته مهمی که در اینجا وجود دارد این است که، اگر این علامت نشان دهنده یک محل سکونت زیر زمینی باشد، این مکان به طور حتم دو نقطه متفاوت برای ورود و خروج دارد. (دو در مجزا دارد) مواردی که در بالا آوردیم، همانند یک چاه یا یک صخره با ظاهری طبیعی می تواند نقطه ورود و یا خروج به این این محل باشد.

انسان های دوران های قدیمی امکانات ساختن خانه یا پناهگاه بر روی زمین را نداشتند و یا در مناطقی زندگی می کردند که ساختن یک محل زندگی یا پناهگاه زیر زمینی برای آنها یک مجبوریت به حساب می آمد به همین دلیل می دانیم که ساختن مساکن و پناهگاه های زیر زمینی در آن دوران رایج بوده است و امروزه نیز به موارد زیادی از آنها برخورد می کنیم. هنگامی که ضرورت ساخت چنین محلی به وجود بیاید، اتخاذ تدابیر لازم برای پنهان نگاه داشتن آن محل و به راحتی دیده نشدن آن از محیط اطراف نیز یکی از شرایط اساسی این کار محسوب می شود.

برای پیدا کردن چنین محل های ساخته شده در زیر زمین می بایست محیط اطراف و پوشش گیاهی منطقه را به دقت تحت مشاهده و بررسی قرار داد. برای این کار اگر شخص وارد و متخصصی که در این زمینه از آگاهی، تجربه و استعداد برخوردار است کار مشاهده و بررسی محیط را انجام دهد، شاهد آن خواهیم بود که حتی گیاهان رشد کرده بر سطح زمینی که تونل در زیر آن قرار دارد با پوشش گیاهی دیگر قسمتهای آن منطقه متفاوت می باشد.

پستی و بلندی های موجود در طول مسیر تونل ها نیز از موارد مطلوب و مهم اینگونه بناهای زیر زمینی محسوب می شوند. با این توضیح می توان گفت پیدا شدن این سمبل در دامنه یک کوه امری است کاملا طبیعی که با منطق این علامت نیز هماهنگی دارد.

سمبل ۵۴

☆ = این سمبل که در نگاه اول نسبت دادن مفهومی به آن بسیار مشکل می باشد، در واقع سمبلی است برای بیان مفهوم «به خودم اصلا اطمینان ندارم، درست در مرکز بهم ریختگی و پریشان حالی قرار دارم، بنده خداوندی بزرگ هستم، با تمام حس هایم و تمام اعضاء و جوارحم به او متصلم.»

این سمبل در عین حال یک سمبل خورشید است. اما بیشتر به عنوان سمبلی که بعضی از ستارگان خاص (شش ستاره در مدت زمانی خاص در دوران قدیم) را نمادینه می کند شناخته شده است.

اگر از نظر باستان شناسی به موضوع نگاه کنیم، خواهیم دید که اغلب در نقشه ها، و در نقشه ها نیز بیشتر برای نشان دادن مکان آسیابها از آن استفاده شده است. اگر شکل سمبل را با شکل چرخ دنده های یک دستگاه یا آسیاب امروزی مقایسه کنیم، خواهیم دید که در اینجا با منطقی بسیار واقع گرایانه روبرو هستیم. در صورت روبرو شدن با این سمبل باید توجه داشته باشیم که احتمالا سمبلی است که در طول چند قرن اخیر تاریخ ایران مورد استفاده قرار گرفته شده، و باید با توجه به این خصوصیت به دنبال کشف مفهوم آن باشیم.

سمبل ۵۵

= سمبلی است برای نشان دادن لزوم زمان گذشته. بخصوص در جاهایی استفاده شده که دنبال کردن ردی در آن نقاط لازم بوده است. شخصی که علامت ها را بجا می گذاشته است بوسیله این سمبل سعی داشته که مانع ارتکاب اشتباه در تعقیب رد شود و در صورت ارتکاب اشتباه با این علامت تعقیب کننده را از خطایش آگاه سازد. می دانیم که در ایران گاهی این سمبل و نظایر آن به عنوان سمبل «مار» تعبیر می شود، در اینجا نظر ما این است که لازم است دقت بیشتری در مورد اینگونه علایم داشته باشند. شکل این سمبل از داخل به سمت خارج امتداد داشته و رفته رفته باز تر می شود، (دور شدن از هدف) در نتیجه سمبل در نقطه پایانی مفهوم به انتها رسیدن را بیان می کند و سعی در بیان این مفهوم دارد که در این نقطه می بایست به عقب بازگشت.

سمبل ۵۶

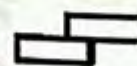
= سمبلی است که مفهوم گرفتن (به چنگ انداختن) را می رساند. منظور از گرفتن در اینجا گرفتن حیوان در حال فراری مانند یک گربه یا سگ یا یک پرنده می باشد. مقصود این است که به هدف معلوم بسیار نزدیک شده اید، هدف آشکار شده است و تنها کاری که باید انجام دهید گرفتن آن می باشد. اگر با دقت به شکل سمبل نگاه کنید، متوجه شباهت آن با عمل در آغوش گرفتن و یا نحوه کارکرد یک شیء انبر مانند خواهید شد.

سمبل ۵۷

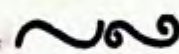
= چیزی که در اینجا نشان داده می شود شکل بدن یک انسان می باشد. شکلی است به فرم یک لباس، نه چیز دیگر. شکل آن از ترکیب دو سمبل قبلی (سمبل ۵۵ و سمبل ۵۶) بوجود آمده است. وقتی بصورت کلی به سمبل نگاه کنیم، مشخص کننده شادی ناشی از رسیدن به هدف می باشد، در حال بیان این مفهوم می باشد که «به نقطه نهایی رسیده ای و تنها کاری که باقی مانده گرفتن هدف است.»

سمبل ۵۸

= سمبلی است که در ایران بر روی چارچوب درها یا بر روی سنگ قبرها با آن زیاد برخورد می کنیم، همچنین از اشکالی است که در کلیساها نیز زیاد با آن روبرو می شویم. بیانگر مفهوم دوران یا مفهوم حرکت مستقل می باشد. بیشتر به همراه اشکال دیگری مورد استفاده قرار گرفته و به عنوان «تغییرات زندگی» تعبیر می شود، سمبل جدا شدن از این دنیا و ادامه دادن به زندگی در دنیای دیگر می باشد.

سمبل ۵۹

= سمبلی است که استفاده از آن در علم کیمیا برای نشان دادن مرحله یکی مانده به آخر کارها رایج بوده است. طرز فکر به تصویر کشیده شده در تصویر چیزی غیر از شکل پله نمی باشد و قدم یکی مانده به آخر را نشان می دهد. در حیطة باستان شناسی بیشتر در محل راه پله ها یا جاهایی که در آنجا نیاز به بالا رفتن وجود داشته است، همانند قلعه ها و صخره های نزدیکی کلیساها استفاده شده است. در رسیدن به یک مکان مخفی یا اسرار آمیز، قدم یکی مانده به آخر را نشان می دهد. در ایران گنج پژوهان آن را به عنوان راه پله تعبیر می کنند که این درست نمی باشد، این نشانه ممکن است در هر جایی از قبیل اراضی مسطح پیدا شود، و این مفهوم را بیان می کند که در نقطه یکی مانده به آخرین قدم قرار دارید.

سمبل ۶۰

= این دو نقش شبیه هم در این سمبل هر کدام شکل یک موج می باشند. مفهوم انتقال و گذر را بیان می کنند، در کتیبه ها و سنگ نوشته ها برای ثبت تغییر و تحولات انجام شده در دولت استفاده شده است. به همراه دیگر سمبلها در زمینه های مختلفی مانند امور اداره مملکت، هنر و اقتصاد، تغییرات و نوسان (مواج بودن) قبل و بعد از یک وضعیت خاص را بیان می کنند. در ایران با این سمبل خیلی روبرو می شویم، اما در هر جایی ممکن است درست همان

معانی که در بالا گفته شد را نرسانند. این سمبل ها در ریاضیات، موسیقی و هوا شناسی، هم امروزه و هم در گذشته کاربردهایی داشته اند و در هر زمینه مفاهیم متفاوتی می رسانند. علاوه بر تمامی اینها گاه در حالت کلی مفهوم مطلق خود یعنی موجدار شدن را نیز به همراه دارد.

در زمینه باستان شناسی هنگامی که بر روی سنگ قبر ها یا در کلیساها با آن روبرو می شویم با مفهوم کاملاً متفاوتی مواجه خواهیم بود، در اینجا مفهوم آن غسل تعمید کردن یا غسل تعمید شدن می باشد.

با قسمت سمت چپ این سمبل نیز در موضوعات مختلف و در معانی متفاوت می توانیم روبرو شویم. به همراه بعضی از سمبل های دیگر در مورد حضرت عیسی (ع) بکار رفته و برای نشان دادن غسل تعمید مقدس استفاده می شود.

سمبل ۶۱

 = این شکل یکی از سمبل هایی است که امروزه در دنیای مدرن نیز از آن استفاده می شود. هم در زمان باستان و هم در زمان خودمان در بسیاری از سیستمهای علامت گذاری به مفهوم هم شکل بودن و تساوی بکار می رود. در مفهوم باستان شناسی هنگامی که با این سمبل روبرو شویم این مفهوم را می رساند که دو چیز هم نوع اما مجزا در فاصله ای مساوی از محل این سمبل قرار گرفته اند. به بیان دیگر اگر سمبل را نقطه شروع در نظر بگیریم، از دو نقطه دیگری که بحث آن شد فاصله ای یکسان خواهد داشت.

سمبل ۶۲

 = استفاده از این سمبل در قدیم بسیار رایج بوده است. شکل کلی سمبل مفهوم شیئی که از یک کلیت یا چیز کاملتری جدا و یا کنده شده است را نشان می دهد. بطور مثال اگر بر روی یک سنگ قبر استفاده شده باشد، ممکن است به معنای زنی که بچه اش را سقط کرده است یا بچه ای که سقط شده است باشد. یکی از موارد استفاده دیگری که بسیار با آن مواجه می شویم در مورد قبر خالی یکی از اعضای جدا شده از خانواده می باشد، بطور مثال قبر خالی فردی که به جنگ رفته و بازنگشته است.

سمبل ۶۳

☞ = این سمبل در قرون وسطی در مفهوم طول جغرافیایی استفاده شده است. ممکن است مفهوم قبرهای موجود در یک ردیف یا بناهای موجود در یک ردیف، در محلی که سمبل در آنجا پیدا شده است را به همراه داشته باشد. این گونه تعبیر با توجه به منطوق این علامت تعبیر نادرستی نخواهد بود.

سمبل ۶۴

⚡ = در مکان هایی مانند گورپشته ها (تل خاکی) پس از اینکه مراحل ساخت و به خاک سپاری به پایان رسید، تدابیری اتخاذ می شد تا سارقین و بیگانگان به آن منطقه نزدیک نشوند. اگر با وجود این تدابیر باز هم کسی به آن محوطه نزدیک می شد؛ معمولا سر آن شخص را بریده و برای عبرت دیگران او را بدون سر دفن می کردند. گاه در نتیجه حفاری ها یا شخم خوردن زمینهای کشاورزی در دامنه و نواحی اطراف این گورپشته ها چنین اجساد بدون سری پیدا می شوند، این نوع مجازات جزای توجه نکردن به این سمبل هشدار دهنده بوده است. سمبل هایی وجود داشته اند که به عنوان علامت هشدار دهنده یا بازدارنده از آنها استفاده می شده است، و این سمبل نیز سمبلی است که در بسیاری از دوران ها و بسیاری از مناطق دنیا به مفهوم اعلام خطر استفاده شده است. همین سمبل حتی امروزه نیز در بسیاری از زمینه ها معنایی مشابه دارد و برای اعلان خطر یا هشدار دادن از آن استفاده می شود.

سمبل ۶۵

☉ = پیش از این گفتیم که دایره نماد دنیا، آخرت یا هرگونه دنیای فردی یا گروهی دیگر می تواند باشد. شکل چشم که در این سمبل وجود دارد در دنیای سمبلها همیشه با مفهوم «دیدن» بکار برده می شود. اگر می خواستند در منطقه ای مشخص، نقطه یا نقاط مشخصی را نشان دهند، سمبل چشم لزوم مشاهده و توجه به محیط اطراف را نشان می داده است.

نقش مردمک چشم بیانگر این موضوع می باشد. که جستجوگر در این نقطه روبروی چیزی که جستجو می کرده است قرار گرفته، و به آخرین مرحله از جستجو رسیده است. یعنی جستجو به پایان رسیده است.

شکل چشم در حالت معمولی تنها بیانگر مفهوم دیدن نمی باشد. گاهی پلک های بالایی و پایینی تمثیل گر دو دنیای متفاوت می باشند و گاهی نیز در پناه خدایان زمین و آسمان بودن را به تصویر می کشند. گاهی هر کدام از پلک های بالا و پایین را با شکل یک مار نیز به تصویر می کشند. تمامی اجزای یک چشم از پلک ها گرفته تا شکل ابروها، بخشی از یک مفهوم کلی را تشکیل می دهند.

در حالت کلی شکل یک چشم مفهوم بررسی و مشاهده اطراف را بیان می کند. چیزهایی که می بایست جستجو شده و پیدا شوند نیز در اجزا و خطوطی که چشم را به تصویر می کشند پنهان است. بطور مثال در سمبل که در اینجا مشاهده می کنید، همانگونه که در خصوصیات اشکال دایره و حلقه نیز بیان کردیم، دایره اطراف چشم نشان حیات ابدی و گردش بی پایان می باشد و این سمبل در ارتباط با قبری استفاده شده که به چشمان ناظر خداوند و محافظت و مراقبت او سپرده شده است.

گاهی اشکالی که در اطراف سمبل چشم بکار برده می شود بیانگر چستی عناصری است که چشم به آنها می نگرد.

سمبل ۶۶

= می توان اینطور تصور کرد که از نظر باستان شناسی این سمبل نشان زنی است که به خاک سپرده شده است. زنی که حیات او به دو بخش حیات دنیوی و آخرت تقسیم شده و به بعد دیگری از حیات قدم گذاشته است.

زنی که بوسیله این سمبل تعریف شده است، در قبر اتاقی شکل یا زیر صخره ها و سنگها مدفون نشده، بلکه مستقیماً در زیر خاک دفن شده است.

این سمبل در علم کیمیاگری قدیم به عنوان سمبل عنصر خاک استفاده می شده است.

سمبل ۶۷

= سمبل شیء یا اشیاء مدفون شده ای است که بوسیله یک روش و سیستم

۸۰

مشخص مدفون نشده اند بلکه روش متداول تری در پنهان کردن و دفن آنها استفاده شده است. در حقیقت این سمبل شکلی کاملاً منطقی دارد. امروزه نیز مشاهده می کنیم که هنگامی که افراد ناشی در جستجوی چیزی زمین را حفر می کنند، این چاله رفته رفته به سمت پایین تنگ تر می شود تا حدی که جای قدم گذاشتن در آن نیز باقی نمی ماند. این سمبل نیز دفرینه ای را نشان می دهد که بوسیله یک حفاری غیر سیستماتیک همانند مثالی که زدیم در زیر زمین قرار داده شده است. این سمبل بیانگر موضوعی مانند «زمین حفر شده و دفرینه مورد نظر بلافاصله در آنجا دفن شده است» می باشد. و همانند تعبیر بسیاری از افراد نا آگاه نشان دهنده یک دیگ و یا ظرف پر از طلا نمی باشد.

سمبل ۶۸

□ = این سمبل از نظر ساختاری از دو قسمت مختلف تشکیل شده است. یکی از آنها شکل مربع می باشد که بیانگر یک قبر اتاقی می باشد. شکل مربع چهار عنصر آب، خاک، باد و آتش را تمثیل می کند و این نیز تمام معانی بوجود آمدن و از بین رفتن را در بر دارد. مثلی که سر آن به سمت بالا قرار گرفته است نشانگر امتدادی است در جهت خداوند. در مسیحیت نیز مثلث به عنوان سمبل اقاییم ثلاثه (پدر، پسر و روح القدس) شناخته شده است. با این وجود این سمبل تنها متعلق به دنیای مسیحیت نیست و در زمان قبل از مسیحیت مثلاً در زمان کثرت پرستی (پاگانیسم) نیز یکی از اشکال و سمبل های رایج بوده است.

با این توضیحات، مفهوم این سمبل تشکیل شده از این دو شکل هندسی واضح و آشکار می باشد؛ این سمبل اشاره کننده به مرده ای است که در داخل قبر اتاقی قرار گرفته است. در اینجا قرار گرفتن شکل مثلث که نشانگر مرگ است در داخل شکل مربع بیانگر مفهوم دیگری نیز می باشد. این مفهوم را بیان می کند که مرده به منظور محافظت شدن در میان یک قبر سنگی قرار داده شده است. این سمبل را باید به عنوان سمبل یک قبر اتاقی که از سنگ ساخته شده است تعبیر کرد.

اگر به سمبل از دید باستان شناسی نگاه کنیم خواهیم فهمید که جسمی که در داخل این قبر قرار گرفته است متعلق به یک مرد می باشد. علاوه بر این می توان گفت این مرد رئیس

خانواده نیز بوده است.

اگر به خصوصیات کلی اشکال هندسی مربع و مثلث و ترکیب شدن آنها در این سمبل توجه کنیم، می توانیم به مفهوم دقیق تری درباره این سمبل برسیم.

سمبل ۶۹

= این شکل به عنوان سمبل یک مکان مخفی در داخل یک مکان دیگر بوده و بسیار استفاده شده است.

می توان گفت که این سمبل اشاره دارد به اشیائی پنهان شده در داخل یک قبر اتاقی. اگر این سمبل در اراضی مسطح پیدا شود بیانگر این موضوع خواهد بود که اشیائی که سمبل به آن اشاره دارد در آن منطقه نمی باشند بلکه در داخل یک مکان سرپوشیده موجود در همان اطراف قرار گرفته اند. این مکان می تواند یک غار، یک بنا یا مسکنی بر روی زمین، یا یک اتاق زیر زمینی باشد. در اینجا وجود علامت های دیگری برای نشان دادن محل مورد نظر لازم می باشد.

اینگونه سمبل ها برای مشخص کردن یک مکان خاص نمی باشند؛ برای آگاه ساختن از یک وضعیت موجود قرار داده می شوند. برای راهنمایی و مشخص کردن مکان مورد نظر وجود سمبل دیگری لازم می باشد.

از نظر ما این سمبل به مکانی اشاره دارد که از دو بخش تشکیل شده است. در یک بخش جسدی قرار گرفته است و در قسمت دیگر، همانطور که در دوران باستا رایج بوده است، به همراه جسد اشیاء و هدایایی قرار داده اند.

سمبل ۷۰

= از لحاظ ساختاری این سمبل تنها نشانگر یک لوزی می باشد. در بسیاری از موارد به تنهایی استفاده نمی شود. اغلب در کنار آن خطوطی (یک یا چند خط) کنده کاری شده وجود دارد.

این سمبل نشانگر تعداد مراحل است که در رسیدن به هدف باید طی شود. تعداد خطوط اطراف این سمبل نشان دهنده تعداد علامت هایی است که در طول مسیر جستجو باید آنها را پیدا کرد.

۸۲

گاهی این سمبل نشان قبر سنگی یک زن نیز می تواند باشد، همچنین در بعضی موارد برای بیان مفهوم «در اینجا کسی زندگی نمی کند» نیز استفاده شده است. اگر این دو مفهوم را در کنار هم در نظر بگیریم می تواند نشان یک قبر خالی نیز باشد.

سمبل ۷۱

I = این شکل که ظاهری رقم مانند دارد در حقیقت بیان کننده هیچگونه خصوصیت رقمی نمی باشد. (البته این در حالی است این سمبل به تنهایی استفاده شده باشد.) این سمبل به تنهایی هیچ مفهوم خاصی ندارد.

کسانی که در ایران در کار جستجوی گنج فعالیت دارند گاهی این علامت را به عنوان رقم یک (۱) زبان لاتین تعبیر می کنند و با این تعبیر سعی می کنند مفهوم رقم یک را در آن محل پیدا کنند، در حالی که این علامت به تنهایی هیچ چیز خاصی را بیان نمی کند و طبق علایم غربی در ۱۰ ترکیب متفاوت می تواند مورد استفاده قرار گیرد. بخصوص تعبیراتی همانند یک قدم در جلو یا یک قدم در اطراف این علامت چیزی وجود دارد، به کلی تعبیراتی بی اساس و اشتباه می باشند.

از دید باستان شناسی، در صورتی که خطوط افقی سمبل وجود نداشته و تنها بصورت یک خط عمودی نشان داده شود هم نشان پیامبر و هم نشان پادشاه می باشد و این هم به این معنا است که در مورد حضرت عیسی (ع) استفاده شده است.

با این توضیح، اگر این سمبل بر روی سنگ قبری به تصویر کشیده شده باشد، شاید نشان قبر یک پادشاه یا یک مقام دولتی (همانند والی یک ناحیه) باشد که پس از مرگ به حضرت عیسی (ع) سپرده شده است.

همانطور که در بعضی از سمبل ها نیز بیان کردیم اشاره به زندگی زمینی و زیر زمینی، یعنی دنیا و آخرت دارد، با این حال بر روی سنگ قبر افراد معمولی استفاده نمی شده است و بیشتر در مورد افرادی بکار رفته است که مقام بالا یا ثروت زیادی داشته اند.

سمبل ۷۲

AX = از سمبل هایی است که گفته می شود برای گمراه ساختن یا منحرف کردن ذهن استفاده می شده است. این سمبل ها بخشی از یکی از سیستم های علامت گذاری

است که ریشه آن ناشناخته و نامعلوم است. امکان دارد سمبلی باشد برای به شک انداختن و گمراه ساختن شخصی که به دنبال چیزی می گردد. شخص در هنگام مواجه شدن به این سمبل به شک می افتد که چه کاری باید انجام دهد.

سمبل ۷۳

●● = اشکال و سمبل هایی که از دوایر کوچک و توپر دو تایی، سه تایی و بیشتر تشکیل شده اند از نظر تاریخی بسیار قدیمی هستند و قدمت آنها به زمان ماقبل تاریخ باز می گردد. اینگونه اشکال در بسیاری از محوطه های باستانی مناطق مختلف دنیا دیده می شوند. در مورد مفاهیم این قبیل علامت ها بصورت قطعی نمی توان سخن گفت. این اشکال در هر تمدنی ممکن است مفاهیم مختلفی داشته باشند. به عنوان مثال می دانیم که در تمدن مصر از این دوایر کوچک برای مشخص کردن مکان ستارگان و سیارات استفاده می شده است.

برخی از اشکال شبیه به این سمبل، همانند ●●●● دو یا چند دایره توپر که بصورت افقی در یک ردیف قرار گرفته اند، گاهی برای بیان مسافت ها در مقیاس قدم استفاده شده اند. در بعضی از فرهنگها از این علامت ها برای مشخص کردن برخی از خصوصیات خرابه های باستانی و تاریخی استفاده شده است.

در بعضی از کاربردها نیز گونه های مثلثی ●● این اشکال در مفهوم «اعتماد، عشق و امید» و یا در مفهوم «پدر، پسر و روح القدس» بکار رفته اند. تنها کاربرد اینگونه اشکال که می توانیم بطور قطعی در باره آن صحبت کنیم این است که طبق بعضی از اعتقادات، بخاطر خصوصیت «محافظت کننده» بودن از آنها استفاده می شده است.

سمبل ۷۴

= از سمبل هایی است که استفاده از آن بسیار رایج بوده است. در زمینه های مختلفی از آن استفاده می شده است، به همین دلیل مفهوم آن با توجه به زمینه ای که در آن استفاده شده است باید تعبیر گردد:

- سمبلی است که برای سیاره زهره (ونوس) استفاده شده است.

- سمبلی است که برای معدن مس بکار می رفته است.
 - به عنوان سمبل آفرودیت (الهه زیبایی در نزد یونانیان باستان) استفاده شده است.
 اگر این سمبل در محل یک کوره قدیمی پیدا شود احتمال دارد که در آنجا ذخایر مس وجود داشته یا محلی بوده باشد که در کار با عنصر مس از آنجا استفاده می شده است.
 اگر بر روی مزاری استفاده شده باشد، به این معنا است که آن قبر برای محافظت به آفرودیت سپرده شده است، و در اینصورت آن مزار به احتمال زیاد قبر یک زن خواهد بود.

سمبل ۷۵

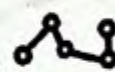

: = سمبلی است بسیار قدیمی. در فرهنگ یونان باستان همانند بعضی از سمبل‌های دیگر به عنوان نماد آفرودیت استفاده شده است. هنگامی که در سرزمین ایران با آن روبرو می شویم بسیاری از جستجوگران گنج آن را به عنوان یک «قاشق» و یا «فنجان» تعبیر می کنند که این تعبیر با مفهوم واقعی آن هیچ ارتباطی ندارد.

در عصر یونان باستان این سمبل که نماد آفرودیت بوده است، به عنوان نماد زیبایی و عشق نیز شناخته می شده است. در زمانهای بعدی سمبل این الهه را با شکل ♀ نیز نشان می داده اند.

این سمبل در برخی از مناطق و کاربردها به عنوان سمبل معدن یا عناصر معدنی نیز استفاده شده است. اگر در منطقه ای که این سمبل در آنجا پیدا شده ذخایر مس یا معدن مس وجود دارد، احتمالاً سمبل با همین موضوع در ارتباط است.

سمبل ۷۶

= این سمبل و مشابهات آن که گاهی در کشورمان با آن مواجه می شویم، بوسیله گنج پژوهان و دیگر انسانهای کنجکاو در این زمینه به اشتباه به عنوان اتاقهایی که با هم مرتبط هستند تعبیر می شود؛ در صورتی که غیر ممکن است این سمبل بیان کننده چنین تعبیری باشد.

این سمبل در بسیاری از فرهنگ ها و تمدن ها برای نشان دادن ستارگان و صورتهای فلکی استفاده می شده است. با این حال حلقه هایی که با یک خط به هم متصل می شوند در همه جا با ستاره شناسی در ارتباط نمی باشند، بطور مثال دو حلقه ای که با یک خط

به هم وصل شده اند ارتباطی به موضوع ستارگان نداشته و نشان دهنده دو ساختار یا دو ساختمان مرتبط به هم می باشد.

فهمیدن مفهوم واقعی اینگونه علامت ها باید نسبت به مکانی که در آن پیده شده اند و پس از بررسی های دقیقی انجام گیرد. اینگونه اشکال می توانند نشان دهنده مکان بعضی از نقاط مرتبط با هم باشند. به عنوان مثال ممکن است نقشه چشمه ها، تپه ها، گورپشته ها (تل خاکی) و یا قصرهای موجود در یک منطقه باشد.

سمبل ۷۷

 = این سمبل که بجای علامت پیکان مستقیم استفاده می شود، بخاطر ساختار متفاوتش مفهوم متفاوتی نیز دارد.

پیکان مورب نشان دهنده محلی است که درست در روبرو قرار نداشته و در جای دیگری واقع است، همچنین به مفهوم «پس از برطرف شدن مانعی که بر سر راه قرار دارد» نیز ممکن است استفاده شده باشد.

سمبل ممکن است با دیوار یا صخره ای که در اطراف آن محل قرار دارد و باید پشت سر گذاشته شود در ارتباط باشد.

از لحاظ زمانی، این سمبل در دوران باستان بسیار مورد استفاده قرار می گرفته است، همچنین در دوران های ماقبل تاریخ نیز استفاده می شده است.

سمبل ۷۸

 = این سمبل از لحاظ ساختاری مثلث متساوی الاضلاعی است که یک خط افقی در قسمت بالا آن را قطع کرده است، کناره های خط افقی نیز در خارج مثلث قرار گرفته اند. خط افقی با قطع مثلث اصلی مثلث کوچک تر دیگری را در قسمت بالای شکل پدید آورده است.

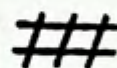
این شکل در سیستمهای علامت گذاری مختلف سمبل چیزهای متفاوتی همانند آتش، گرما و یا نم می باشد. از نظر باستان شناسی سمبل از رئیس خانواده ای بحث می کند که به تازگی فوت کرده است.

مثلث بزرگ را یک خانواده فرض کنید. رئیس خانواده بوسیله مرگ از خانواده جدا شده،

۸۶

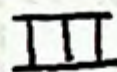
در نتیجه در قسمت بالا فقط یک مثلث کوچک که سمبل مرد است باقی مانده است. خانواده رئیس خود را از دست داده و بدون سر باقی مانده است، رئیس خانواده نیز در نتیجه مرگ از خانواده خود جدا شده و تنها مانده است.

سمبل ۷۹

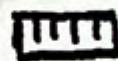
= سمبلی است که در مورد نزدیک شدن به منطقه هشدار می دهد. همانطور که پیش از این در مورد سمبلی دیگر صحبت آن شد (سمبل ۶۴) برای محافظت از یک منطقه خاص، بخصوص گورپشته ها (تل خاکی) از سرقت بیگانگان و سارقین، سمبلهایی با هدف اختطار دادن در اطراف این مناطق قرار می داده اند. این سمبل نیز به همین منظور استفاده شده و در اطراف معادن یا در نقاط ورود به اماکن مقدس قرار داده می شده و پیام «در اینجا انسانها را می کشند، نزدیک نشوید» را می رسانده است.

سمبل ۸۰

= سمبلی است مشابه سمبل بالا. مفهوم «به این محل نزدیک نشو» را می رساند. به دلیل اینکه از لحاظ ظاهری شبیه به حصار چوبی اطراف یک باغچه یا مزرعه می باشد اینگونه تعبیر از این سمبل را منطقی می دانیم.

سمبل ۸۱

= این سمبل نیز مفهوم «در جلوی محلی محصور و محافظت شده قرار داری، مراقب باش» را می رساند. چه در دوران باستان چه در اعصار نزدیک تر، مفهوم محافظت شدن توسط یک جسم مادی و فیزیکی (همانند حصار) یا توسط یک طلسم را بیان می کند.

سمبل ۸۲

= در اعصار نزدیک در مورد محللهایی استفاده می شده که در آنجا امنیت وجود نداشته است. از نظر علائم دوران باستان به عنوان نوعی بازی (Dama - Turkish Draughts) نیز می توانیم از آن نام ببریم. در این حالت ممکن است نشان یک تونل یا دالان زیر زمینی باشد که شکلی تو در تو و مار پیچ دارد.

سمبل ۸۳

⚡ = سمبل رایجی است که به آن صلیب دعا نیز گفته می شود. به عنوان سمبلی شناخته می شود که در هنگام خطر و در روزهای بسیار سخت (همانند جنگها، بیماری ها، بلایای طبیعی و غیره) در نزدیکی خانه ها یا پناهگاه ها استفاده می شده است. اعتقاد بر این بوده است که اگر این صلیب به عنوان یک شیء در دست گرفته شود یا تصویر آن بر روی دیوار ها و صخره ها کشیده شود، هرگونه بلا و مصیبت به پایان رسیده و زندگی بر پایه های استوارتری قرار خواهد گرفت. به همین سبب این سمبل برای در امان ماندن از هرگونه خطرات و بلایای احتمالی در نقاط ورودی و بر روی در خانه ها به تصویر کشیده می شده.

سمبل ۸۴

= این سمبل که یکی از چهار شکل موجود در ورق های بازی است که «پیک» یا خال سیاه نامیده می شود. سمبلی در ارتباط با مرگ است. مطابق علائم زمان باستان، سمبلی است در ارتباط با عمل سوزاندن مردگان.

سوزاندن مردگان در بسیاری فرهنگ های دوران باستان و در بسیاری از مناطق زمین رواج داشته است. سمبلی است که در محل هایی که در آنجا عمل سوزاندن مردگان انجام می گرفته ممکن است استفاده شده باشد. این محل ها اماکنی هستند مانند قربانگاه ها یا محل هایی که آیین های و مراسم مختلف دینی در آنجا انجام می شده است.

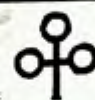

سمبل ۸۵

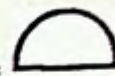
= این سمبل که در نگاه اول بسیاری از گنج پژوهان مفهوم دیگ یا سطل به آن می دهند، در حقیقت از نظر منطق دوران باستان سمبل سر یک انسان است. اگر با دقت به آن نگاه کنیم شکل بیضی مانند قسمت چانه نمایانگر درستی این مطلب می باشد. گاه گاهی در گورستان ها یا بر روی سنگ قبرها استفاده شده است اما در کل سمبلی است که استفاده از آن زیاد رواج نداشته است.

سمبل ۸۶

= شکل کاسه مانندی که در این سمبل در زیر شکل صلیب قرار گرفته است شکل دستهایی باز شده به سمت بالا است، شکل دستها در هنگام دعا و التماس به عالم ملکوت است، و به بیانی نماد انتظار و امید داشتن از عالم بالا می باشد. در دوران امپراتوری روم (قبل از پذیرش مسیحیت به عنوان دین رسمی دولت) مسیحیان در مقابل فشارها، اذیت ها و شکنجه هایی که به آنان می شد سمبل هایی را ابداع کرده و به وسیله آنها با هم ارتباط برقرار می کردند. این سمبل در زمان امپراتوری روم و در میان مسیحیان مفاهیمی همچون محافظت شدن، امیدوار بودن و انتظار داشتن از خداوند را در بر داشته است. در ورودی خانه ها و در معابد مخفی آن دوران می توان این سمبل را پیدا کرد.

سمبل ۸۷

= در این سمبل که به شکل برگ گیاه شبدر می باشد، اندیشه حاکم نمادینه کردن صلیب می باشد. در دوران های قدیم به عنوان سمبل یک نوع ترکیب شیمیایی نیز استفاده می شده است. از نظر باستان شناسی آرم و علامت کلیساها و اماکن مقدس می باشد. بیشتر توسط مبلغان مذهبی و در اماکن معنوی استفاده می شده است. در این حالت باید فرض کنید که قسمت پایین صلیب توسط دستان فرد مبلغ گرفته می شده است.

سمبل ۸۸

= این سمبل از نظر علایم باستان شناسی به مفهوم یک غار پنهان می باشد، اما در جاهای مختلف امکان دارد در معانی متفاوت دیگری نیز بکار رفته باشد.

سمبل ۸۹

= سمبلی است که از دوران های باستان به زمان ما راه یافته است. این سمبل که از دو خط موازی و خط سومی که آن دو خط موازی را به هم وصل می کند تشکیل شده، بیان کننده این موضوع است که مکانی که سمبل در آن قرار گرفته مملو از خطرات بسیار می باشد. این سمبل بصورت کنده کاری بر روی دیوارها تصویر شده است نه بصورت برجسته کاری.

سمبل ۹۰

= سمبلی است که در مورد افراد معمولی استفاده نمی شود. در مورد افرادی که در اداره حکومت دست دارند همانند والی و فرماندار یک منطقه یا در مورد پادشاه استفاده می شود. هنگامی که این افراد کشته می شوند یا بوسیله دشمن ها و رقیبانشان از قدرت ساقط می گردند این سمبل مفهوم «پادشاه مرده» را می رساند. اگر پادشاه به قتل رسیده باشد احتمال دارد این نشان در نزدیکی مزار او نیز به تصویر کشیده شده باشد.

در تمدن های مختلف این سمبل را برای پادشاهان خود استفاده نمی کردند، به همین خاطر ممکن است کسانی که بعدها روی کار آمده اند بر روی قبر پادشاه قبلی این سمبل را قرار داده باشند.

سمبل ۹۱

= مانند سمبل قبل سمبل مرگی است برای یک پادشاه، فرمانروا یا حکمران از قدرت ساقط شده یک منطقه همانند یک والی.

۹۰

سمبل ۹۲

= همانطور که گفته شد دایره نماد دنیا و حیاتی می باشد که در حال چرخش دائمی است. مثلثی که بر روی آن قرار گرفته است در اینجا نماد قدرت و اقتدار است. یک مثلث هنگامی که بر روی یک شکل دیگر قرار می گیرد علاوه بر اینکه نشان قدرت می باشد، نماد صاحب قدرتی است که مقتدر به دادن جزا می باشد. به این ترتیب در اینجا می توانیم اینطور فرض کنیم که این سمبل نشان دهنده منزل یا مکان صاحب قدرتی است که می تواند حکم صادر کرده و مجازات کند.

سمبل ۹۳

= یک مثلث وارونه (مثلثی که سر آن رو به پایین است) همانطور که در علایم باستان شناسی در حالت کلی به مفهوم زن یا اندام جنسی زن بکار می رود، در برخی از دوره های دوران باستان در مفهوم آب نیز استفاده شده است. سمبلی که تنها برای اندام جنسی زن استفاده می شده علامت فلشی رو به پایین است (∇) که در دوران ماقبل تاریخ به این منظور بسیار استفاده شده است. اما در این سمبل با شکلی روبرو هستیم که قسمت بالای آن بسته شده و شکل یک مثلث به خود گرفته است. در اینجا باید به این موضوع توجه کنیم که مکانی که سمبل در آن پیدا شده محوطه یک مزار می باشد یا نه. اگر احتمالاً اینطور باشد این سمبل ممکن است بیانگر این مفهوم باشد که در اینجا مقبره زنی قرار دارد و نزدیک شدن به این مقبره خطر ناک است. در این حالت محل مذکور محوطه یک گورپشته (تل خاکی) یا مکانی محافظت شده می باشد.

سمبل ۹۴

= همانطور که قبلاً نیز گفته شد، یکی از معانی سمبل دایره مرکز زندگی و مکان زندگی می باشد. در شکل این سمبل دو پیکان بر روی دایره ای قرار گرفته اند. ابتدا و انتهای پیکان ها در خارج از دایره قرار دارند. بدین ترتیب بوسیله این سمبل به افراد غریبه پیام «در اینجا توقف نکن، گذر کن و برو» داده می شود.

علایم و سمبل هایی نظیر این که از ترکیب اشکال دایره و پیکان تشکیل شده اند به وفور یافت می شوند. برای فهمیدن مفهوم این علامت ها باید بسیار دقت کرد تا منجر به تعبیر اشتباه نشود، زیرا همانطور که در مورد این سمبل مشاهده می کنید درست تعبیر کردن و درست فهمیدن مفهوم یک سمبل، جستجوگر را از یک جستجو و تلاش بیهوده نجات می دهد.

سمبل ۹۵

= این سمبل به نام Ichthys شناخته می شود که در زبان یونانی به مفهوم ماهی است. سمبلی است که از دو کمان که همدیگر را قطع می کنند تشکیل شده است. این سمبل که شکل آن شبیه یک ماهی است، یکی از اشکال دینی مسیحیت می باشد که بسیار زیاد استفاده شده است.

فرضیه های زیادی وجود دارد درباره اینکه چگونه و چرا مسیحیان شروع به استفاده از سمبلی کردند که شکل ماهی دارد، اما قطعیت هیچکدام از این فرضیه ها به اثبات نرسیده است.

از میان این فرضیه ها آنکه قوی ترین احتمال را در خود جای داده است، داستانی است که در متون مقدس آمده و در آن ماجرا حضرت عیسی (ع) بشکلی معجزه وار پنج هزار نفر را با نان و ماهی سیر کرده است.

این سمبل که در نگاه اول شکل یک ماهی را خاطر نشان می کند، سمبلی رمز گونه و سرّی بوده که در دوران امپراتوری روم توسط مسیحیان اولیه استفاده می شده است. اولین مسیحیان که بخاطر اعتقادات دینی که داشتند خوار و حقیر شمرده می شدند، حتی در معرض آزارها و شکنجه ها قرار می گرفتند، از این سمبل در میان خودشان به عنوان یک وسیله آشنایی استفاده می کرده اند.

برای اینکه از طرف غربیه ها مورد آزار و اذیت قرار نگیرند و از طرف دوستانشان شناخته شوند این شکل را به عنوان نوعی رمز ایجاد کرده و بکار می بردند.

یکی از خصوصیات این سمبل این است که اولین استفاده آن در مسیحیت به عنوان نوعی کلمه رمز بوده است. از خصوصیات مهم دیگر این سمبل این است که مستقیماً حضرت عیسی (ع) را تمثیل می کند.

این سمبل سمبل ماهی نیست بلکه سمبلی است که تنها به شکل یک ماهی می باشد. درباره

سمبل ماهی بعدها در زیر عنوانی با نام خودش توضیحات بیشتری خواهیم داد.

سمبل ۹۶

= در ایران با اشکال و گونه های مختلف این سمبل ممکن است روبرو شویم. در مسیحیت نان و ماهی از اهمیت ویژه ای برخوردارند. گویی حدود پنج هزار نفر انسان که به حضرت عیسی (ع) ایمان آورده بودند در دورانی سخت با آغوشی باز پذیرای آن حضرت شدند در حالیکه خودشان نیز در وضعیت بدی به سر می بردند. اینان به نزد حضرت عیسی (ع) آمده و او را برای غذا دعوت می کنند در حالی که خوراک زیادی نیز نداشته اند. گفته می شود تنها پنج تکه نان و دو ماهی داشته اند.

حضرت عیسی (ع) دعوت آنها را پاسخ گفته و از آنها می خواهد تا تکه نان ها را نزد او بیاورند. عیسی (ع) آن پنج تکه نان را شکسته و در دوازده سبد بین تمام انسانها پخش می کند. پنج عدد نان تمام آن انسانها که غیر از زنان و کودکان تعداد آنها به پنج هزار نفر می رسیده است را سیر می کند و هیچ کس گشنه نمی ماند.

در آنجا حضرت عیسی (ع) خطاب به تمام جمعیت اعلان می کند که او نان زندگی است. کسانی که به این سفره بیایند را به بهشت مژده می دهد. می گوید کسانی که با وجود گرسنگی نمی خورند و کسانی که با وجود تشنگی نمی نوشند و خوردن و آشامیدن در این سفره را رد می کنند از بهشت دور خواهند ماند.

در اینجا اشاره کوتاهی نیز داشته باشیم به سمبل «سفره سنگی» که در مناطق مختلف ایران نیز با آن بسیار روبرو می شویم. در سفره سنگی تصاویر نان و ماهی که غذای حضرت عیسی (ع) و حواریون بوده است، به همراه لوازم دیگری همانند قاشق و چنگال به چشم می خورد. این شکل در همه جا حتی بر روی صخره ها، بصورت دایره (سینی بزرگ) به تصویر کشیده می شود. همانگونه که گفته شد دایره نماد گردش بی پایان یعنی نماد ازل و ابد می باشد. هر شکل داخل سفره نیز مفهوم متفاوتی را می رساند.

اینگونه اشکال سمبل هایی هستند که هم در محلهای سکونت و هم در معابد مسیحیت بکار برده شده اند. در اینجا درست برخلاف بیان بعضی افراد نا آگاه، به تعداد نان ها و ماهی ها دقت وجود ندارد. بوسیله تعبیر بی اساسی همچون در جهت ماهی ها و به تعداد آنها باید قدم برداشت؛ نمی توان به گنج رسید. اینگونه سمبل ها هیچگونه ارتباطی با دقت ها و گنجینه ها ندارند.

سمبل ۹۷

= ستاره هشت گوش (Heptagram) باز سمبلی است که در ادیان کثرت پرستی (پاگانیزم) در زمینه های بسیار زیادی استفاده می شده است. معمولاً در ورودی گورستان ها و بصورت دفن شده در زیر خاک با آنها مواجه می شویم. اینگونه سمبل ها که همانند یک شاه اثر هنری بسیار زیبا، بر روی سنگ مرمر و بصورت برجسته کاری ساخته می شده اند، نشانگر این موضوع نیز می باشند که فرمانروا و پادشاهی در آن قبرستان دفن شده است.

ستاره های هشت گوش (Octagram) در بسیاری از تمدن ها به عنوان نماد عالم دوم استفاده شده اند. با گنجها و دینه ها هیچگونه ارتباطی ندارند.

سمبل ۹۸

= سمبلی است که به نام ستاره هفت گوش تنگ شناخته می شود. در برخی از تمدن های دوران باستان مقدس شمرده شده است. در فرهنگ Otherkin برخی از اعضا آن را به عنوان نشان هویت و نوعی رمز عبور استفاده می کرده اند.

در مفاهیم باستان شناسی و با توجه به وجهی که به ایران نیز مربوط می شود، این سمبل در ادیان کثرت پرستی (پاگانیزم) نماد قدرت جادو بوده است. در فرهنگ های پاگانیزم جادوگری آنقدر پر اهمیت بوده که نمی توان آنرا نادیده گرفت. این سمبل هفت گوش در کشورمان بسیار استفاده شده و احتمال پیدا شدن آن در محل های متعلق به جادوگران در مناطق مسکونی قدیمی و در جاهایی همانند قربانگاه ها وجود دارد. از آنجایی که به پول و گنج اشاره نمی کند ارتباطی با گنج پژوهی ندارد.

سمبل ۹۹

= سمبلی است که به سبب شکل خاصی که دارد جلب توجه می کند. از دو مثلث که یکی رو به پایین و یکی رو به بالا و بر روی هم قرار گرفته اند تشکیل شده است.

همانطور که گفته شد، گاهی مثلثی که سر آن رو به بالا $\triangle$ قرار گرفته است به عنوان نماد آتش و مثلثی که رو به پایین ∇ است به عنوان نماد آب بکار می روند، هنگامی که این دو سمبل در یک شکل بر روی هم قرار می گیرند مفهوم جوشیدن به ذهن خطور می کند. در همان سیستم مشابه دایره ای $\odot$ که در وسط آن نقطه ای قرار گرفته است نماد خورشید است. برای اینکه بین این سمبل و سمبل های دیگر خورشید تفاوتی وجود داشته باشد، به این شکل به تصویر کشیده شده است.

سمبلی که با آن روبرو هستیم بوسیله اشکال دو مثلث رو به پایین و رو به بالایی که بر روی هم قرار گرفته اند و نقطه ای که در وسط آنها قرار داده شده است مفهوم سوزندگی، خطر و یا مفهوم ممنوع کردن را بیان می کند، بوسیله مفاهیم آب و آتش نیز نماد مکانی خاص و اسرار آمیز را به تصویر می کشد.

اگر از نظر مفهوم خورشید به آن نگاه کنیم، سمبل ممکن است نشان دهنده مکانی واقع بر نقطه ای استراتژیک باشد که متعلق به حکومت می باشد.

از نظر باستان شناسی سمبل مهمی می باشد. خصوصیات جهت و مسافت را به همراه خود ندارد به همین دلیل نواحی اطراف آن لزوماً می بایست تحت مشاهده و بررسی دقیقی قرار گیرند.

نظر شخصی ما در ارتباط با این سمبل این است که ممکن است در محلهایی همانند ضرابخانه که وجود آب و آتش در آنجا لازم است، استفاده شده باشد.

سمبل ۱۰۰

= همانطور که می دانیم حضرت عیسی (ع) پیامبری است که بعد از حضرت موسی (ع) آمده است. قبل از مبعوث شدن حضرت مسیح (ع) بزرگان و عالمان فهمیده یهود که دینشان در معرض تحریفات بسیار قرار گرفته بود در انتظار پیامبر جدید و دین جدید او بودند. محل تولد و دعوت حضرت عیسی (ع) نیز در حوالی شهر قدس امروزی می باشد.

سه نفر از عالمان مجوسی و یهودی ساکن آن منطقه در یک شب خاص و هر سه بطور همزمان ستاره ای هشت گوش را می بینند و از روی آن تولد حضرت عیسی (ع) را مژده می دهند.

این ستاره در دوران های قبل از حضرت عیسی (ع) به عنوان ستاره ونوس شناخته می

شده، و در دوران های بعد به عنوان سمبل کریسمس (جشن تولد حضرت مسیح) و سمبل حضرت عیسی (ع) نیز شناخته شده است.

ستاره پنج گوشه که در داخل آن خطوط متقاطع رسم نمی شود یکی از سمبل های مهم در بین علایم و سمبل های غربی می باشد.

این سمبل در بسیاری از سیستم های علامت گذاری استفاده می شود، مهم ترین و متداول ترین معانی آن را در زیر مشاهده می کنید.

- سمبل سیاره ونوس (زهره - ناهید)
- ستاره زهره (گاه به عنوان ستاره از آن نام می برند چون بعد از ماه نورانی ترین جسم آسمان می باشد).
- سمبل خدای جنگ
- ستاره بیت لحم (ستاره کریسمس)

گونه دیگری از سمبل ستاره را (✳) به عنوان مشخص کردن تاریخ تولد بر روی سنگ قبرها استفاده می کنند.

این ستاره شش گوش را امروزه در بسیاری از جاها بخصوص در ورودی خانه های قدیمی می توان دید، این سمبل معمولا به عنوان ستاره یهود (یا ستاره داوود) نیز شناخته می شود. موضوع مهم در اینجا این است که در محلی که این سمبل در آنجا پیدا می شود باید منطقه را خوب و دقیق بررسی کنیم زیرا این سمبل به تنهایی هیچ مکان یا جهت خاصی را نشان نمی دهد.

سمبل ۱۰۱

= این سمبل بیشتر بر روی سنگ قبرهای دوران پآگانیسم استفاده می شده است. این سمبل و اشکال شبیه به آن همانند ستاره های شش گوش و هشت گوش و غیره به منظور بیان مفاهیمی چون زندگی ابدی، تولد و مرگ، بر روی سنگ قبرها استفاده می شده اند.

تعداد برگ ها یا گوشه های اینگونه سمبل ها که بر روی سنگ قبر به تصویر کشیده می شده اند با مقام و منزلت شخص ارتباط نزدیک داشته اند.

گاه برخی افراد تعداد گوشه های این سمبل ها را مرتبط با جهت یا مسافت یا حتی تعداد گنجینه ها می دانند، این گونه تعبیرات کاملا اشتباه و بی اساس می باشند. همین موضوع در

مورد تعداد حبه های انگور تصویر یک خوشه انگور نیز صادق است. نه تعداد گوشه های اشکال ستاره ها و نه تعداد دانه های انگور هیچ گونه ارتباطی به موضوع گنجها ندارند.

سمبل ۱۰۲

 = همانطور که مسیحیت با صلیب، و اسلام با هلال تمثیل می شوند، این سمبل نیز نماد بودیسم است. به نام چرخ زندگی یا چرخ آموزش نیز شناخته می شود. این چرخ معمولا تمثیل کننده راه اصیل هشت مرحله ای در بودیسم می باشد. هر یک از دندانه های این چرخ نشان دهنده یک مرحله در این راه است. این مراحل عبارتند از:

۱. نگرش درست

۲. نیت درست

۳. گفتار درست

۴. کردار درست

۵. معیشت درست

۶. تلاش درست

۷. توجه درست

۸. تمرکز درست

اگر این سمبل در ایران پیدا شود (که وجود هم دارد) نباید به دنبال ارتباط آن با بودیسم بود، ما این مطالب را فقط برای اطلاع در اینجا آوردیم. پیشنهاد می کنیم در صورت مواجه شدن با چنین سمبلی، آن را با موارد مشابهی که در مسیحیت کاربرد دارد مقایسه کنید.

سمبل ۱۰۳

 = سمبلی است که در نزدیکی قبرها از آن استفاده می شود. این سمبل که در دوران های کثرت پرستی، دوران امپراتوری روم و بیزانس و دوران های بعد از آن بسیار زیاد استفاده شده است.

سمبل قبر افرادی است که از نظر شخصیت و اعتبار افراد زیاد مهمی نبوده اند. گاهی جسد را بصورت گذاشتن سنگهایی بر روی آن دفن می کنند. این سمبل در مورد چنین قبری است و بیان کننده این موضوع نیز هست که قبر متعلق به یک مرد می باشد.

توجه کنید که شکل مثلث در نماد مرد است و دایره نیز نماد متداولی است برای نشان دادن ابدیت.

سمبل ۱۰۴

 = سمبل رایج و مهمی است برای قبرستان های مسیحیان کاتولیک. در مورد قبرستان های استفاده می شود که در مرکز آن کلیسایی قرار دارد. دایره وسط سمبل نشان دهنده کلیسا، ابدیت و حضرت عیسی (ع) می باشد، صلیب های کوچک اطراف دایره نیز یک صلیب بزرگتر را تشکیل می دهند. این صلیب های کوچک بیانگر این مفهوم هستند که مزار های اطراف کلیسا تحت مراقبت و محافظت حضرت عیسی (ع) قرار دارند. چهار صلیبی که در اطراف دایره قرار گرفته اند با تعداد قبرها ارتباطی ندارند. ممکن است تعداد قبرهای اطراف کلیسا از چهار عدد بیشتر یا کمتر باشد.

سمبل ۱۰۵

 = مربع توپر با چهار ضلعی که دارد (چهار گوشه) در اینجا نماد دنیا می باشد. در علایم و سمبل های غربی □ معمولاً به مفهوم کره زمین بکار می رود. با توجه به صلیب های اطراف مربع، این سمبل بیان کننده این موضوع است که مسیحیت تمام دنیا (چهار گوشه دنیا) را فرا گرفته است. و این سمبل در کلیسا و اطراف آن خبر دهنده گنج است.

سمبل ۱۰۶

 = این سمبل سمبل غار یا تونل می باشد. خطوط کوچک موجود در پایه های شکل غار نشان دهنده این موضوع است که این غار به دست انسان ساخته شده است و یک غار طبیعی نیست. در دوران باستان غارها نماد دروازه دنیای مردگان (دنیای زیر زمین) و یا رَجَم مادر خاک (الهه خاک) بوده اند.

خطوط کوچک موجود در پایه های شکل غار در عین حال نشان دهنده عبادتگاه بودن این محل می باشد. در مورد اشکال و نقاط داخل شکل غار نیز می توان گفت که با موارد مشابه آن در تمدن های فریگی، لیدی، و دوران های اولیه مسیحیت بسیار روبرو می شویم. این اشکال نشان دهنده قبرهای داخل غار می باشند. در فرهنگ ها و تمدن هایی که نام برده شده در غارهایی که انسانها در آن سکونت داشتند مردگان نیز دفن می شدند، اما در اینجا این موضوع بیان نمی شود بلکه این نقاط فقط نشان دهنده قبرهایی است که در داخل عبادتگاه قرار داده شده اند.

سمبل ۱۰۷

 = این سمبل نشان دهنده دو گورپشته است که در کنار هم قرار گرفته اند. دو قبر با دو حلقه در شکل نشان داده شده اند. صلیبی که قسمت پایین آن بلندتر است صلیب مذهب کاتولیک است و در اینجا درباره مذهب دو نفری که دفن شده اند اطلاع می دهد. چسبیده بودن صلیب به دو دایره ممکن است بیانگر یکی از موضوعات زیر باشد:

- قبرها ممکن است متعلق به دو کشیش باشند که شغل هر دو یکی بوده است.
- ممکن است قبرها متعلق به دو نفر زن و شوهر باشند.
- ممکن است قبر دو نفر (که به هم نزدیک بوده اند، مثلا دوست یا اقوام هم بوده اند) باشد که به سبب جنگ، بیماری مسری یا بلایای طبیعی هر دو در یک زمان مرده اند.

هر کدام از این موارد که باشد، این سمبل بیان می کند که این دو قبر از لحاظ مکانی نیز نزدیک هم قرار دارند. در ضمن قبرها بصورت جدا از هم ساخته شده اند. در سیستم علامت گذاری دیگری این سمبل اشاره کننده به قبر یک زن می باشد.

سمبل ۱۰۸

 = معمولا مشخص کننده مکان قبر انسانی است که در داخل یک غار دفن شده است. اگر توجه کنید شکل بصورت معکوس انسانی را نشان می دهد (سر با دایره و بدن با یک خط نشان داده شده) که فرصت او برای زندگی به پایان رسیده و در حال مسافرت به زیر خاک (به طرف پایین) می باشد، و به این ترتیب سمبل بیان کننده اتفاق مرگ می باشد.

سمبل ۱۰۹

= مفهوم این سمبل با مفهوم سمبل قبلی بسیار متفاوت است. گاهی با آن اشتباه گرفته می شود. این سمبل در مکتب کابالا (قبالا) سمبل روحی است که بعد از خداوند، عیسی (ع) و عشق به زندگی، در ردیف چهارم قرار می گیرد. هنگامی که از این وجه به سمبل نگاه کنیم، دنیا و تمامی عناصر آن را تمثیل می کند. درباره چهار عنصر اصلی قبلا صحبت کردیم. برخی از اندیشه های دوران های باستان در این سمبل تاثیرگذار بوده است به همین دلیل اشاره به بعضی از این موارد را در اینجا مفید می دانیم؛ چه در زمینه پنهان کردن گنجینه ها و چه در زمینه باستان شناسی، لازم است برای فهمیدن مفهوم برخی از انواع سمبل هایی که بر روی سنگ قبرها یا بر روی درها و غیره به تصویر کشیده شده اند طور دیگری یا بصورت برعکس به آنها نگاه کنیم. شاید این سمبل نیز همانند سمبل بالا نیاز به چنین بررسی ای داشته باشد. فرق این سمبل و سمبل قبل فقط در این است که در اینجا از شکلی مستطیلی استفاده شده است. این تصویر در حالت کلی یک زندگی سر و ته شده (مرگ) را به تصویر می کشد. اگر این سمبل در ارتباط با موضوع گنج یا مرگ باشد این تفسیر دوم درباره آن درست تر است.

سمبل ۱۱۰

☾ = تصویر ماه در بسیاری از دوران های زندگی انسان، شامل دورانهای قبل و بد از میلاد مسیح (ع)، یکی از تصاویر مهم در نمادینه کردن رب النوع های مختلف بوده است.

khons (Chons) در مصر:

Luna - Diana در میان اساطیر روم:

Diana لاتین ها:

Artemis یونانیان:

Sin - Ninurta در بین النهرین:

Bianna در میان اساطیر تراکیان:

Selene در دوران هلنی:

Men در زمان فریگی ها:

Nanna در تمدن سومر:

۱۰۰

رب النوع هایی که در بالا مشاهده می کنید تنها متعلق به یک تمدن خاص نبوده اند، هنگامی که یک تمدن رب النوعی را به وجود می آورد در تمدن های بعدی نیز گاه گاهی از آنها استفاده می شده است.

مفهوم و معنای سمبل های ماه که در جاهای مختلف پیدا می شوند را باید در چارچوب مطالبی که در بالا بیان کردیم جستجو کرد. (تصویر ۱)

تصویر ۱

در این تصویر از اشکالی و سمبل هایی که تمثیل کننده قدرت باروری زن و نماد باردار شدن هستند استفاده شده است و زنی که می توان گفت رب النوع ماه است با نقش هلال گونه ای که بر روی سر آن دیده می شود، به تصویر کشیده شده است.

تصویر ۲

در این تصویر نیز (تصویر ۲) شکل ماه که در سمت راست دیده می شود توسط کسانی که در کار گنج هستند به عنوان هلال ارمنی تعبیر می شود و در اطراف آن به دنبال پول و طلا می گردند. در صورتی که نه شکل سمت چپ یک صلیب می باشد و نه شکل ماه سمت راست یک هلال ارمنی.

در برخی از کتاب های موجود در بازار اطلاعات اشتباه زیادی درباره اینگونه اشکال وجود دارد. این کتابها در حال متقل کردن افکار و معلومات بسیار اشتباهی به دیگران می باشند. کسانی که در زمینه جستجوی گنج فعالیت دارند نیز با استناد به مطالب این گونه کتابها